

ŠKOLSKI LIST OSNOVNE ŠKOLE KAMEN-ŠINE

Osobe s invaliditetom:
Ljudi koji su pomakli
granice očekivanog

Riječ uredništva

Dragi učenici, roditelji i ostali čitatelji,

pred vama je novi broj školskog lista koji smo pripremili s puno truda, ali i veselja nadajući se da ćete ga pročitati. Naš CVIT KAMENA rascvjetao se i ove godine po dvadeset i drugi put. Uz stalne rubrike poput Panoa (fotografije osmaša) Zabavnog vrt(uljaka) u njemu smo još jednom željeli zabilježiti trenutke koji našu školu čine posebnom, ali i otvoriti prostor važnim temama koje nas potiču na razmišljanje. Tema ovoga broja posvećena je osobama s invaliditetom koje su pomakle granice i svojim životom, radom, upornošću i talentom pokazale da prepreke ne moraju određivati nečije mogućnosti. Njihove priče nadahnjuju nas da budemo hrabriji, osjetljiviji i spremniji pružiti potporu drugima. One nas uče da se pravi uspjeh ne mjeri samo vidljivim postignućima, nego i snagom duha, vjerom u sebe i spremnošću da se ide dalje i napreduje unatoč izazovima.

U ovom broju donosimo i brojne sadržaje iz školskog života. U rubrici Naši uspjesi predstavljamo trud, znanje i postignuća naših učenika koji su prelazili granice škole i postizali odlične rezultate na županijskim i državnim razinama natjecanja. Rubrika Radionice vodi vas kroz kreativne i poučne aktivnosti u kojima su učenici sudjelovali tijekom godine. A kroz rubriku Naše đirade zavirit ćete u lijepe trenutke druženja, izleta i ostalih školskih uspomena. U Vjenčiću dogodovština izdvojili smo najzanimljivije, najupečatljivije događaje unutar naše školske ustanove koji su obilježili ovu školsku godinu. Rubrika Spomenar ne dopušta da zaboravimo one koji ove godine odlaze u mirovinu pa smo s njima razgovarali o svačemu, najviše o poslu, a Cvitovi pupoljci rubrika je posvećena našim mladim nadama koji nisu ni blizu umirovljenju – našim učenicima koji se ističu ili školskim ili sportskim ili nekim drugim uspjesima ili hobijima.

Vjerujem da će svatko u ovom broju pronaći nešto što će ga razveseliti, potaknuti ili nadahnuti. Hvala svim učenicima, učiteljima i suradnicima koji su svojim radom, savjetom, konkretnim člankom ili fotografijom pomogli u stvaranju našega lista.

Uživajte čitajući,
napokon!

Vaše uredništvo

KAZALO

- 2 Uredništvo
- 3 Riječ uredništva
- NAŠI USPJESI**
- 7 Učenici pozvani na županijska natjecanja
- 9 Srebrni Faganeli u Omišu
- 10 Moja prva izložba
- 11 Državna razina natjecanja Sigurno u prometu 2025.
- 12 Robotičari naše škole – mali tim za velike ideje
- 14 Državna smotra učeničkih zadruga
- 15 Francusko veleposlanstvo odalo priznanje školi
- 16 Međunarodno natjecanje iz informatike i računalnog razmišljanja „Dabar (Bebras)“
- 18 Prozori u svijet umjetnosti
- 18 „Hrvatsko kraljevstvo / Hrvatski kraljevi“
- 20 Modelarska liga
- 21 Državno natjecanje iz badmintona
- 22 Županijsko natjecanje u košarci (3x3)
- 23 Medalje i pehari za učenike

PANO

VJENČIĆ DOGODOVŠTINA

- 27 Prijem učenika prvih razreda 2025. godine
- 28 Posjet učiteljica iz Reykjavíka u sklopu Erasmus + projekta
- 29 Dani tehničke kulture
- 29 Festival ideja i stvaranja
- 32 Dani kruha
- 33 Dogodovštine u knjižnici
- 33 Čov-kviz – knjižnica puna smijeha i zabave!
- 35 Šumska čarolija u našoj knjižnici: 15 minuta za 15 dana!

**36 Zmajevi u školskim klupama:-
književni susret s Majom Punoš Rebić**

**38 Dan sjećanja na žrtve
Domovinskog rata i Dan sjećanja na
žrtvu Vukovara i Škabrnje (18. 11.)**

40 Medni dan u prvome razredu

41 Večer matematike 2025. godine

42 Prosinac 2025. s matematikom

43 Sveti Nikola

44 Božić

44 Božićno uređenje škole

**46 Humanitarna akcija u Mjesnom
odboru Kamen**

**47 Božićna humanitarna prodajna
izložba**

48 Božićna priredba

49 Valentinovo u školi

49 Maškare

50 Dan ružičastih majica

52 Uskrs

**54 Tema broja: osobe s
invaliditetom**

**58 Nick Vujičić – čovjek bez udova, ali
mного više od toga**

RADIONICE

**63 Projekt „Tko čita basne, bolje
razumije ljude“**

**64 Mostovi dijaloga – susret
učenika s islamskom zajednicom**

**65 Europski tjedan programiranja
(EU Code Week)**

**66 Projekt „Priča jesenskog
šešira“**

67 Dan ekologije

**68 Svjetski dan voda – 22. ožujka
2026.**

69 Vjeronaučne radionice

69 Izrada biblijskih kartica

69 Izrada digitalnih brošura

70 Ekskluzivan događaj

**70 Radionica „Električna energija
i strujni krugovi“**

**72 Svijet znanosti u našem
dvorištu: STEM izložba u projektu
Svjetionik**

NAŠE ĐIRADE

75 Prometni poligon - posjet

**76 Humanitarna akcija „A di si
ti?!“**

**77 Posjet gradu Vukovaru učenika
osmih razreda**

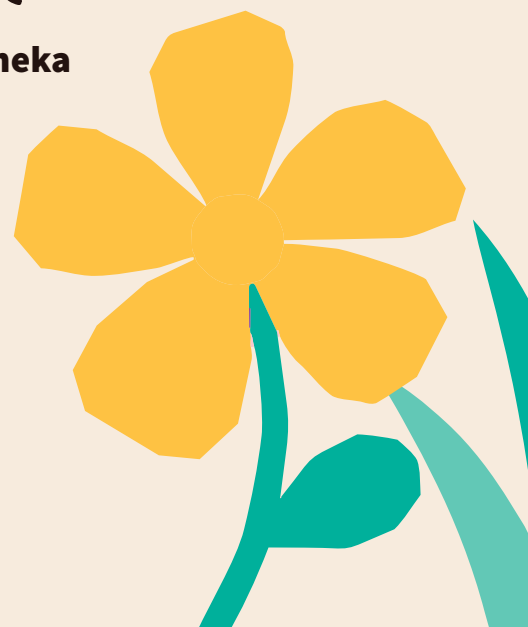
**80 Znanost dolazi u grad - Science
comes to town**

81 Posjet Mosoru

SPOMENAR

**83 „Ljubav neka
začini sve što
radite“**

**87 Iza
brojki i
računa**

89 Snježana Lukić umirovljuje svoju metlu i krpu

91 Mnogo generacija – jedna, ista, velika ljubav

94 Ljilja k'o Ljilja!

99 50 godina od smrti Agathe Christie

101 800. godina od smrti sv. Franje Asiškoga

102 LEGENDA: Kako je sveti Franjo ukrotio divljeg vuka

CVITOV I PUPOLJCI

107 Klavir ne govori, ali zna reći sve što riječi ne mogu

108 „Za trening sam uvijek motiviran”

110 Ni odbojkaška mreža nije granica

113 Nema predaje!

ZABAVNI VRT(CULJAK)

120 Put Europom: 5 dana - 5 država

130 Televizijska preporuka: Duh feniksa (Rising Phoenix)

130 Književna preporuka Zeleni pas

136 Kamenko

NAŠI
USPJEŠI

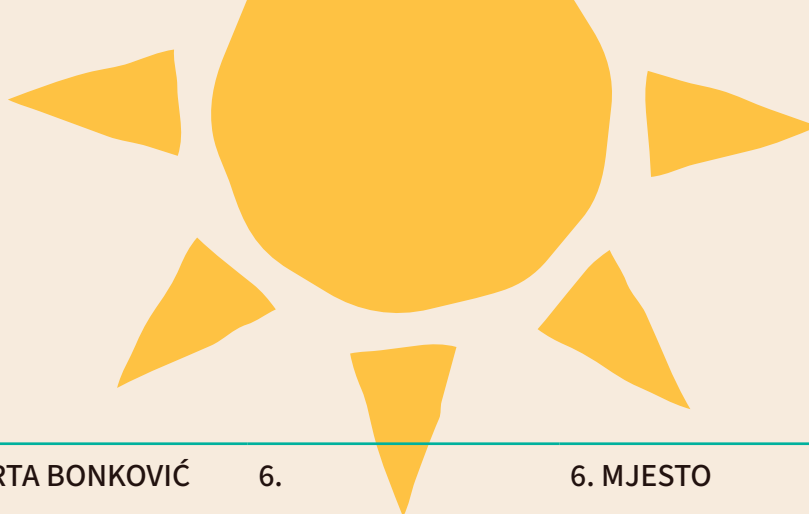

Učenci pozvani na županijska natjecanja

šk. godina 2025./2026.

NATJECANJE	IME I PREZIME UČENIKA	RAZRED	OSVOJENO MJESTO
HRVATSKI JEZIK	ANTE BARTULOVIĆ	7.	
	EMANUELA BARUN	7.	
POVIJEST	IVANO ŠKARICA	7.	2. MJESTO
	ANTE JANKOVIĆ	7.	
	FILIP TOPIĆ	8.	
GEOGRAFIJA	ANTE BARTULOVIĆ	7.	2. MJESTO
BIOLOGIJA	ANTE JANKOVIĆ	7.	
	KLARA LEROTIĆ	7.	
	ANA BEKAVAC	8.	
KEMIJA	LANA BEKAVAC	8.	
MATEMATIKA	NIKA KRSTIN	6.	
	MARTA BONKOVIĆ	6.	
	ANTE BARTULOVIĆ	7.	4. MJESTO
INFORMATIKA	ADRIAN TOMIĆ	6.	
LIKOVNA KULTURA	EMANUELA BALIĆ	6.	
	SARA DOBOŠ	7.	
NATJECANJE MLADIH TEHNIČARA			
FOTOGRAFIJA	MARTA VUJEVIĆ	8.	3. MJESTO

MODELARSTVO UPORABNIH TEHNIČKIH TVOREVINA	MARTA BONKOVIĆ	6.	6. MJESTO
ROBOTIKA	NIKA KRSTIN	6.	2. MJESTO
	PETRA BAKULA		4. MJESTO
	LUKA MUŠURA		3. MJESTO
RADIOKOMUNIKACIJE	ANTE BARTULOVIĆ	7.	1. MJESTO POZVAN NA DRŽAVNO NATJECANJE
	ANDREJ DUPČIĆ	7.	5. MJESTO
SIGURNO U PROMETU	KARLO RADIĆ	5.	
	LUKA LOVRINČEVIĆ	5.	
	NIKOLINA ĐONLIĆ	5.	
	KORINA ŠIMIĆ	6.	
EUROPEAN ROBOCUP	EMANUELA BARUN	7.	
	MARTA BRAČIĆ	7.	
SMOTRA UČ. ZADRUGA- KAMENČIĆI	ANTE JANKOVIĆ		4. MJESTO
	JOSIP MATIĆ	7.	POZVANI NA DRŽAVNO NATJECANJE
SMOTRA DJEČJIH KLAPA U OMIŠU	KLAPA FANGEL		POZVANI NA DRŽAVNO NATJECANJE

Srebrni Faganeli u Omišu

Već četvrtu godinu za redom Festival dalmatinskih klapa Omiš organizira državno natjecanje na kojem sudjeluju dječje klape iz raznih dijelova Hrvatske. Natjecanje se održalo u subotu, 24. svibnja, a samom je nastupu prethodio cjelodnevni izlet – vožnja brodom kroz kanjon Cetine, ručak, a zatim i šetnja u najraspjevanijem klapskom društvu. Naši Faganeli u natjecateljskom su dijelu svojim pjevanjem u odličnoj konkurenciji osvojili Srebrnog grdelina – drugo mjesto po ocjenama stručnog žirija!

Čestitke našim pjevačima i mentorici Borni Stanić!

Moja prva izložba

Moja prva izložba suradnički je projekt Galerije umjetnina i splitskih osnovnih škola. Osmišljen je s namjerom da se djeci koja su kroz Izvanastavne aktivnosti u likovnim grupama i školskim zadrugama pokazala interes za likovnu umjetnost ponudi zanimljiv sadržaj i dodatni poticaj za rad. Program uključuje posjet muzeju i vodstvo kroz stalni postav nakon čega sami biraju motiv rada koji realiziraju pod mentorstvom svojih nastavnika u školi. Zadnji je korak povratak u Galeriju umjetnina s vlastitim radovima koje izlažu na skupnoj izložbi početkom svibnja prigodom Dana grada Splita i blagdana sv. Dujma. Naravno, na veselo raspoloženje dodatno utječe skori kraj školske godine. Uz izložbu se tiska katalog s reprodukcijama svih radova čime se zaokružuje cjelokupan proces – od ideje do njezine realizacije i prezentacije.

Našu školu su sa svojim radovima predstavljali učenici: Dea Čavrlj, Sara Gudelj, Ana Jurčević, Marta Šupić, Luljete Bajraj, Sara Prkić, Vita Jukić, Sara Doboš, Marta Bračić, Marta Vujević, Ante Zadro, Antea Zadro, Ante Janković, Nina Sičenica i Mihaela Prgomet.

Ante Blažević, prof.

Državna razina natjecanja Sigurno u prometu 2025.

Bicikli, znanje i Zadar – iskustvo za pamćenje!

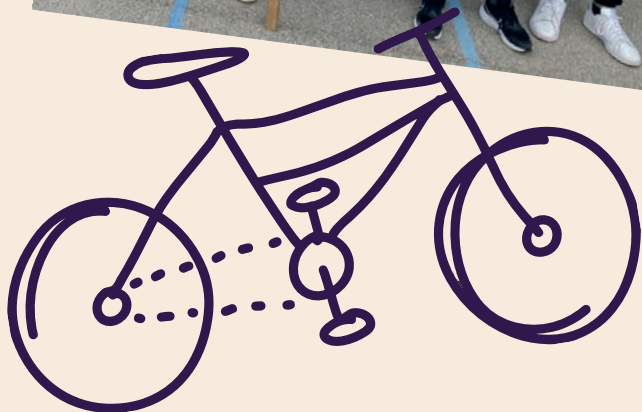
Državna razina natjecanja Sigurno u prometu 2025. održana je u Zadru od 20. do 23. svibnja, a na njemu su sudjelovali i učenici naše škole – Nika Krstin i Luka Mušura.

Natjecanje je okupilo najbolje mlade bicikliste i poznavatelje prometnih pravila iz cijele Hrvatske, a naši su učenici pokazali svoje znanje i vještine. Nika Krstin osvojila je 15. mjesto, ispunila sve potrebne uvjete i uspješno položila biciklistički ispit, dok je Luka Mušura natjecanje završio na 25. mjestu.

Osim natjecateljskog dijela, učenici su kroz radionice i aktivnosti usvajali nova znanja o sigurnosti u prometu, pravilima ponašanja biciklista te važnosti prometne kulture. U sklopu događanja imali su priliku i razgledati Zadar, družiti se s vršnjacima iz drugih škola te se pritom odlično zabaviti.

Čestitamo našim učenicima na postignutom uspjehu i dostojnom predstavljanju škole!

Nela Beronja, prof.

Robotičari naše škole – mali tim za velike ideje

U našoj školi od 2021. godine djeluje robotička sekcija u sklopu Kluba mladih tehničara. Okuplja učenike koji pokazuju interes i talent za područja mehanike, elektronike i programiranja. Kroz rad u sekciji učenici razvijaju tehnička znanja, ali i vještine suradnje i kreativnog razmišljanja.

Osim redovitih aktivnosti u školi, svako proljeće učenici koji žele naučiti više prijavljuju se na testiranje za programe Novih tehnologija u Centru izvrsnosti Splitsko-dalmatinske županije gdje uče uz podršku stručnih mentora.

Naši robotičari sudjeluju i na raznim natjecanjima. Uz Natjecanje mladih tehničara redovito se prijavljuju i na RoboCup Junior kvalifikacije. To je međunarodno natjecanje koje potiče djecu i mlade na učenje robotike, programiranja i timskog rada kroz zanimljive izazove. Učenici sami osmišljavaju i izrađuju robote koji moraju izvršiti određene zadatke, a natjecanje se odvija u više kategorija poput Soccer, Rescue Line, Rescue Maze i OnStage. Najvažnije nije pobijediti, nego učiti, surađivati i razmjenjivati ideje s vršnjacima iz cijeloga svijeta.

Posebno smo ponosni na uspjeh našeg tima koji su činili bivša učenica Lucija Vučić te učenici 8. b razreda Jure Bračić i Josip Matkov (šk. god. 2024./2025.), uz Petra Jagnjića iz OŠ fra Pavla Split plasirali

Vučkovića iz Sinja. Pod nazivom Leggero su se na europsko natjecanje održano u talijanskom Bariju od 4. do 7. lipnja 2025. godine.

Natjecali su se u kategoriji OnStage Advanced, a su svojim robotima prikazali morski podvodni svijet i bogatstvo života u moru. Posebno su se istaknuli projektom robota Sea Cleaner koji prepoznaje plastiku i pomaže u čišćenju mora upozoravajući na problem onečišćenja. Njihovi roboti koristili su napredne tehnologije poput prepoznavanja glasa i lica, detekcije infracrvenog zračenja, a kretali su se pomoću žiroskopa. Cijeli nastup bio je upotpunjen zanimljivim mehaničkim konstrukcijama koje su

predstavljale razne morske organizme, a koje su oduševile ocjenjivački žiri i publiku.

Za svoj trud i inovativnost osvojili su The best technical award - nagradu za najbolje tehničko rješenje robota. Njihov nastup nije bio samo zabavan, već je poslao važnu poruku: zajedno možemo napraviti razliku i svi smo odgovorni za očuvanje prirode i mora.

RoboCup Junior nije samo natjecanje – to je zajednica mladih inovatora koji kroz igru i istraživanje uče kako oblikovati svijet budućnosti. Za mnoge učenike upravo je to prvi korak prema znanosti i velikim idejama koje tek dolaze.

Nela Beronja, prof.

SOS Save Our Seas
Leggiero Split-Croatia

Our performance **raises awareness** about marine pollution through an interactive robot that symbolizes ocean cleanup. Combining an **AI camera, sensors, and motors**, the robots mimic biodiversity of marine life and visually shows the **impact of microplastics** and the need for a clean sea. Each movement tells a story, using technology as a tool for education and change. With creativity and emotion, we highlight the **urgency of protecting marine ecosystems** and inspire action to keep our oceans clean.

Together, we can make a difference!

Robotic features

An **AI-powered camera** detects human faces (tourists), triggering motorized palm branches to sway gently. This creates a symbolic start to a vacation, **connecting technology with emotion and storytelling**. The interaction engages the audience and demonstrates how robotics can reflect real-life experiences.

The Living Coral Reef showcases **six** distinct sea creatures, each animated with **specialized mechanical systems**. Branches move like wind blows using a **chain drive**. A **rack and pinion** let the crab move side to side, with sensors reversing its direction. A **worm gear** slowly opens the shell, allowing smooth and controlled motion. A **camshaft** lifts and drops levers making the seaweed move rhythmically. A **crankshaft** moves two seahorses up and down in reciprocating motion. A **pneumatic system** launches the squid using compressed air.

Interactive storytelling with the robots

A tourist ferry departs from the port. Tourists disembark on the island for a well-deserved vacation. While diving, tourists admire the beauty of the coral reef. Modern technologies help clean the sea.

CLEAN ENVIRONMENT ACHIEVED

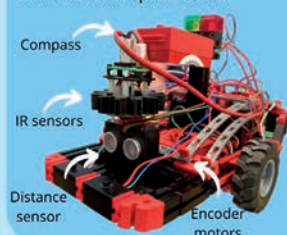
Code
Robo Pro - Robo Pro
Coding - Arduino
C++ - Mokollock - Python

Sea color - RED and BLUE LED

"Clean sea" "Polluted sea"

This feature represents **how technology and robots can help protect the ocean**. The sea-cleaning robot is equipped with an **infrared (IR) sensor**, a **distance sensor** and a **compass** that detects plastic waste marked with IR-reflective material. The robot is powered by **two encoder motors** providing precise movement and control. Once plastic is detected, the robot approaches it and simulates a cleaning action, showing how robotics can contribute to environmental protection.

This feature combines **robotics, environmental awareness, and interactive storytelling**. Using the TXT 4.0 Controller and **voice recognition**, the system responds to spoken words like "Plastic" or "Clean" to change the color of LED lights on a coral reef model. Blue light represents a clean, healthy ocean, while red signals pollution and danger. This powerful **visual metaphor** engages the audience and shows how human actions and words can impact the sea.

Državna smotra učeničkih zadruga

U Poreču je od 23. do 26. rujna 2025. godine održana 37. smotra učeničkih zadruga Republike Hrvatske, najveća manifestacija učeničkog stvaralaštva, kreativnosti i poduzetništva. Smotra je okupila 60 učeničkih zadruga iz cijele Hrvatske (od ukupno 771), s više od 200 učenika i njihovih mentora iz osnovnih i srednjih škola te centara za odgoj i obrazovanje.

Na smotri je sudjelovala i naša učenička zadruga Kamenčići. Učenici Ante Janković i Josip Matić uspješno su predstavili rad zadruga i proces izrade interaktivnog magneta crkvice sv. Petra kroz zanimljiv praktični rad. Naši zadrugari oduševili su stručno povjerenstvo i brojne posjetitelje te dobili sve pohvale za inovativnost, poduzetništvo i kreativnost.

Ponosni smo što naše ideje putuju Hrvatskom, predstavljaju naš zavičaj, potiču zajedništvo, čuvaju tradiciju i ostavljaju trag!

Meri Juras, voditeljica zadruga Kamenčići

Francusko veleposlanstvo odalo priznanje školi

Uručena ploča za promicanje jezika

Naša škola imala je čast ugostiti visoke predstavnice iz Veleposlanstva Francuske u petak, 10. listopada 2025. godine. Naime, gospođa Lucile Chapiro, ataše za jezičnu i obrazovnu suradnju i gospođa Sanja Hoić, pomoćnica za obrazovnu suradnju pri Francuskom veleposlanstvu došle su u našu školu saznati što više o statusu francuskog jezika, ali i zbog uručjenja počasne ploče za škole-partnere - DELF scolaire.

Gošće su porazgovarale s ravnateljem i nastavnicom o trenutnom stanju i zastupljenosti francuskog jezika u školi. Posjet je bio prilika za analizu dosadašnjih napora i planiranje budućih strategija za daljnje promicanje učenja francuskog jezika.

Vrhunac posjeta bila je svečana dodjela ploče „Škola-partner DELF scolaire”. Tim činom, Veleposlanstvo Francuske odalo je iznimno priznanje našoj školi za njezin predani rad i postignuća u nastavi i promicanju francuskog jezika.

Ovo priznanje posebno je značajno za nastavnicu francuskog jezika, prof. Anku Marić, koja se godinama bori za zastupljenost i važnost drugih stranih jezika u školi, uz one tradicionalno najzastupljenije.

Ploča je potvrda da je njezin trud prepoznat i da škola aktivno doprinosi jezičnoj raznolikosti i interkulturalnom dijalogu.

Ova ploča nije samo priznanje školi, već je i snažna motivacija da nastavimo ulagati u program francuskog jezika. Ponosni smo na našu nastavnicu i predanost kojom promiče francuski jezik te zahvaljujemo Veleposlanstvu na prepoznavanju njezinog rada.

Posjet je zaključen u prijateljskoj atmosferi u školskoj knjižnici (knjižničarka je također prof. francuskoga) s nadom u daljnju uspješnu suradnju između škole i Veleposlanstva Francuske.

Nastavnica Anka, ravnatelj i predstavnice veleposlanstva

Međunarodno natjecanje iz informatike i računalnog razmišljanja „Dabar (Bebras)“

„Dabar (Bebras) 2025“ – 10 učenika naše škole među 10% najboljih u RH!

Međunarodno natjecanje iz informatike i računalnog razmišljanja „Dabar (Bebras)“ već se desetu godinu održava u školama diljem RH, a koje je u organizaciji udruge Suradnici u učenju i pod podrškom Hrvatskog saveza informatičara, Visokog učilišta Algebra i CARNET-a, a pod pokroviteljstvom Ministarstva znanosti, obrazovanja i mladih.

Svaki je učitelj individualno mogao iskazati interes svojih učenika za sudjelovanjem u natjecanju.

Iako se natjecanje temelji na informatičkim konceptima, nije potrebno nikakvo posebno predznanje učenika. 40 minuta, 12 zadataka i logičko razmišljanje privuklo je 48 036 učenika iz RH (u pet kategorija natjecanja) što ovo natjecanje čini najvećim natjecanjem u našim školama, a ujedno je i najveće online natjecanje u RH. Natjecanje se provodi online, tijekom pet radnih dana, u preko 80 zemalja u cijelom svijetu, a svaka škola organizira termine i grupe onako kako im to najviše odgovara, ovisno o tehničkim i organizacijskim uvjetima u svojoj školi. Ove se godine natjecanje održavalo od 10. do 14. studenoga na CARNET-ovom sustavu.

Naša škola je već osmu godinu za redom sudjelovala u natjecanju, a ove godine sudjelovala su 93 učenika naše škole u kategorijama MikroDabar (1. i 2. r.), MiliDabar (3. i 4. r.), KiloDabar (5. i 6. r.) i MegaDabar (7. i 8. r.), pod vodstvom svojih mentora, učitelja Informatike (učitelja savjetnika Marine Perice i učitelja Srećka Tomaša).

Posebno je važno istaknuti da je devet učenika iz kategorije KiloDabar (od 16 311 učenika iz te kategorije) i jedan učenik iz kategorije MegaDabar (od 10 515 učenika iz te kategorije) pod vodstvom svojih mentora (učitelja savjetnika Marine Perice i učitelja Srećka Tomaša) ostvarili izvrsne rezultate te su se plasirali među 10% najboljih u RH te će im biti dodijeljena i posebna Zlatna diploma.

To su učenici:

KiloDabar

Hrvoje Strizrep, 6. c – 10. mjesto u RH (11/12 bodova) – mentor Marina Perica

Petra Bakula, 6. a – 28. mjesto u RH (10/12 bodova) – mentor Srećko Tomaš

Marta Bonković, 6. c – 28. mjesto u RH (10/12 bodova) – mentor Marina Perica

Dora Batarelo, 6. b – 62. mjesto u RH (9/12 bodova) – mentor Marina Perica

Jakov Grubišić, 6. c – 62. mjesto u RH (9/12 bodova) – mentor Marina Perica

Dino Rosandić, 6. c – 62. mjesto u RH (9/12 bodova) – mentor Marina Perica

Marko Vučemilović-Šimunović, 6. c – 62. mjesto u RH (9/12 bodova) – mentor Marina Perica

Lana Maria Gruica, 6. a – 79. mjesto u RH (8,60/12 bodova) – mentor Srećko Tomaš

Petra Matković, 6. b – 79. mjesto u RH (8,60/12 bodova) – mentor Marina Perica

**Suradnici
u učenju**

Dabra u RH

MegaDabar

Petar Zorić, 8. a – 36. mjesto u RH (11/12 bodova) – mentor Srećko Tomaš

Čestitke svim učenicima koji su prihvatili izazov neovisno o broju bodova koji su ostvarili. Svaki od njih važan je dio Dabrosvijeta – svijeta koji zajedno gradimo. Lijepo je biti dio ove priče sa svima vama!

Pripremio: Srećko Tomaš, univ. mag. ing. comp.

Prozori u svijet umjetnosti

„Hrvatsko kraljevstvo / Hrvatski kraljevi”

U Sveučilišnoj galeriji u Splitu 11. 11. 2025. godine svečano je otvorena izložba „Prozori u svijet umjetnosti – Hrvatski kraljevi / Hrvatsko kraljevstvo”, koju treću godinu zaredom zajednički organiziraju Splitsko-dalmatinska županija i Sveučilište u Splitu.

Riječ je o projektu koji okuplja i predstavlja mlade umjetničke talente iz cijele županije – od osnovnoškolaca do studenata – s ciljem poticanja kreativnog izražavanja i promišljanja o hrvatskoj kulturnoj i povijesnoj baštini.

Među uzvanicima koji su otvarali izložbu bio je splitsko-dalmatinski župan Blaženko Boban. On se zahvalio svima na sudjelovanju te je istaknuo da se u svakom radu osjeća duša i entuzijizam naših mladih umjetnika. Također je dodao da je fasciniran kvantitetom i kvalitetom izloženih radova i najavio da će se projekt nastaviti i ubuduće jer se pokazao kao pun pogodak.

Na izložbi su se mogli vidjeti svi učenički i studentski radovi nastali u okviru natječaja „Prozori u svijet umjetnosti”, na temu „Hrvatsko kraljevstvo / Hrvatski kraljevi”. Pravo sudjelovanja na natje-

čaju imali su učenici osnovnih škola razreda, učenici srednjih škola Splitsko-dalmatinske županije te studenti Sveučilišta u Splitu. Stručno povjerenstvo, ocijenilo je i između pristiglih radova mladih talentiranih umjetnika, odabralo najbolje među njima, a nagrade su im uručene u lipnju na proslavi Dana Sveučilišta u Splitu.

Našu školu su svojim radovima predstavljali učenici: Stella Pavešković, Nika Krstin, Marijaroža Tandara, Hrvoje Strizrep, Šimun Pavić, Andrijana Tomičić i Vita Jukić. Unatoč tome što ove godine učenici naše škole nisu bili među tri prvonačena rada, ponosni smo što su sudjelovali na ovoj značajnoj izložbi.

Ante Blažević, prof.

Andrijana Tomičić 5. c

Hrvoje Strizrep 5. c

Šimun Pavić 5. a

Nika Krstin 5. c

Vita Jukić 7. a

Stella Pavešković,
5. c

Modelarska liga

Učenici naše škole sudjelovali su na županijskom natjecanju Modelarska liga koje su organizirali Zajednica tehničke kulture i Društvo pedagoga. Natjecanje se ove godine održalo 13. ožujka 2026. u Osnovnoj školi Kman-Kocunar.

Našu školu predstavljale su dvije ekipe kojima je ovo prvi susret s ovim natjecanjem: Vito Lalić i Stella Pavešković te Laura Grabić i Marta Bonković. Učenike su za natjecanje pripremale nastavnice Nela Beronja i Ivana Grabić.

Sudjelovanjem na ovom natjecanju naši su učenici pokazali kreativnost, tehničke vještine i timski duh, a stečeno iskustvo zasigurno će im koristiti u daljnjem radu i učenju.

Ivana Grabić, vjeroučiteljica

Državno natjecanje iz badmintona

Državno natjecanje iz badmintona održavalo se od 4. ožujka 2026. godine do 6. ožujka 2026. Bilo je organizirano u Poreču u sklopu hotela Albatros, Plava laguna. Našu su školu predstavljale čak dvije ekipe. Muška osnovnoškolska ekipa u kojoj je bio Marin Balić iz 8. a razreda, Filip Topić iz 8. c i Andrej Dupčić iz 7. c razreda. Na prvenstvo je išla i ženska osnovnoškolska ekipa u kojoj su bile Sara Prkić iz 8. a razreda, Sara Gudelj iz 8. c, Lara Smoljo iz 8. b i ja - Nina Sesar iz 8. a razreda. Vodio nas je naš nastavnik tjelesne i zdravstvene kulture Lenko Marinković koji nas je i pripremao za natjecanja, a s njim u pratnji bila je i naša vjeroučiteljica Ivana Grabić.

U srijedu - 4. ožujka - krenuli smo u jutarnjim satima autobusom i tako smo započeli naš put do Poreča. Vožnja je trajala otprilike 8 sati uz povremene stanke. U hotel smo došli oko 15 sati, smjestili smo se u sobe i otišli na večeru. U večernjim satima imali smo ždrijeb, odnosno izvlačenje ekipa koje će sutradan igrati jedna protiv druge. Školske kategorije su bile podijeljene u 8 grupa, a svaka je obuhvaćala po tri škole. Nakon ždrijeba smo se vratili u sobe da se odmorimo za sutrašnje igranje. Sutradan, nakon doručka, uputili smo se prema glavnoj dvorani. Muške ekipe su nastupale prve i naša je uspješno završila pobjedom protiv drugih dviju ekipa u svojoj grupi. Nakon njih su na red došle ženske ekipe - naša je pobijedila jednu školu, a protiv druge smo, nažalost, izgubile i tako ispale iz natjecanja. To popodne smo se vraćale kući punih 9 sati dok je muška ekipa igrala drugi krug u kojem su izgubili. Kako bilo - osvojili su 4. mjesto na državnom natjecanju što je izvrstan rezultat. Oni su se sutradan, nakon finala, vraćali kući, a pristigli su u večernjim satima.

Jako mi je drago što sam imala priliku sudjelovati u ovom natjecanju koje neću nikada zaboraviti jer sam skupila puno novih uspomena i znanja.

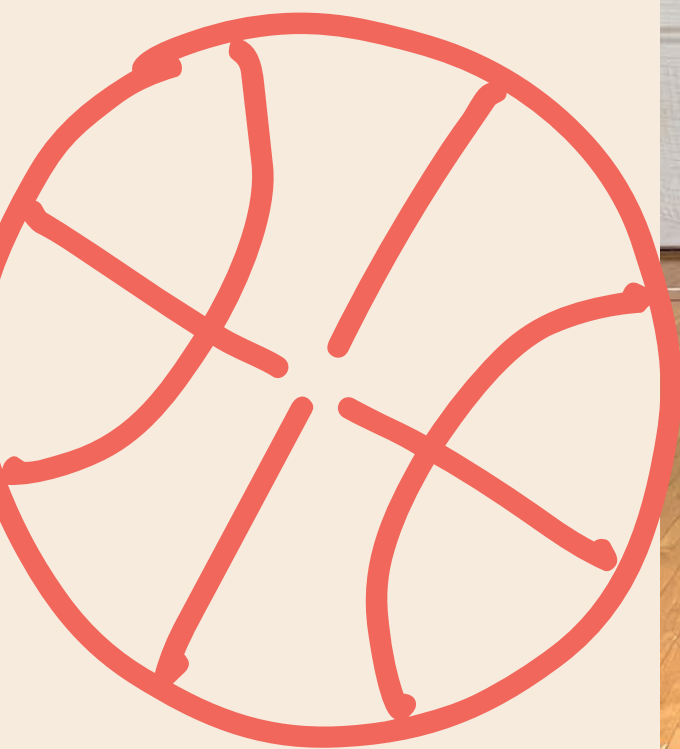
Nina Sesar 8. a

Županijsko natjecanje u košarci (3x3)

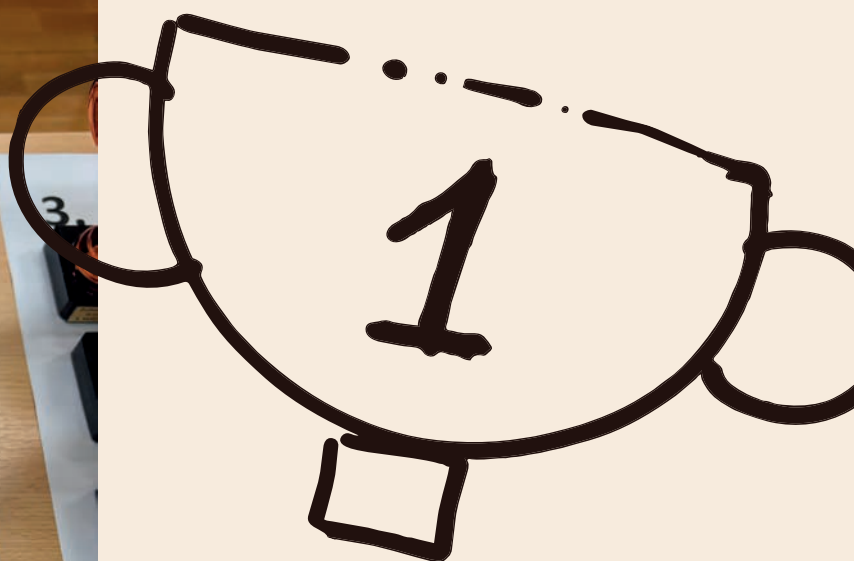
Ove školske godine naša je škola, nakon male pauze, nastupila na gradskom natjecanju iz košarke. Ekipu škole činili su: Iva Šimundić-Bendić, Nina Brstilo, Lucija Čelić, Hanna Rupčić, Aurelia Bijader, Ambrosia Bijader i Laura Grabić. Odlično drugo mjesto na gradskom natjecanju dovelo nas je do županijske razine natjecanja, a tu smo osvojili broncu. Nažalost, nismo uspjeli ponoviti uspjeh sa školskog natjecanja i plasirati se na državno natjecanje, ali smo uživali u druženju s učenicima iz drugih škola. Vrijedno ćemo raditi kako bismo dogodine ostvarili još bolji uspjeh.

Laura Grabić 7. c

Medalje i pehari za učenike

U subotu 18. travnja 2024. godine održana je svečana dodjela medalja i pehara učenicima i mentorima koji su bili najuspješniji na Županijskom natjecanju iz geografije. Ova se dodjela organizirala kako bi se djecu koja vrijedno rade i uče, a često ostanu neprimijećena, makar ovako nagradilo za uspjehe koje postižu. Naš učenik Ante Bartulović (7. b) pod mentorstvom prof. Ivane Vrbatović osvojio je srebrnu medalju i k tome donio pehar našoj školi. Medalje i pehare dijelila je prof. Ines Mikelić, predsjednica Županijskog povjerenstva za provođenje Županijskog natjecanja iz geografije.

Predsjednica povjerenstva, nagrađeni Ante i mentorica Ivana

PANO

školska uspomena

školska uspomena

školska uspomena

školska uspomena

školska uspomena

VJENČIĆ DOGODOVŠTINA

Prijem učenika prvih razreda 2025. godine

Kao i svake, i ove smo godine pripremili priredbu kao najljepši doček učenicima koji polaze u prvi razred. Na priredbi su sudjelovali naš školski zbor, klapa i plesačice. Prigodni nastupi bili su tu da razbiju tremu i učenika i roditelja, a s nestrpljenjem su ih iščekivale njihove učiteljice: Anđelka Tokić, Nataša Curnić, Kristina Guć, Julijana Balić i Anamarija Cikojević. Djecu i roditelje pozdravio je i zaželio dobrodošlicu ravnatelj škole Bože Ujević.

Zbor koji čeka svoju točku

Plesačice spremne za nastup

Posjet učiteljica iz Reykjavíka u sklopu Erasmus + projekta

U ponedjeljak, 16. lipnja 2025., naša je škola imala čast ugostiti 13 učiteljica iz Reykjavíka, glavnog grada Islanda, u sklopu Erasmus+ projekta razmjene i suradnje.

Cilj posjeta bio je međusobno upoznavanje školskih sustava, razmjena iskustava i ideja za unapređenje nastavne prakse. Gošće s Islanda najprije su se upoznale s prostorima naše škole, školskim vrtom i dvorištem, a posebno su ih se dojmili trud i briga koju naši učenici i učitelji ulažu u njegovanje zelenih površina i likovno uređenje škole

Nakon obilaska, islandske kolegice održale su zanimljivu prezentaciju o svojoj školi, gradu Reykjavíku i jedinstvenom otoku Islandu. Pojasnile su nam kako funkcionira islandski školski sustav te su podijelile uvid u školsku infrastrukturu i obrazovne metode koje koriste. Usporedba naših i njihovih školskih svakodnevnica potaknula je brojne ideje i pitanja.

Druženje se nastavilo u školskoj kuhinji gdje su naše vrijedne kuharice pripremile zakusku s autohtonim dalmatinskim jelima. Gošće su sa zanimanjem kušale domaća jela i pritom uživale u izvedbi naše školske klape Faganel, koja je dodatno obogatila ovaj kulturni susret.

Ovaj susret bio je prilika za međunarodnu razmjenu znanja, ali i za sklapanje novih prijateljstava. Veselimo se novim susretima i nastavku suradnje kroz Erasmus+ projekte!

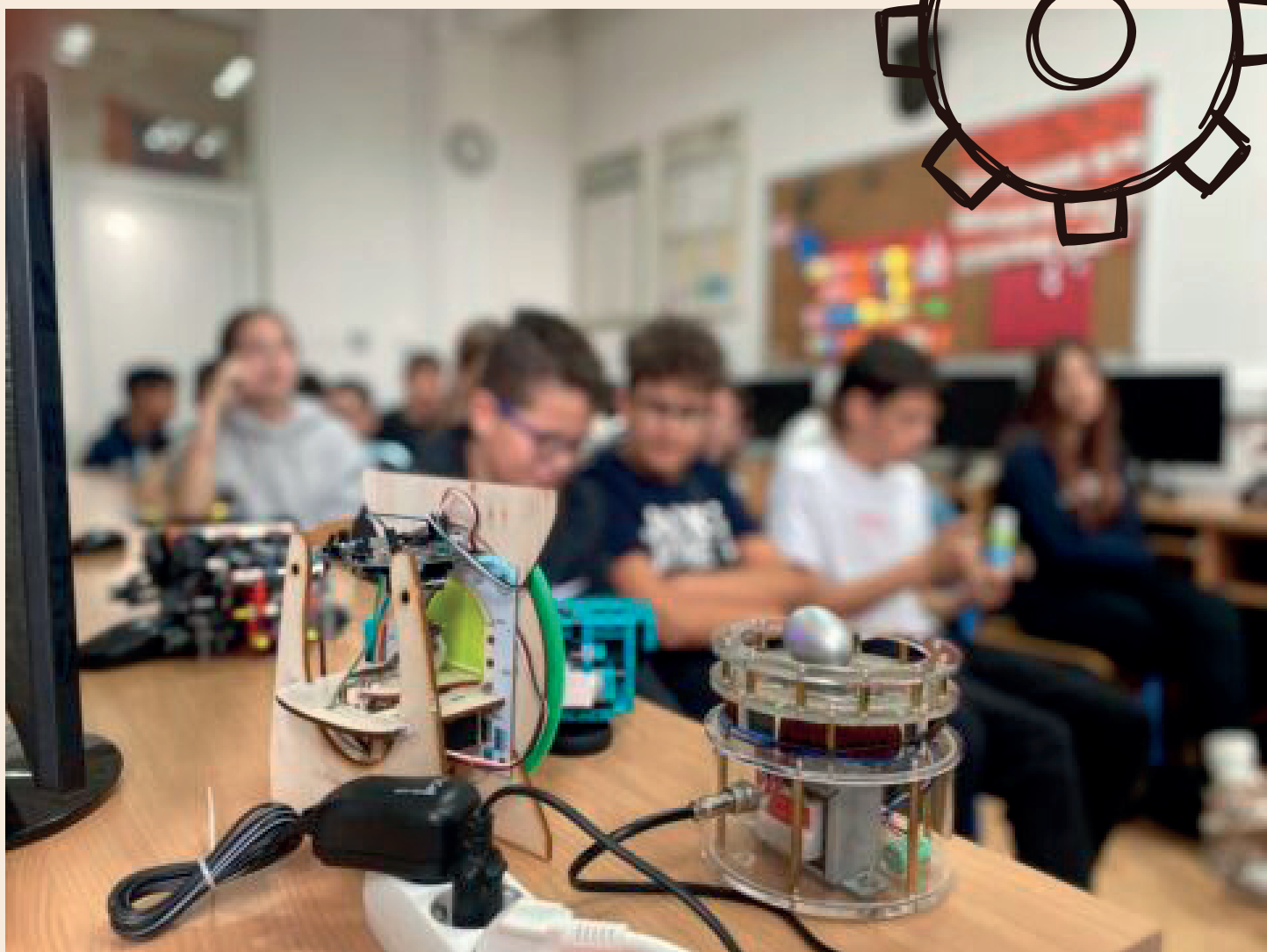

Dani tehničke kulture

Festival ideja i stvaranja

U našoj školi održan je TEHNOFEST, događaj posvećen tehničkoj kulturi, kreativnosti i inovacijama. Ova manifestacija okupila je preko 250 učenika željnih znanja i stvaranja, potičući ih na usvajanje praktičnih vještina, korištenje alata i primjenu moderne tehnologije kroz različite radionice i projekte. Radionice su se održavale 30. rujna i 1. listopada, a završile su promatranjem neba teleskopom u dvorištu škole. Manifestaciju je organizirala Zajednica tehničke kulture grada Splita u suradnji s udrugama članicama te mentorima iz ZTK grada Rijeke i Dubrovnika. Ovakve aktivnosti imaju iznimnu važnost jer pomažu učenicima da razviju kritičko razmišljanje, snalažljivost i samopouzdanje, ali i da lakše prepoznaju svoja interesna područja i mogućnosti za budući odabir zanimanja. Svečano otvorenje, uz nazočnost predstavnika grada Splita i Splitsko-dalmatinske županije te predsjednika Hrvatske zajednice tehničke kulture, uveličao je naš zbor i klapa Faganel pod ravnanjem maestre Borne Stanić.

Nela Beronja, prof.

3D modeli

Astronomija

Elektronika

Modelari

Programeri

Robotika

Otvorenje

Dani kruha

Zobnica - Gabriela Grepo 5. d

Likovna grupa, Dani kruha i zahvalnost za plodove zemlje

Plodovi jeseni - ritam gradacije po uzoru na japansku umjetnicu Kusamu

Dan kravate, 4. e
PRO Sirobuja

Dogodovštine u knjižnici

Čov-kviz – knjižnica puna smijeha i zabave!

Povodom Mjeseca knjige, naša knjižnica pretvorila se u pravu Čovpasovu postaju za zabavu i znanje! Budući da je „Čovpas” najčitanija knjiga u našoj školi, odlučili smo mu posvetiti poseban kviz – ČOV-KVIZ!

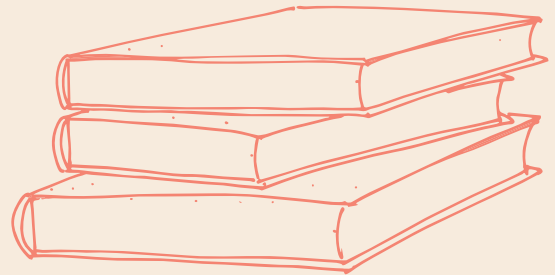
Na kviz su se mogli prijaviti svi učenici od 1. do 4. razreda, a knjižnica je 30. listopada u 12:40 postala mjesto punoooo smijeha, uzbuđenja i – naravno – pametnih odgovora!

Natjecatelji su pokazali da znaju sve o nestašnom Čovpsu, njegovim ludim pustolovinama i šašavim prijateljima. Pitanja nisu bila laka, ali svi su se snašli kao pravi junaci iz knjige!

I nakon napete borbe (ali i puno smijeha) – pobjedu je odnijela ekipa Pilići s 31 bodom! Bravo za Piliće i sve ostale koji su hrabro sudjelovali!

„Bilo je suuuper! Volim Čovpsa jer je smiješan i hrabar!” rekla je učenica iz 3. razreda.

„Svi su se jako potrudili, a atmosfera je bila fantastična! Knjižnica je opet

pokazala da čitanje može biti prava pustolovina!” dodala je naša knjižničarka.

Čov-kviz nam je pokazao da čitanje može biti i superzabavno! Veselimo se novim knjigama, novim kvizovima i – tko zna – možda i novim pustolovinama našeg omiljenog Čovpsa!

REZULTATI ČOV-KVIZA

1. MJESTO PILIĆI (DOMINIK I DANIJEL, 3.A) – 31 BOD
2. MJESTO: GENIJALCI 3. B (LOVRE I EMA) -29 BODOVA
3. MJESTO: BIJELI ZMAJEVI (MARINO, BEPO, JOSIP) -27 BODOVA
4. MJESTO: MARITA -20 BODOVA
5. MJESTO: BED GRL (MATEA, KARLA, ENA, DORIS) -16 BODOVA

Čestitamo svima, a posebno pobjednicima!

Marija Lončar, knjižničarka

pobjednici-Pilići

Šumska čarolija u našoj knjižnici: 15 minuta za 15 dana!

U našoj školskoj knjižnici zavlada je prava „jelenska“ groznica! Pridružili smo se velikom nacionalnom izazovu „15 po 15: cijela Hrvatska čita djeci“ koji je započeo 15. siječnja. Cilj je jednostavan, ali moćan: čitati 15 minuta svakoga dana tijekom 15 dana kako bi čitanje postalo naša supermoć!

Sve je počelo pričom o najpoznatijem lanetu na svijetu – Bambiju. Dok smo slušali o njegovim pustolovinama, mašta nam je radila punom parom. Inspirirani pričom naši su učenici odlučili preseliti komadić šume u školu.

Tako je nastala predivna instalacija „Jeleni u šumi“. Kreativnim rukama i velikim srcem polaznici su oživjeli šumske prizore koji sada krasi našu knjižnicu i podsjećaju nas na važnost očuvanja prirode, ali i ljepotu pisane riječi.

Ova akcija, pokrenuta u sklopu programa Rođeni za čitanje, poziva i vas da se uključite! Roditelji, bake, djedovi – svi se mogu prijaviti putem njihove web stranice i primiti super savjete za zajedničko čitanje.

Dokazali smo da je 15 minuta dnevno dovoljno za stvaranje čuda. Vidimo se u knjižnici među našim jelenima!

Knjižničarka Marija Lončar

Zmajevi u školskim klupama: književni susret s Majom Punoš Rebić

U petak 6. veljače naša je knjižnica postala najuzbudljivije mjesto u školi! Umjesto uobičajene tišine, prostorijom se proširio glasan pljesak jer nam je u goste stigla jedna sasvim posebna knjižničarka i spisateljica – Maja Punoš Rebić.

Maja je sa sobom donijela cijeli jedan svijet priča koje su nas naučile važnim životnim lekcijama. Saznali smo da je rođena u Zadru i živjela u Biogradu, ali da je njezino srce tamo gdje su djeca i knjige.

Dva zmaja u svakome od nas

Glavna zvijezda susreta bila je slikovnica „Priča o dva zmaja”. Kroz nju smo naučili da se o onim teškim temama, poput vršnjačkog nasilja, može pričati bez straha. Gošća nam je otvorila prozor u unutarnji svijet dječaka Edija i pomogla nam razumjeti:

- Kako se osjeća netko koga drugi povrijede
- Ali i što se to „kuha” u srcu djeteta koje se ponaša nasilno.

Naučili smo da svatko od nas u sebi nosi vatru, ali je važno da ona grije, a ne da prži druge!

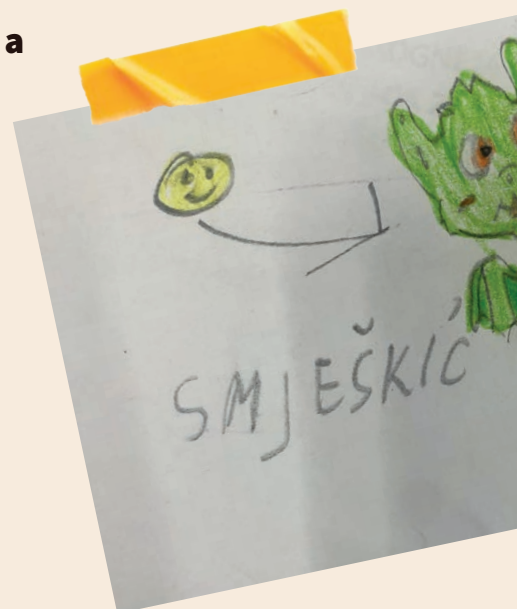
Bilo je to jedno od onih druženja s kojih nitko nije htio otići. Postavljali smo pitanja, slušali priče i shvatili da su knjige zapravo najbolji prijatelji koji nam pomažu da i mi postanemo bolji ljudi.

Zahvaljujemo našoj gošći na predivnom petku i želimo joj još puno uspješnih druženja i napisanih stranica. A mi? Mi se vraćamo čitanju, jer sad znamo da se u svakoj knjizi krije jedna velika mudrost!

Marija Lončar, knjižničarka

Bilo mi je prekrasno. Pričali smo o dobroti, ljubavi i borbi protiv nasilja. Najljepše mi je bilo kada smo pjevali pjesmu o tome kako istjerati Bjeskića iz srca, a nahraniti smješkića. Jedva čekam da nam gošća dođe opet.

Bepo Dedić 3. a

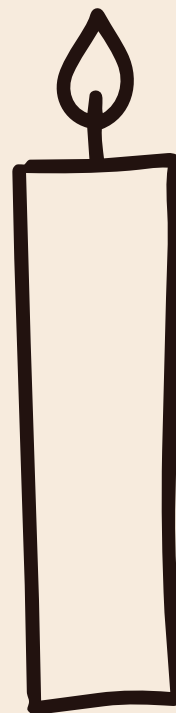

Dan sjećanja na žrtve Domovinskog rata i Dan sjećanja na žrtvu Vukovara i Škabrnje (18. 11.)

Dan uoči pada Vukovara učenici naše škole zapalili su svijeće čime su odali počast žrtvi toga grada u Domovinskom ratu i obilježili 34. obljetnicu stradanja grada heroja.

Mirno i dostojanstveno, razred po razred, palio je svijeće i prisjećao se nevinih žrtava koje ne smiju i neće biti zaboravljene.

Medni dan u prvome razredu

Povodom Mednog dana, nastavnica Irena Kodžoman održala je zanimljivo i poučno predavanje za učenike prvih razreda. Prvašići su imali priliku upoznati svijet pčela te saznati kako nastaje med, kako se prikuplja i zašto su pčele toliko važne.

Budući da se i sama bavi pčelarstvom, nastavnica Irena došla je u pčelarskoj opremi, što je posebno razveselilo učenike. Djeci je pokazala košnicu te im objasnila zašto se košnice boje i u koje se boje bojaju. Pokazala im je i pribor za vrcanje meda te uzorak saća s medom pa je cijelo predavanje bilo interaktivno i dojmljivo.

Učenici su s velikim zanimanjem pratili aktivnosti, naučili nešto novo i uživali u ugodnom i veselom ozračju, a ovakve aktivnosti dodatno obogaćuju nastavu i potiču dječju znatiželju i ljubav prema učenju.

Večer matematike 2025. godine

Već se godinama se u našoj školi s velikim brojem zainteresiranih učenika provodi „Večer matematike“ u suradnji s Hrvatskim matematičkim društvom. Ove se godine održala 4. prosinca 2025. godine. Na Večeri je sudjelovalo ukupno 268 učenika razredne i predmetne nastave. Sadržaji koji su se provodili bili su prilagođeni uzrastu učenika tako da su učenici kroz igru i zabavu upoznavali matematiku. Radile su se slagalice, natjecalo se u kvizovima znanja, zagonetkama i rebusima. Učenici viših razreda su uz sve navedeno slagali tangrame, mjerili vrijeme ispravnog postavljanja Hanoi tornjeva te rješavali problemske zadatke iz svakodnevnog života, a koji su proizašli iz sadržaja učeničkih radova. Na kraju večeri učenici su iskazali radost i tražili da ponovimo Večer. Najradosniji su bili oni najuspješniji jer su nagrađeni simboličnim poklonima.

Nastavnica: Filka Babić

VEČER MATEMATIKE
4. prosinca 2025. - OŠ KAMEN - ŠINE
od 18:30 sati

matematičke radionice, igre, zagonetke, tangrami, križaljke, kahoot kviz, puzzle.....i još puno toga.....

Pridružite nam se !

organizira:
Hrvatsko matematičko društvo

Prosinac 2025. s matematikom

Svake godine kroz školski projekt „Matematika svuda oko nas”, koji provodi nastavnica Filka Babić sa svojim učenicima, nalazimo različite teme i ideje kako bismo zavoljeli i popularizirali matematiku te uvidjeli da je ona jako prisutna u svakidašnjem životu. Ove smo godine uz pomoć nastavnice odlučili da ćemo primijeniti preslikavanja koja smo učili u petom razredu, a to su: osna i centralna simetrija te translacija koju smo obradili ove godine u sedmom razredu. Za preslikavanja smo izabrali sve božićne motive i radove postavili na zidove našeg hodnika kod učionice matematike. Pano u učionici matematike krasile su betlehemske jaslice urađene samo od geometrijskih likova. Svi dogovori, pregledi radova i sugestije između učenika i nastavnice trajali su u studenom i prosincu, a konačno postavljanje završilo se do Večeri matematike koja se održala 4. prosinca 2025. godine. Tako smo u toplom božićno-matematičkom okruženju proveli cijeli prosinac radeći svakodnevne zadaće iz nastavnog plana matematike. Večeri matematike su se odazvali svi učenici: 5. a, 5. b, 7. a i 7. b razreda na kojoj smo kroz igru i zabavu upoznavali matematiku natječući se u kvizovima, zagonetkama i rebusima, sastavljajući tangrame i Hanoi tornjeve te rješavajući problemske zadatke koji su proizašli iz naših radova. Bilo je tu računanja opsega, površina, cijena materijala itd.... Svatko od nas je bio jako ponosan na svoj izloženi rad. Puno smo i naučili te uvidjeli da preslikavanja i nisu baš tako teška. Veselili smo se zajedno, razvio se pozitivan stav prema matematici i kod onih učenika koji baš i nisu skloni matematici. Još jednom smo uvidjeli koliko matematika može biti lijepa i zabavna.

Emanuela Barun, učenica 7. a razreda

Sveti Nikola

Nema godine kada našu djecu ne posjeti sveti Nikola i njegov anđeo. Međutim, ne dođu sami. Njima se prikači i onaj crni krampus i zajedno daruju djecu – nekome slatkiši, a nekome šiba – svakome po zaslugama.

Kako god, djeca se uvijek raduju tome danu i iščekuju trenutak kad će sveti Nikola ući u učionicu i podebljati zalihe slatkiša koje imaju kući.

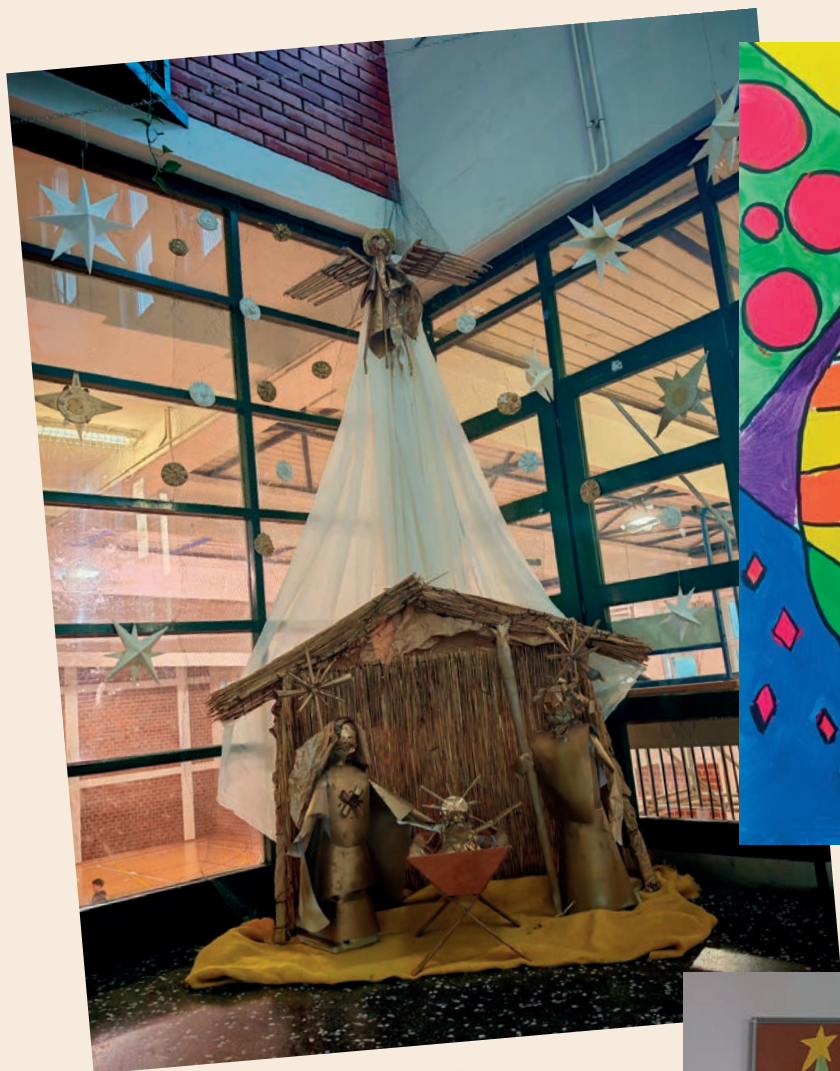
Božič

Božično uređenje škole

Božično uređenje zbornice

Uređenje dvorane za božičnu priredbu

Likovna grupa, Božićne jaslice

Ella Balotin 5. a

Sveta obitelj - tonska gradacija boje

Božićna dekoracija

Humanitarna akcija u Mjesnom odboru Kamen

U Mjesnom odboru Kamen, uoči Božića, naša se učenička zadruga „Kamenčići“ zajedno s ostalim učenicima, uz pratnju nama dragih nastavnica Meri Juras i Ivane Grabić okupila kako bi s ponosom predstavila ručne radove koje su učenici naše škole marljivo izrađivali tijekom proteklih mjeseci. Atmosfera je bila doista čarobna.

Cilj nam je bio prikupiti sredstva koja će biti usmjerena obiteljima slabijeg imovinskog statusa. Adventski sajam je bio savršena prilika da široj zajednici pokažemo plodove našega rada. Naši su stolovi bili prepuni unikatnih, ručno urađenih ukrasa, malih suvenira i prigodnih darova.

Odaziv mještana, roditelja i ostalih posjetitelja nadmašio je sva naša očekivanja. Ljudi su s velikim zanimanjem razgledavali naš izložbeni prostor, divili se maštovitosti i kvaliteti učeničkih radova.

Ovaj događaj nije bio samo uspješna prodajna izložba; bio je to trenutak ponosa, zajedništva i potvrde da se uz suradnju, entuzijazam i malo blagdanskog duha mogu postići velike stvari. Zaista smo se lijepo proveli i s radošću iščekujemo još ovakvih prigoda.

Matea Gabelica, 7. c

Božićna humanitarna prodajna izložba

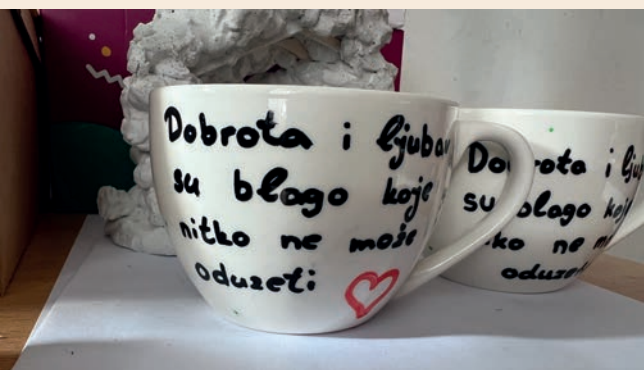
Humanitarna prodajna izložba povodom Božića još je jednom pokazala koliko veliko srce imaju naši učenici i učitelji. U blagdanskom ozračju učenici razredne i predmetne nastave sa svojim učiteljicama i nastavnicama, kao i članovi školske zadruge „Kamenčići” zajedničkim snagama pripremili su ovu posebnu akciju.

Vrijedne ruke izrađivale su raznovrsne božićne ukrase od kreativnih dekoracija do unikatnih darova, a svaki je predmet nosio poruku dobrote, zajedništva i brige za druge.

Sav prihod namijenjen je dobrobiti naših učenika u potrebi, a što ovoj inicijativi daje dodatnu vrijednost i smisao.

Odaziv je bio iznimno dobar što nas raduje i potiče da nastavimo s ovakvim aktivnostima. Hvala svima koji su sudjelovali. Radujemo se novim prilikama za činjenje dobra! Dobro je činiti dobro!

Ivana Grabić, vjeroučiteljica

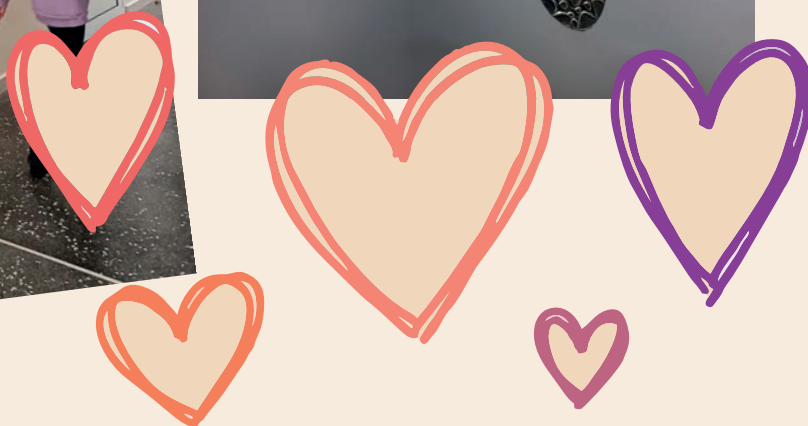

Božićna priredba

Kao i svake godine, i ove smo organizirali božićnu priredbu. Nije nedostajalo pjesme, plesa, kapica, borova, jaslica, pjevača, glumaca.... Tradicionalno se na ovu priredbu dolazi u velikome broju. Prate je i djeca i roditelji, bake i djedovi. Veselje je to svima – onima koji gledaju i onima koji nastupaju.

Valentinovo u školi

Maškare

2. d, 4. d i 4. e Maškare na Sirobuji

Sara Prkić 8. a, Maska-moj alter ego, kombinirana tehnika

Dan ružičastih majica

Međunarodni dan prevencije vršnjačkog nasilja „Dan ružičastih majica“ izvorno „Pink Shirt Day“ obilježava se zadnje srijede u veljači.

I ove godine su učenici PRO Sirobuja obilježili ovaj dan nošenjem ružičastih majica i pisanjem poruka mira, ljubavi i potpore onima koji doživljavaju vršnjačko nasilje svakodnevno.

Dolores Šimić, učiteljica

Ne okreći glavu, budi glas onih koji se boje!

Ovaj dan obilježava se od 2007. godine kada je dječak u Kanadi bio izložen vršnjačkom nasilju zbog dolaska u ružičastoj majici. Ispostavilo se da je majica bila simbol podrške dječaka svojoj majci koja je bolovala od raka dojke.

Školske kolege zgрозile su se zbog takve činjenice i odlučili su da dignu svoj glas protiv nasilnika. Učenici su se solidarizirali sa zlostavljanim dječakom tako što su se sutradan u školi pojavili u ružičastim majicama.

Ovu inicijativu su pokrenuli 17-godišnji učenici David Shepherd i Travis Price, koji su tiskali prvih 50 ružičastih majica.

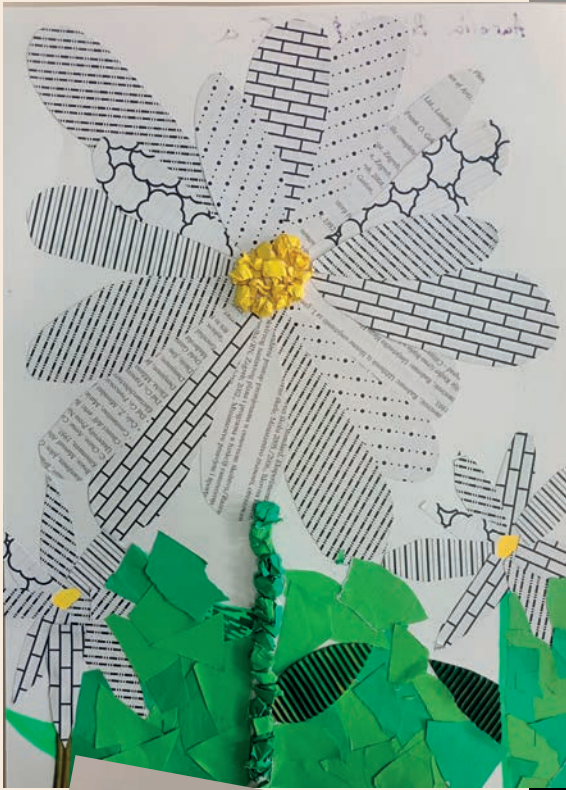
Od tada, ružičasta majica postala je simbol borbe protiv međuvršnjačkog nasilja u školama.

Uskrs

Proljeće, Aurelia Bijader 5. a

Uskrs, likovna grupa

Proljeće, Luce Abram 5. d

LJUDI
KOJI SU
POMAKLI
GRANICE

Tema broja: osobe s invaliditetom

Ljudi koji su pomakli granice očekivanoga

Ovdje navedene osobe s invaliditetom dokazale su da prepreke mogu biti samo privremene ako postoji snaga volje, hrabrost i odlučnost. Unatoč fizičkim ili senzornim ograničenjima, mnoge od njih svojim su radom i zalaganjem značajno utjecale na društvo, mijenjale stavove o osobama s invaliditetom te se zalagale za pravednije društvo. Njihove priče inspiracija su ne samo osobama s invaliditetom, već i svima koji se suočavaju s izazovima u životu. Evo nekih.

Slava Raškaj

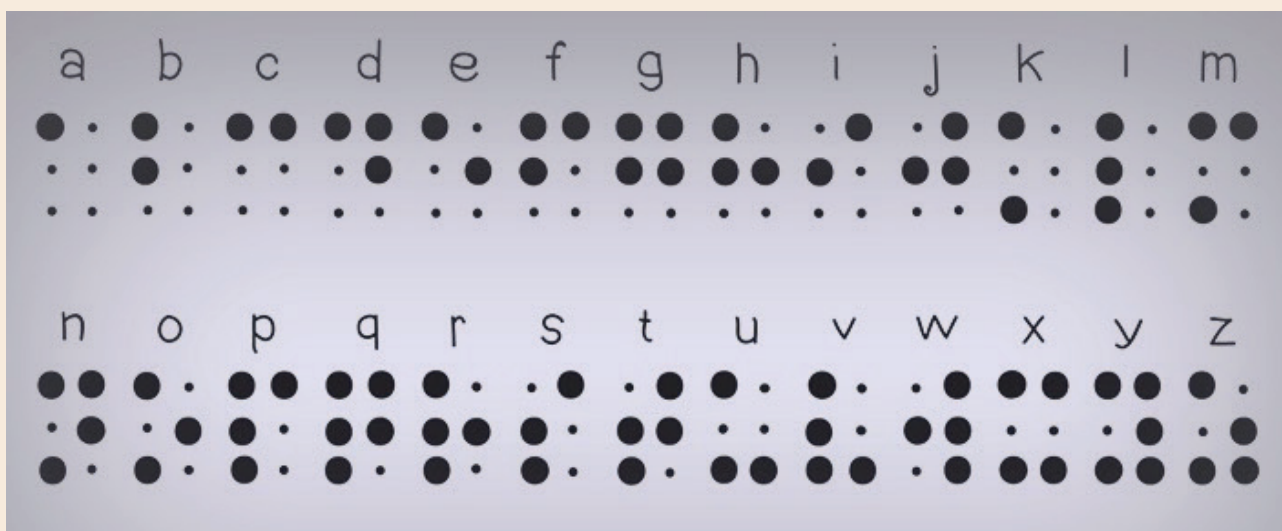
Jedna od najpoznatijih osoba s invaliditetom iz Hrvatske je slikarica Slava Raškaj. Rođena je 1877. u Ozlju godine. Gluha je od rođenja, a školovala se u Zavodu za gluhoonijeme u Beču. U Zagrebu je od 1895. boravila u Zavodu za gluhoonijeme. U to vrijeme su gluhoonijeme osobe smatrali duševno zaostalim, a u takvom okruženju gluhoonijemi su bili obilježeni za cijeli život. Postala je učenica poznatog slikara Bele Čikoš-Sesije koji ju je uveo u Društvo hrvatskih umjetnika. Izniman umjetnički senzibilitet prema prirodi koji je Slava posjedovala izrazila je kroz akvarele koji predstavljaju najviši domet hrvatskog slikarstva krajem 19. i početkom 20. stoljeća. Njezin je dar vrlo brzo prepoznat te je već u 22. godini života

održala svoju prvu izložbu slika.

Louis Braille (1809. – 1852.)

Louis Braille oslijepio je nakon što se slučajno ubo očevim šilom u oko. Međutim, kasnije je postao izumitelj i dizajner Brajevog pisma (brajice) koje slijepim osobama omogućuje čitanje opipom niza organiziranih izbočina koje predstavljaju slova. Njegovo pismo promijenilo je svijet najprije zato što su nakon njegova izuma slijepi osobe mogle čitati jednako kao i osobe koje nemaju problem s vidom. Da nije bilo sljepoće Luisa Braillea, tko zna

bi li se izumila metoda čitanja za slijepi i slabovidne osobe te one možda ne bi mogle uživati u knjigama i čitanju.

Judy Heumann

Judy Heumann rođena je 1947. godine i američka je aktivistica za ljudska prava poznata kao „Majka pokreta za prava osoba s invaliditetom“. Judy je kao dijete stekla invaliditet zbog dječje paralize. Nakon studija njoj je uskraćena licenca za podučavanje jer je Odbor vjerovao da neće moći izvući svoje studente u slučaju požara. Tužila ih je zbog diskriminacije, a Odbor se nagodio i dao Judy posao učiteljice. Time je postala prva korisnica invalidskih kolica koja je postala učiteljica.

Godine 1970. osnovala je organizaciju „Osobe s invaliditetom u akciji“ koja se borila za građanska prava osoba s invaliditetom.

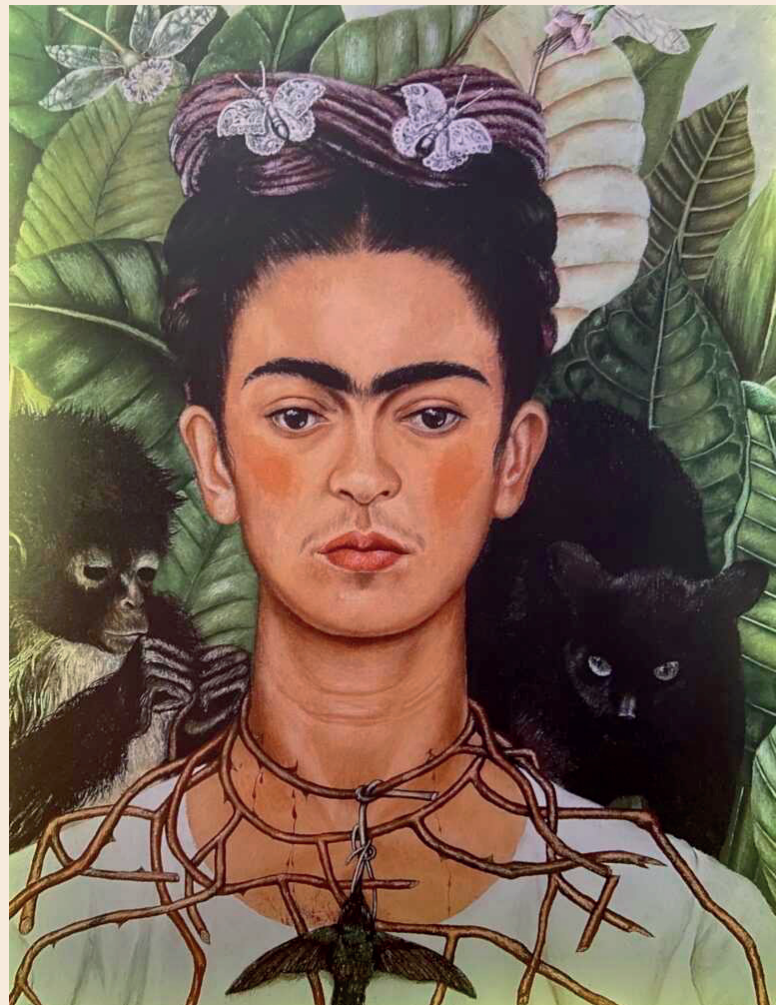
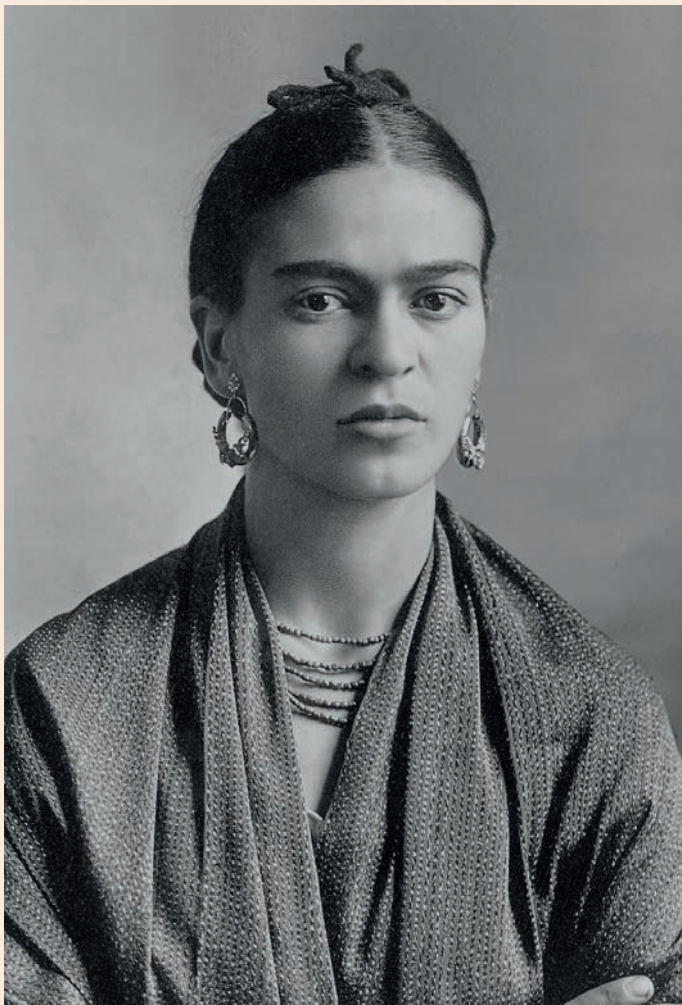
Tatyana McFadden

Tatyana McFadden rođena je 1989. godine. Američka je paraolimpijka rođena sa *spina bifidom* što ju je ostavilo paraliziranu od struka nadalje. McFadden je osvojila 17 medalja na Paraolimpijskim igrama, od toga sedam zlatnih. Natječe se u utrkama u invalidskim kolicima na stazama od 100 metara

do maratona. Njezina upornost, snaga i ogromna sportska postignuća čine je jednom od najcjenjenijih paraolimpijki svih vremena.

Frida Kahlo (1907. – 1954.)

Frida Kahlo je slavna meksička slikarica rođena 1907. godine, a pretrpjela je ozbiljne zdravstvene probleme još u djetinjstvu uključujući dječju paralizu i tešku prometnu nesreću koja ju je trajno onesposobila. Tijekom života imala je nekoliko teških operacija nakon kojih je oporavak bio dug, bolan i nepotpun. No, unatoč

fizičkoj boli i ograničenjima, Frida je svoj unutarnji svijet prenijela na platno i tako stvorila neka od najpoznatijih djela u povijesti likovne umjetnosti. Njezina snaga i kreativnost inspirirale su mnoge ljude diljem svijeta.

Stephen Hawking

Stephen Hawking jedan je od najpoznatijih fizičara na svijetu, a to je uspio postići usprkos tome što mu je dijagnosticirana amiotrofična lateralna skleroza (ALS) kada je imao 21 godinu.

Mogao je govoriti samo uz pomoć računala, a stalno je koristio invalidska kolica od 1980-ih godina. Njegov invaliditet nikada nije bio izgovor da odustane od svoje želje za proučavanjem svemira, posebno okvira opće relativnosti i kvantne mehanike.

Završio je studij fizike na Sveučilištu u Oxfordu, a doktorsku disertaciju iz kozmologije obranio na Sveučilištu u Cambridgeu. Već 1974. godine postao je član Kraljevskog društva iz Londona. Sve do svoje smrti predavao je matematiku i fiziku na sveučilištu u Cambridgeu, na istoj katedri na kojoj su nekoć predavali velikani poput Isaaca Newtona i Paula Diraca.

Poznat je po doprinosima na polju kozmologije i kvantne gravitacije, osobito u kontekstu crnih rupa, i po popularno pisanim djelima u kojima iznosi svoje općenite teorije o svemiru. Tu se ubraja i znanstveni bestseler *Kratka povijest vremena* (*A Brief History of Time*).

Ludwig van Beethoven

Ludwig van Beethoven jedan je od

najpoznatijih primjera pobjede ljudskog duha nad invaliditetom. Iako je ostao potpuno gluh, stvorio je neka od najvažnijih djela u povijesti klasične glazbe.

Prvi simptomi (tinitus i postupno slabljenje sluha) pojavili su se u njegovim kasnim 20-ima. Do 1814. godine postao je gotovo potpuno gluh, a u posljednjem desetljeću života komunicirao je isključivo putem „razgovornih bilježnica”. Osim od gluhoće patio je od teških želučanih i probavnih problema i bolesti jetre što mu je dodatno otežavalo svakodnevicu.

Gubitak sluha - najvažnijeg osjetila za glazbenika doveo ga je do ruba očaja, a to je opisao u poznatom „Heiligenstadtskom testamentu” gdje priznaje da je razmišljao o samoubojstvu, ali ga je od toga odvratila želja da dovrši svoja umjetnička djela.

Beethoven je dokazao da se glazba može čuti i „unutrašnjim uhom”:

Njegova najpoznatija djela, poput Devete simfonije (uključujući “Odu radosti”) i Kasnih gudačkih kvarteta, nastala su nakon što je potpuno izgubio sluh.

Da bi osjetio vibracije klavira, navodno je odrezao noge svom instrumentu kako bi ga postavio na pod i tako putem vibracija kroz kosti lubanje osjetio zvuk.

Nick Vujičić – čovjek bez udova, ali mnogo više od toga

Nick je rođen je 1982. godine u Melbournu, u Australiji, a danas živi u Kaliforniji. Rođen bez ruku i nogu (sindrom tetra-amelija), Nick je nadišao depresiju i maltretiranje te postao jedan od najpoznatijih motivacijskih govornika na svijetu. Osnovao je neprofitnu organizaciju Life Without Limbs, a osim govorništva, bavi se plivanjem, surfanjem i skakanjem iz padobrana.

U svojoj autobiografiji *Život bez ograničenja* iskreno progovara o svim poteškoćama s kojima su se morali suočiti on i njegova obitelj, te kako je, unatoč svoj boli i poniženjima, uspio nadići svoj hendikep i ostvariti ne samo samostalan nego i ispunjen život. Danas održava motivirajuće govore po svijetu, ima fakultetsku diplomu i oženjen je i ima djecu. Evo isječka iz

Nick kao beba

predgovora njegove autobiografije *Život bez ograničenja*:

„Vjerujem da život nema ograničenja! Želim da i vi to osjetite bez obzira na izazove pred kojima se trenutačno nalazite. Prije nego što krenete sa mnom na ovo putovanje, zamolit ću vas da osvijestite koja ste sve ograničenja nametnuli sebi u svome životu.

A sada razmislite o tome kako bi bilo živjeti bez svih tih ograničenja. Kako bi život izgledao kad bi sve bilo moguće?

Ime mi je Nick Vujicic. Dvadeset i sedam mi je godina. (Kad je napisao autobiografiju.) Rođen sam bez udova, ali me moje okolnosti ne sputavaju. Putujem svijetom i potičem milijune ljudi da nadom, ljubavlju i hrabrošću nadjačaju nevolje, kako bi mogli ostvarivati svoje snove.

(...) Poteškoće i teške okolnosti mogu probuditi sumnju u sebe i očaj, to dobro razumijem. Često smatramo da život nije pošten. Ali u Bibliji piše: ‘Smatrajte potpunom radošću kad upadnete u razne kušnje.’ To je pouka koju sam godinama mukotrpno usvajao. Naposljetku sam je shvatio, a zahvaljujući svojim iskustvima mogu vam pomoći uvidjeti da nam većina poteškoća s kojima se suočimo pruža mogućnost da otkrijemo tko bismo trebali biti i koje od svojih darova možemo podijeliti s drugima, za njihovu dobrobit.

Moji su roditelji vjerni kršćani, ali su se pitali što je Bog naumio kad sam se rodio bez ruku i bez nogu. Isprva su mislili da za mene nema nade ni budućnosti. Međutim danas moj život nadmašuje sve o čemu smo mogli i maštati. Svaki mi se dan nepoznati ljudi javljaju telefonom, elektroničkim porukama, SMS-porukama i Twitterom. Prilaze mi u zračnim lukama, hotelima i restoranima, grle me i govore mi da sam na određeni način utjecao na njihov život. Uistinu sam blagoslovljen. Apsurdno sam sretan.

Moja obitelj i ja nismo mogli predvidjeti da bi moja invalidnost – moj ‘teret’ – mogla biti i blagoslov, nudeći mi jedinstvene mogućnosti za pomaganje drugima, suosjećanje s njima, razumijevanje njihove boli i pružanje utjehe. Istina je da sam suočen s osobitim izazovima, ali sam i blagoslovljen svojom obitelji punom ljubavi, dovoljno bistrim umom i dubokom, postojanom vjerom. Bit ću iskren, na ovom mjestu i u cijeloj knjizi, te ću reći da su moja vjera i moje shvaćanje svrhe ojačali tek nakon što sam proživio vrlo zastrašujuće trenutke.

Vidite, kad sam ušao u adolescentske godine u kojima se svi pitamo gdje nam je mjesto, očajavao sam zbog svojih okolnosti osjećajući da nikada neću biti

Nick je muž, ali i otac četvero djece

'normalan'. Nisam mogao sakriti činjenicu da moje tijelo nije bilo nalik tijelima drugih učenika u mojem razredu. Koliko god sam se trudio baviti uobičajenim aktivnostima poput plivanja i vožnje skejtborda, to je samo pojačavalo moju svjesnost da za neke stvari jednostavno nikada neću biti sposoban.

Malobrojna okrutna djeca nazivala su me 'nakazom' i 'vanzemaljcem', što mi nije pomagalo. Ljudsko sam biće, dakako, i želio sam biti poput svih drugih. A činilo se da su izgledi za to mali. Želio sam biti prihvaćen. Osjećao sam se neprihvaćenim. Želio sam se uklopiti. Činilo se da se ne uklapam.

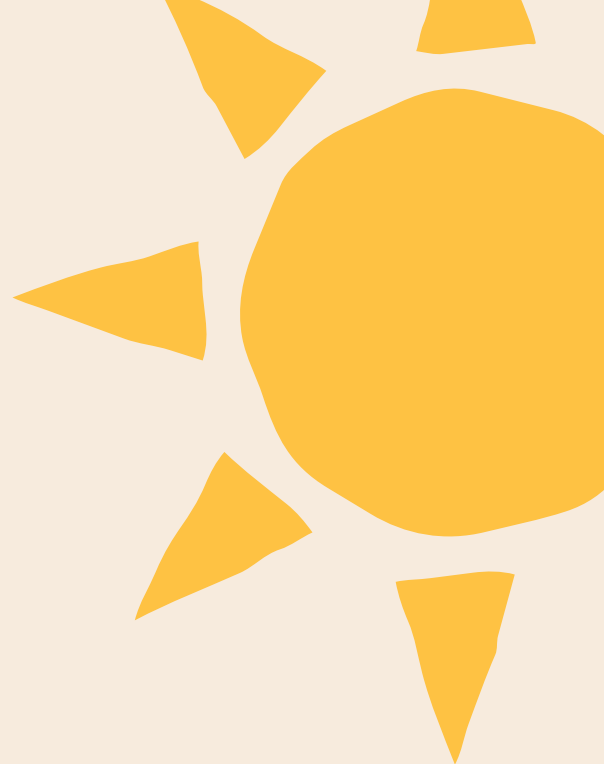
Nisam mogao dalje. Bio sam u depresiji, preplavljen negativnim mislima. Srce me boljelo. Osjećao sam se usamljeno iako sam bio okružen članovima obitelji i prijateljima. Strahovao sam da ću uvijek biti na teret onima koje sam volio. Očajavao sam i nisam vidio smisao svojega života.

Patio sam. Ali bio sam silno u krivu, silno. O onome što tada, u tom mračnom razdoblju nisam znao, mogla bi se napisati knjiga – zapravo knjiga koju držite u rukama. Na sljedećim stranicama ponudit ću vam metode za nalaženje nade čak i u mukotrpnim kušnjama te u tragičnoj patnji. Rasvijetlit ću put izlaska iz tuge, iz koje ćete izroniti jači, odlučniji i sposobniji postići život kakav želite.

Ako osjećate želju i žar da učinite nešto, i ako je to Božja volja, ostvarit ćete to. Moćna tvrdnja. Iskreno rečeno, sâm nisam uvijek vjerovao u to. Ako ste vidjeli neki od mojih govora na internetu, moja sreća, vidljiva na tim snimkama, posljedica je mogega puta. Isprva nisam imao sve što mi je bilo potrebno. Usput sam morao steći nekoliko važnih značajki. Shvatio sam da mi je za život bez ograničenja potrebno sljedeće:

- **jak osjećaj svrhe**
- **nada, toliko jaka da je nije moguće prigušiti**

- **vjera u Boga i u beskonačne mogućnosti**
- **ljubav i prihvaćanje sebe takvoga kakav jesam**
- **stav koji stremi visinama**
- **odvažan duh**
- **spremnost na promjenu**
- **srce puno povjerenja**
- **žarka želja za mogućnostima**
- **sposobnost procjene rizika i smijanja životu**
- **poslanstvo služenja drugima prije svega**

Svako poglavlje ove knjige posvećeno je jednoj od tih značajki, koje sam objasnio tako da ćete ih, nadam se, moći primijeniti na vlastitom putu prema zadovoljavajućem i smislenom životu. Nudim vam ih jer se pridružujem Božjoj ljubavi prema vama. Želim da iskusite svu radost i sve ispunjenje koje vam je On namijenio.

Ako ste među mnogim ljudima koji se svakodnevno muče, imajte na umu da su i mene moje muke dovele svrsi mogega života, koja me čekala. A ta je svrha bila daleko, daleko iznad svega što sam mogao i zamisliti. Hvala Bogu za sve. Volim ljudima pokazati kako se smijem, kako pokazujem ljubav i koliko volim život. Često ne znamo što nas čeka u budućnosti, ali ako predate svoju budućnost u Božje ruke onda se događaju čudesna.

Kad sam bio obeshrabren, mnogo su me morale misli koje nisu bile od Boga. Biblija je knjiga puna obećanja, puna istine koja oslobađa. To su Božje misli i riječi. Zlo je govorilo, Nick ti nisi dovoljno dobar, Bog te zaboravio, gdje je tvoja životna nada, sam si, Bog te ne voli.

Te misli te odvođe od istine, to su trenuci u kojima osjećamo da se predajemo. Posebice mladi današnjice zaokupljeni su mislima: nisam cool ako ne psujem i ne pijem na proslavama. Ne volite svoj izgled? Uhvaćeni ste u zamku laži. Ne brini se što ovaj svijet misli o tebi. Ako tvoja vrijednost proizlazi i ovisi o tvom izgledu tada sam ja manje vrijedan od tebe. Pogledaj mene, ja uživam u svom životu, a ne u laži. Zašto? Zato što znam tko sam.’’

Izvori:

<https://www.enciklopedija.hr/clanak/brailleovo-pismo>

https://hr.wikipedia.org/wiki/Slava_Ra%C5%A1kaj

<https://uosikazu.hr/zene-s-invaliditetom-koje-su-mijenjale-svijet/>

<https://www.urbanmagazin.ba/ikonografija-boli-frida-kahlo-u-slikama/>

<http://globalanalitika.com/i-sa-invaliditetom-se-postizu-mega-uspjesi/>

https://en.wikipedia.org/wiki/Ludwig_van_Beethoven

<https://www.croexpress.eu/nick-vujcic-ne-volite-svoj-izgled-uhvaceni-ste-u-zamku-lazi>

<https://www.croexpress.eu/nick-vujcic-ne-volite-svoj-izgled-uhvaceni-ste-u-zamku-lazi>

https://hr.wikipedia.org/wiki/Stephen_Hawking

RABBITIONICS

Projekt „Tko čita basne, bolje razumije ljude“

U rujnu su učenici petih razreda započeli projekt „Tko čita basne, bolje razumije ljude“. Prvi zadatak bio je istražiti basno-pisce, napisati njihov životopis, pronaći zanimljivosti te prepričati dvije odabrane basne. U listopadu su učenici izabrali jednu basnu i prikazali je mentalnom mapom, naglašavajući ključne likove, poruku i tijek radnje. Ovim aktivnostima potiču se čitalačke vještine, kreativno razmišljanje te dublje razumijevanje univerzalnih poruka koje basne prenose učenicima u svakodnevnom školskom životu.

Nataša Kelava, prof.

Mostovi dijaloga – susret učenika s islamskom zajednicom

Učenici petih razreda naše škole sudjelovali su u projektu „Mostovi dijaloga“ u sklopu nastavnih sadržaja Katoličkog vjeronauka. Projekt je ostvarila vjeroučiteljica dr. sc. Ivana Grabić u suradnji s kolegicom iz Islamskog vjeronauka Suadom Hadžić te glavnim imamom Medžlisa islamske zajednice u Splitu - gospodinom Vahidom Hadžićem.

U ponedjeljak, 20. listopada, u školskoj dvorani održano je predavanje na kojem je imam Vahid učenicima predstavio osnovna vjerovanja i značajke islama, govorio o sličnostima i poveznicama između islama i kršćanstva te o životu i djelovanju muslimanske zajednice u Splitu. Učenici su s velikim zanimanjem slušali, a brojna pitanja koja su postavili svjedoče o njihovoj znatiželji i otvorenosti, toliko da su mnoga od njih ostala neodgovorena zbog manjka vremena.

Predavanju su prisustvovali i učenici islamskog vjeronauka te su i oni kroz integriranu nastavu učili, ponavljali i međusobno se bolje upoznavali.

Nakon predavanja učenici su, u sklopu nastave, izradili plakat „Most zajedništva“ na kojem su simbolično povezali dvije religije kroz zajedničke vrijednosti i posebnosti svake od njih.

Učenici su izrazili oduševljenje i radost zbog ovakvog oblika nastave koja potiče međusobno poštovanje, razumijevanje i dijalog te gradi mostove suradnje i prijateljstva.

Ivana Grabić, vjeroučiteljica

Europski tjedan programiranja (EU Code Week)

U okviru obilježavanja Europskog tjedna programiranja (EU Code Week) učenici 7. b razreda pod vodstvom nastavnice Meri Juras sudjelovali su u međunarodnoj aktivnosti „Napravi zagonetku“ (šifra: cw25-sofRV). Tijekom aktivnosti učenici su kroz igru i suradnički rad izrađivali logičke zagonetke koristeći principe vizualnog programiranja. Na taj su način razvijali kreativnost, logičko razmišljanje i vještine rješavanja problema, istovremeno podižući svijest o važnosti programiranja kao suvremenog i inkluzivnog alata za učenje i stvaranje.

„Postani Flappy programmer“ je zabavna i kreativna aktivnost kojom su učenici 5. a, 6. b i 6. c razreda, uz mentorstvo

Marine Perice, koristili platformu Code.org i njezino vizualno programiranje temeljeno na blokovima s ciljem da izgrade vlastitu verziju popularne igre Flappy Bird. Korak po korak programirali su ponašanje svog lika – od njegove reakcije na klik ili dodir do načina kretanja kroz prepreke i sustava prikupljanja bodova. Poseban naglasak bio je na kreativnosti: učenici su mijenjali izgled i temu igre stvarajući jedinstvene verzije. Na taj su način kombinirali programiranje s vizualnim dizajnom učeći kako prilagoditi elemente igre vlastitim idejama. Tijekom aktivnosti razvijali su logičko i računalno razmišljanje, učili kako riješiti pogreške u kodu i samostalno donositi odluke.

Marina Perica, prof.

Projekt „Priča jesenskog šešira“

Na satu Hrvatskoga jezika, u sklopu projekta „Priča jesenskog šešira“, učenici 5. a razreda izrađivali su maštovite jesenske šešire. Bili su šareni i razigrani, ukrašeni lišćem, kestenjem, grančicama i raznim drugim prirodnim materijalima koji su učionicu pretvorili u pravi jesenski kutak. Lijepilo se, rezalo i ukrašavalo, a svaki je šešir dobio svoju posebnu čaroliju. Kada su bili gotovi, učenici su ih ponosno predstavili pred razredom i ispričali njihove čudesne priče. Atmosfera je bila vesela i razigrana. I nastavnica i učenici bili su jako zadovoljni prekrasnim radovima.

Marija Čulo, 5. b

Dan ekologije

Dan ekologije obilježava se 22. veljače, a mi u 7. b razredu zajedno s našom razrednicom Meri Juras, obilježili smo ga na poseban način. Svjesni koliko je važno očuvati prirodu i štititi okoliš, današnji sat razrednika posvetili smo edukativnim sadržajima, kreativnom radu i zajedničkim aktivnostima.

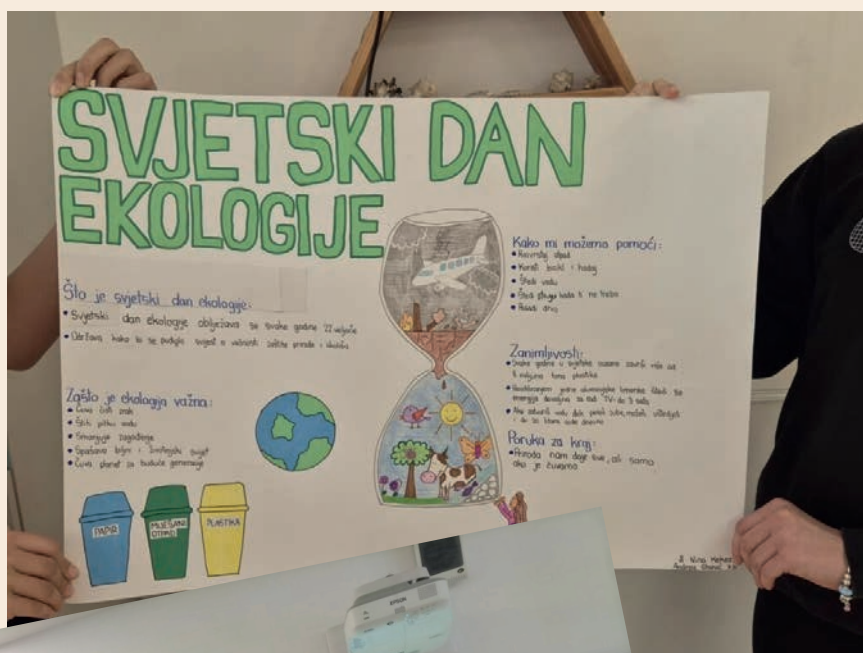
Sat je započeo zanimljivom prezentacijom i plakatom koji su nas podsjetili na važnost brige o okolišu te na male, ali važne korake koje svatko od nas može poduzeti kako bi doprinio očuvanju planeta. Posebnu pažnju privukao je model morskog konjića izrađen u potpunosti od recikliranog otpada, kojim su učenici na kreativan način istaknuli važnost zaštite okoliša.

Za kraj smo sudjelovali u eko-kvizu, koji nam je omogućio da na zanimljiv i poučan način provjerimo svoje znanje o prirodi i važnosti očuvanja okoliša.

Prezentaciju, plakat, model i kviz pripremili su učenici našega razreda čime su pokazali kreativnost, odgovornost i zalaganje za očuvanje prirode.

Ovaj dan podsjetio nas je da je Zemlja naš jedini dom i da svatko od nas svojim djelovanjem može pridonijeti njezinu očuvanju za buduće generacije.

Sara Doboš, 7. b

Svjetski dan voda – 22. ožujka 2026.

Učenici 2. a i 2. b razreda, zajedno s nastavnicom Irenom Kodžoman, obilježili su Svjetski dan voda kroz zanimljive i poučne aktivnosti. Učili su o biljkama i životinjama Jadranskoga mora s posebnim naglaskom na perisku kao zaštićenu vrstu. Imali su priliku dodirnuti i spužvu te iz prve ruke upoznati neka morska bića.

Tijekom radionice čistili su male akvarije uklanjajući otpad koji ne pripada moru čime su osvijestili važnost očuvanja okoliša. Na kraju su zaključili kako je more dom ribama, školjkama i biljkama te da je važno ne bacati smeće u more.

Marija Šabić, učiteljica

Vjeronaučne radionice

Izrada biblijskih kartica

Tijekom ove školske godine na satovima vjeronauka učenici petih razreda bavili su se izradom biblijskih kartica starozavjetnih osoba. Učenici su kroz ovaj kreativan rad ponavljali naučeno gradivo, a kartice su kasnije poslužile i za zanimljive igre, poput memorija.

Kartice su učenici sami nazvali „VJERKI“, što dodatno pokazuje njihovu uključenost i oduševljenje ovim načinom učenja. Izrazili su želju da i ubuduće nastavimo s izradom sličnih kartica, jer im ovakav pristup pomaže da lakše i zabavnije usvajaju gradivo.

Ivana Grabić, vjeroučiteljica

Izrada digitalnih brošura

U sklopu nastave vjeronauka učenici osmih razreda izrađivali su digitalne brošure na temu „Katolička Crkva i kršćanstvo u Hrvata“. Koristeći različite digitalne alate učenici su razvijali svoje vještine istraživanja, oblikovanja sadržaja i kreativnog izražavanja.

Ivana Grabić, vjeroučiteljica

Ekskluzivan događaj

Isus je viđen kako šeta po moru! Građani grada Splita vidjeli su ga jučer na Bačvicama u 12:30 h. Jedan mu je prolaznik pokušao prići, ali nije uspio. Isus mu je rekao da nema dovoljno vjere. Svi prolaznici ostali su u šoku! Pokušala mu je prići jedna curica od samo tri godine. I uspjela je.

Nevjerojatno. Kada su vidjeli djevojčicu kako šeta po moru, i drugi su prolaznici uspjeli. Ljudi su bili jako sretni, ali i šokirani jer nikad nisu pomislili da će se ovo dogoditi.

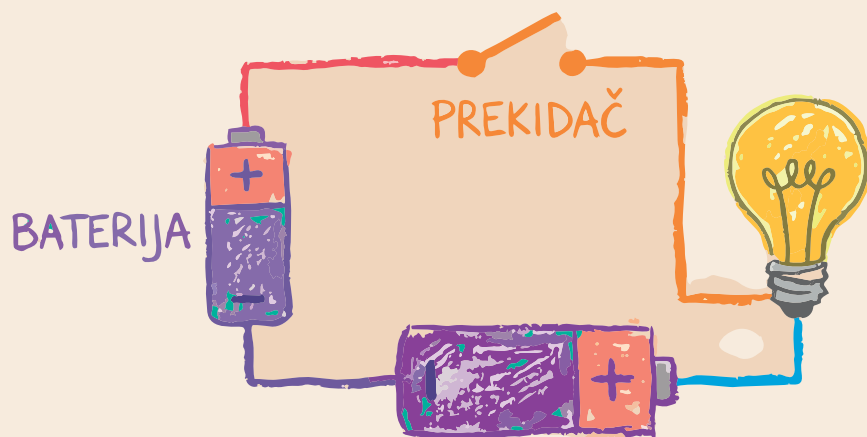
Jedino što nam treba je vjera, zaključili su i popili kavu s Isusom.

Lana Maria Gruica 6. a

Radionica „Električna energija i strujni krugovi“

Krajem ožujka profesorica Nela Beronja održala je radionicu „Električna energija i strujni krugovi“ učenicima 4. e razreda PRO Sirobuja. Učenici su otkrili tajne električne energije i njene snage. Naučili su kako električna energija putuje i kako dolazi do naših domova, koji su njeni izvori te čemu služi u svakodnevnom životu. Raspravljali su o tome može li se u 21. stoljeću živjeti bez električne energije, čime ih se poticalo na kritičko razmišljanje. U praktičnom dijelu radionice učenici su se upoznali s osnovnim dijelovima strujnog kruga. Kroz rad u paru i grupi samostalno su sastavljali strujni krug koristeći baterije, trošila, vodiče, LED lampe i elektromotor. Aktivnost je razvijala logičko mišljenje, finu motoriku i razumijevanje osnovnih tehničkih principa.

Svijet znanosti u našem dvorištu: STEM izložba u projektu Svjetionik

Projekt SVJETIONIK, u kojem sudjeluje i naša škola, usmjeren je na jačanje i provedbu STEM edukacije. Kroz radionice, predavanja, izložbe i javna događanja projekt promiče održivi razvoj te potiče djecu i mlade na promišljanje o ekološkim izazovima današnjice koristeći interdisciplinarni STEM pristup. U projektu sudjeluju nastavnice Filka Babić, Irena Kodžoman, Tanja Katunarić Tutman, , Marica Mimica,

Marina Perica, Ana Ujević Bogdan i Ivana Vrbatović.

U projektu osim naše škole sudjeluju još i Sveučilište u Splitu – Prirodoslovno-matematički fakultet, III. gimnazija, OŠ Žrnovnica, OŠ Lučac te Cluster za eko-društvene inovacije i razvoj CEDRA Split.

Cilj projekta je potaknuti interes djece i mladih za znanost te razvijati vještine budućnosti kroz istraživačko i iskustveno učenje. Upravo ovakvi događaji pokazuju koliko znanost može biti zanimljiva, kreativna i dostupna svima.

Izložbu kao dio projekta Svjetionik pripremile su učiteljice Irena Kodžoman i Marina Perica, a posjetitelji su mogli razgledati brojne zanimljive modele koji prikazuju različite prirodoslovne pojave i znanstvene koncepte. Među izloženim radovima našli su se modeli atoma kemijskih elemenata, kristalne strukture ionskih spojeva, molekule DNA, ekosustava mora, hotela za solitarne pčele i pčelica izrađenih od kartona. Također su bili predstavljeni i strujni krugovi, optičke iluzije, modeli za proučavanje ravnoteže, glazbene viljuške, Newtonovo njihalo te model vjetroelektrane koji su učenicima približili principe fizike, biologije, kemije i tehnologije.

Posebnu ulogu na izložbi imale su učenice 8. razreda Lara, Sara i Natali Trška, koje su, kao mlade STEM ambasadorice, pomagale u predstavljanju modela. One su učenicima nižih razreda strpljivo objašnjavale kako modeli funkcioniraju, koje prirodne pojave prikazuju te zašto su važni za razumijevanje svijeta oko nas. Na taj način starije

učenice razvijale su svoje komunikacijske i prezentacijske vještine, dok su mlađi učenici kroz razgovor i demonstracije lakše usvajali nova znanja.

Izložba je bila prilika da učenici uče jedni od drugih, razvijaju znatiželju i shvate kako znanost može biti ključ razumijevanja prirode i održivog razvoja.

Marina Perica, prof

NAŠE DIRAČE

Prometni poligon - posjet

Učenici naše škole i ove su godine, u suradnji s Auto klubom Split i Gradom Splitom, sudjelovali u tradicionalnoj edukaciji na školskom prometnom poligonu. Ukupno 230 učenika od 3. do 5. razreda, zajedno sa svojim učiteljicama i razrednicima, sudjelovalo je u učenju i uvježbavanju važnih prometnih pravila i vještina.

Program je obuhvatio teoretsko predavanje o poznavanju prometnih propisa i pravila nakon čega su učenici primijenili naučeno kroz praktičnu vožnju bicikla u realnom, simuliranom prometnom okruženju. Posebna pažnja posvećena je i edukaciji o zakonskim pravima i obvezama vozača romobila, što je iznimno važno s obzirom na sve veću prisutnost romobila u prometu.

Ovakve aktivnosti dio su sustavne brige naše škole o razvoju prometne kulture i sigurnom ponašanju u prometu. Kroz kontinuiranu edukaciju nastojimo učenicima usaditi odgovornost, oprez i pravilno sudjelovanje u prometu – vještine koje su ključne za njihovu sigurnost u svakodnevnom životu.

Nela Beronja, prof.

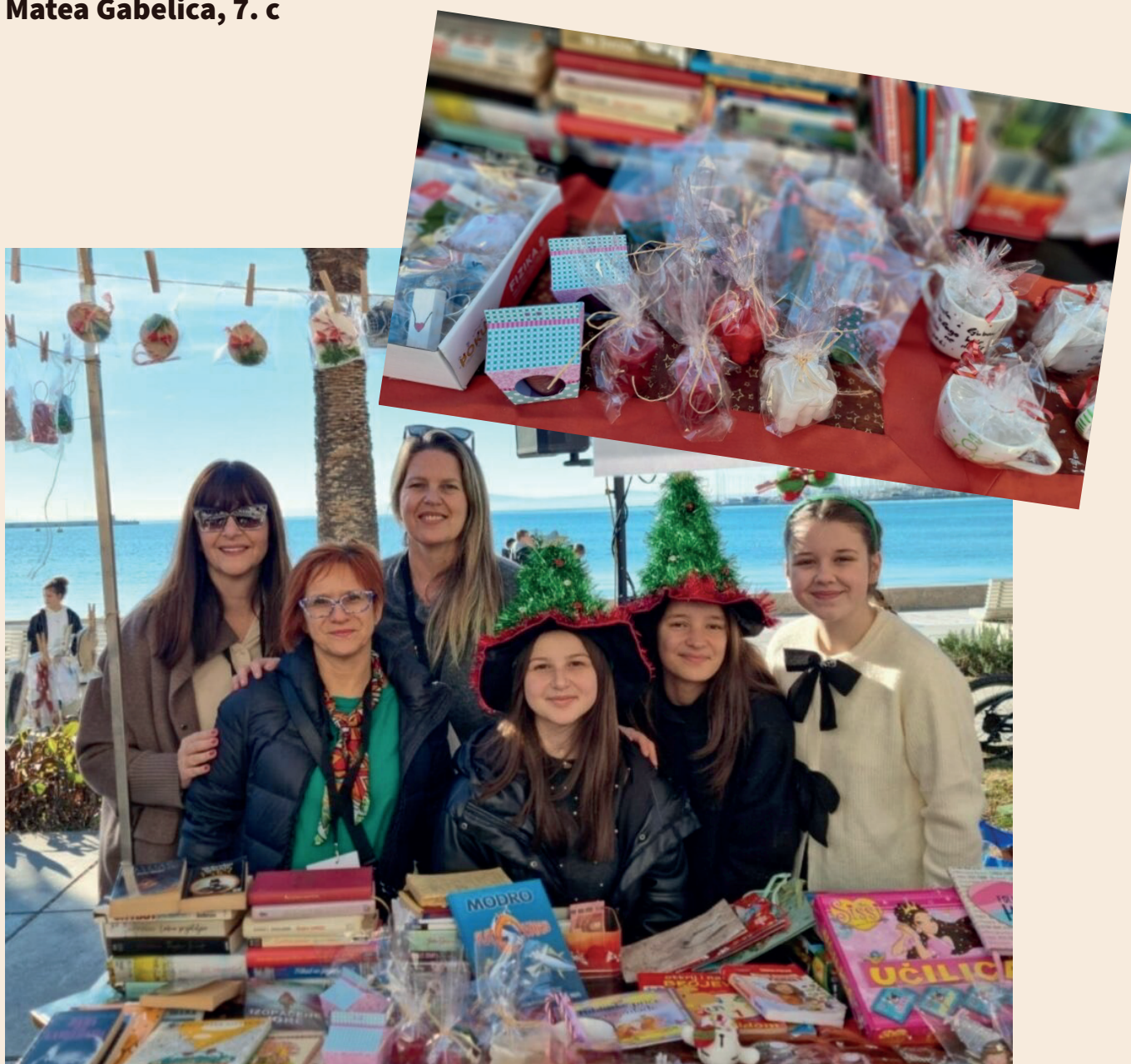
Humanitarna akcija „A di si ti?!“

Dana 13. prosinca na splitskoj Rivi održana je humanitarna akcija „A di si ti?!“ u kojoj su već tradicionalno sudjelovali učenici i djelatnici naše škole s ciljem poma-ganja onima kojima je pomoć najpotrebnija.

Tijekom akcije predstavljeni su ručno rađeni proizvodi koje su vrijedno izradili naši učenici, a prikupljale su se i donacije poput CD-ova, DVD-ova, knjiga i druš-tvenih igara. Ugodna i vesela atmosfera na Rivi privukla je brojne prolaznike koji su se rado zaustavljali, raspitali o akciji i pružali podršku.

Ova humanitarna akcija, koja traje više od dva desetljeća, postala je dio adventske tradicije Splita i primjer kako zajedništvo može stvarati stvarne promjene. Uz glazbu, osmijehe i druženje, akcija je i ove godine pokazala da Split itekako zna „di je“ kada treba biti tu za druge.

Matea Gabelica, 7. c

Posjet gradu Vukovaru učenika osmih razreda

Na terensku nastavu u Vukovar krenuli smo u nedjelju 12. listopada 2025 godine.

Prvo zaustavljanje bilo je na Kninskoj tvrđavi gdje smo posjetili Muzej Oluje. Vožnja do Vukovara trajala je 10 sati. Kada smo stigli u hostel, imali smo večeru, a nakon toga smo bili umorni pa smo išli spavati, ali nismo baš zaspali već smo se zabavljali po sobama. Sljedeći smo dan prvo obišli crkvu sv. Filipa i Jakova pa smo posjetili dva muzeja: Muzej vučedolske kulture i Muzej grada Vukovara. Onda smo se vratili u hotel na ručak. Poslije ručka smo imali predavanje o Domovinskom ratu. To smo predavanje rado slušali, iako se jednom dijelu nas jako spavalo. Poslije predavanja vojnik nas je vodio oko stare vojarne gdje su bili memorijalni centri i mnogo tenkova. Kad smo završili s obilaskom vojarne, uputili smo se u centar da posjetimo poznati vukovarski vodotoranj. Nakon puno penjanja, došli smo na vrh. Bili smo sretni i osjećali smo ponos i ljubav prema našoj lijepoj zemlji. Pogled na Dunav je bio prekrasan. Kasnije smo imali slobodno vrijeme u Vukovaru, a u večernjim satima posjet diskoteklu gdje smo se upoznali s učenicima škola iz raznih dijelova Hrvatske. Treći je dan krenuo rano ujutro, prvo smo obišli Ovčaru - bilo je teško to gledati toliko da su neki pustili suzu. Tada smo se zaputili na Memorijalno groblje žrtava Domovinskoga rata u Vukovaru. Tamo je bilo strašno gledati toliki broj ljudi koji su umrli za svoju zemlju. Slijedio je posjet Vukovarskoj

bolnici. Tu smo gledali film o tome što su ljudi preživljavali za vrijeme rata, a onda smo ušli u podrum gdje su boravili ljudi. Kada smo ušli, bili smo šokirani u kakvim su ljudi uvjetima osam mjeseci živjeli. Za kraj smo posjetili Spomen dom hrvatskih branitelja na Trpinjskoj cesti.

Vožnja natrag bila je duga i iscrpljujuća, ali smo bili zadovoljni. Svima nam je bilo žao što je došao kraj putovanja. Ta će tri dana sigurno svima nama ostati u sjećanju. Bili su ispunjeni radošću, smijehom, tugom, domoljubnim osjećajima i suzama.

Sara Gudelj i Matej Čotić 8. c

Znanost dolazi u grad - Science comes to town

Split postaje europsko središte znanosti. Znanost nije ekskluzivna stvar već je treba približiti svakom čovjeku! Znanost na splitskim ulicama dat će neki novi ritam gradu pod Marjanom. Učenici četvrtih (a, b, d i e) te 3. c razreda pod vodstvom svojih učiteljica, bili su na otvaranju ovog zanimljivog projekta u Dioklecijanovim podrumima. Uživali su na interaktivnoj izložbi s radionicama, demonstracijama i multimedijom za sve uzraste – od tehnologije i mora do filozofije i zaštite okoliša.

Posjet Mosoru

SKRIVENA DALMACIJA - PTICE MOSORA

Učenici 2. a, 2. b, 2. c i 2. d razreda posjetili su Centar za posjetitelje Skrivena Dalmacija, edukativni i multimedijalni interpretacijski centar koji nudi poučne staze i programe škole u prirodi. Kroz raznolike multisenzorske sadržaje – taktilne, zvučne i mirisne elemente, video projekcije te interaktivne instalacije – učenici su na zanimljiv način upoznali prirodnu baštinu.

Sudjelovali su u radionici „Ptice Mosora“ gdje su naučili o vrstama ptica koje nastanjuju mosorsko područje i njihovoj važnosti za ekosustav, a pritom su izrađivali i hranilice za ptice. Poseban doživljaj bio je multimedijalni interpretacijski postav u središtu Centra gdje su učenici kroz igru ponovili i pokazali sve što su naučili tijekom radionice.

Marija Šabić, učiteljica

SPOMENAR

„Ljubav neka začini sve što radite“

Naša dugogodišnja pedagoginja od ove godine neće više neće upisivati prvaše u školu, neće pomagati i savjetovati učenike, ni roditelje, a ni kolege (njima će definitivno nedostajati) jer ide u zasluženu mirovinu. U tekstu možete pročitati što je sve Sanja kao pedagoginja radila, što je u poslu voljela, što ju je izgradilo u dobru pedagoginju i učinilo je dobrom kolegicom.

1. Kako biste učenicima objasnili što sve radi pedagoginja?

Pedagoginja je član Stručne službe škole. Ukratko.

Poslovi i zadaci su propisani njenim Godišnjim planom i programom rada koji je dio Godišnjeg plana i programa rada škole.

Ti poslovi obuhvaćaju rad s učenicima, upisi u prvi razred, radionice za učenike, profesionalno savjetovanje, pomoć i suradnja kod učenika s teškoćama,..

Dio mog posla je rad s učiteljima, savjetodavna i stručna pomoć u nastavi, radu s učenicima i roditeljima...

Obuhvaća i rad s roditeljima, savjetodavnu i stručnu pomoć, radionice za roditelje, ali i suradnju s vanjskim institucijama.

2. Kada ste odlučili postati pedagoginja i zašto?

Kao dijete sam se najradije igrala učiteljice i već sam tada znala da ću u budućnosti usmjeriti svoj rad u područje odgoja i obrazovanja. Srednješkolско obrazovanje me osposobilo za odgajateljicu u dječjem vrtiću, ali sam željela proširiti svoje znanje pa sam završila Filozofski fakultet - smjer Pedagogija i Sociologija.

3. Da niste pedagoginja, bili biste....

Možda veterinar. Životinje su moja druga ljubav.

4. Koliko ste godina radili u našoj školi? Gdje ste još radili?

Svoju profesionalnu karijeru započela sam u OŠ Čišla 1985. godine gdje sam radila devet godina kao pedagoginja. Putovanje u Čišla iz Splita je bilo dosta naporno kad sam postala majka. U periodu traženja posla bliže mom domu sam radila kao zamjena u dječjim vrtićima i jaslicama kao odgajateljica. Težnja prema struci pedagoga me odvela ponovo na selo, u Srinjine, gdje sam radila pola radnog vremena, a drugu polovicu u OŠ Podstrana.

Tada sam kratko vrijeme subotom predavala i sociologiju u Srednjoj školi u Trogiru. Bilo je to jako zahtjevno, ali me u potpunosti isprofiliralo kao pedagoginju.

U ljeto 1999. godine zaposlila sam se kao jedini stručni suradnik OŠ Kamen-Šine, dakle 27 godina sam ovdje radila, a ukupno sam radila 38 godina u struci.

5. Koji Vam je dio posla bio najdraži?

Na prvom mjestu savjetodavni rad, rad s učenicima, rad na odgojnoj problematici, testiranje prvašića i uvođenje inovacija u školu.

Što niste voljeli raditi?

Administraciju i dokumentaciju koji u poslu pedagoga do danas nisu definirani. Tu je trebalo jako puno rada i kreativnosti.

6. Je li Vam posao ponekad bio težak, zašto?

Kao i svaki posao, ima dobrih i onih manje dobrih dana i trenutaka. Jako je zahtjevno bilo početi raditi u našoj školi prije 27 godina kao jedini stručni suradnik. Trebalo je tada biti i pedagog i psiholog i defektolog istodobno. Meni je to bio izazov za dodatne edukacije koje sam prošla i veliko životno i poslovno iskustvo. Taj me period oblikovao u pedagoginju kakva sam željela i biti.

7. Ima li u Vašem poslu nekih neugodnosti, možda nekada s djecom ili s njihovim roditeljima?

Nikada u svojoj karijeri nisam doživjela nikakvu neugodnost od učenika i na to sam posebno ponosna kao i na veći broj učenica naše škole koje su također izabrale pedagogiju.

Roditelji su ponekad bili zahtjevni, ne neugodni, ali jako bismo brzo našli zajedničko rješenje jer su za mene učenici uvijek bili kao vlastita djeca. Očito su to roditelji i osjetili pa su s punim povjerenjem poslušali dobivene savjete.

8. Kako pristupiti učenicima koji zapadnu u nevolju ili su u problemu?

Prvenstveno s razumijevanjem uzroka koji ih dovodi u problem.

Ja vjerujem da su ljudi po prirodi, a posebice djeca, dobri, ali sklopovi životnih okolnosti i neiskustvo vode u teškoće.

9. Što Vam je bilo najvažnije u razgovoru s učenicom?

To je jedan od najdražih dijelova mog posla. Moram priznati da su mi brojne edukacije o komunikaciji pomogle u tom dijelu rada s učenicima, ali i učiteljima i osobnom životu. Dobra i pravilna komunikacija u kojoj pokazujete razumijevanje i empatiju otvara svaka vrata povjerenju. A steći povjerenje učenika da mogu u potpunosti otvoreno razgovarati je predivan osjećaj. Jedino se u takvoj komunikaciji mogu rješavati svi problemi i teškoće. To se, naravno, odnosi i na učitelje i roditelje.

Proces građenja i uspostavljanja takvog odnosa je dugotrajan i ponekad se čini da ništa niste napravili, ali treba biti uporan, dosljedan i strpljiv.

10. Postoji li neki trenutak iz karijere koji vam je bio posebno dirljiv?

Svaki učenik koji samoinicijativno dođe na razgovor i zatraži pomoć, zadovoljan roditelj koji Vas pohvali jer su poslušali vaš savjet, kolege i kolegice kojima ste nedostajali kada ste bolesni.....

11. Što mislite, kakva bi trebala biti dobra pedagoginja?

Posao pedagoga nije samo posao, već poziv. Stručnost i profesionalizam se podrazumijevaju, ali osobnost bih istakla. Na prvom mjestu humanost, empatičnost, sposobnost razumijevanja i prihvaćanja različitosti. Zatim dostupnost učenicima, učiteljima i roditeljima. Ugraditi spoznaju da ste tu i da mogu zatražiti pomoć kad im je potrebna.

12. Na što ste u svom radu najponosniji?

Na učenike kojima sam pomogla na bilo bilo koji način, na svoje kolege učitelje koje ostavljam kao divan tim stručnih ljudi i u kojima sam ukorijenila spoznaju da je svako dijete posebno i jedinstveno. Na izgradnju imidža naše škole koja slovi za jednu od najboljih u gradu u radu s učenicima u svakom smislu.

13. Jesu li se učenici promijenili kroz godine i kako?

Naravno, a promjene su neminovne, treba ih prihvatiti i saživjeti se s njima. Učenici s početka moje karijere nisu isti kao danas jer i ne žive u istom vremenu. U tom se procesu i sami mijenjate tako da posao odgoja i obrazovanja nosi cjeloživotno učenje. Kao pedagog morate stalo istraživati, biti u trendu zbivanja generacije s kojom radite kako biste znali djelovati. Svaka reforma školstva, a ja sam ih od 1985. godine dosta prošla, donijela je i dobrih i loših novina. Sažive one dobre, a na lošima stječemo iskustvo,

a to je bogatstvo profesionalnog rada. Naši učenici žive u vremenu digitalizacije koju sam veoma rano prepoznala, otprilike kasnih devedesetih te sam sam kao inovaciju željela da i moja škola veoma brzo koristi suvremenu tehnologiju kojom je danas škola u potpunosti opremljena. Naravno da to nosi izazove virtualnog svijeta te neprihvatljiva ponašanja. Na tome sam počela raditi i osvještavati učenike, učitelje i roditelje već devedesetih godina kroz sustavnu borbu protiv nasilja i zlostavljanja što je postalo značajan dio mog rada.

14. Jeste li Vi kroz posao nešto uspješni naučiti od učenika?

Pedagog je i učitelj i učenik cijeli radni vijek. Kad radite u školi s djecom tu ste im i učitelj i roditelj. Takav mi je odnos u potpunosti olakšao razumijevanje učenika, učenje u svakodnevnici od učenika, ali iziskuje puno truda i osobnog vremena.

15. Kako je bilo raditi u ovoj našoj školi?

Iskreno, na početku svoga rada je bilo jako zahtjevno. Kao u svakom poslu, bude nesuglasica i poteškoća. Inače sam uporna osoba pa sam postavila kratkoročne i dugotrajne ciljeve kako želim da moja škola bude u bližoj i daljnjoj budućnosti. Osnovni zadatak je bio da škola bude mjesto gdje se učitelji dobro osjećaju i da bez pritiska dolaze na radno mjesto. Također, da znaju da mi se baš uvijek mogu obratiti. Korak po korak s puno ulaganja u izgradnju dobre „radne klime“ danas imamo školu u kojoj svatko želi raditi. Tome svjedoče kolege koje dođu kratko na zamjenu i svi bi rado ostali tu raditi. S poštovanjem i ponosom mogu reći da su učitelji moje škole vrhunski učitelji i predivni ljudi.

16. Što biste željeli da učenici i kolege pamte o Vama?

Željela bih da me pamte kao dobru osobu, kao osobu koja se nije postavljala kao nadređena, već kao suradnik i prijatelj.

17. Kako mislite provoditi vrijeme kada odete u mirovinu?

Mirovinu ne doživljavam kao vrijeme mirovanja, već aktivno vrijeme koje mi omogućava bavljenje aktivnostima i hobijima za koje je prije bilo manje vremena. Baka sam i želim puno vremena posvetiti unucima. Životinje su moja druga ljubav, njima se bavim kod kuće i dosta sam aktivna u Azilu za nezbrinute životinje. Tu je još jedna novi posao kojim ću se baviti, a to je turizam.

18. Postoji li poruka koju biste željeli poslati pedagogima, učiteljima, roditeljima, djeci – nekome od njih ili pak svima?

U životu moramo najprije biti ljudi-humanisti, a tek onda imamo životne uloge koje živimo. A ljubav neka začini sve što radite i čime se bavite.

Pedagoginja Sanja Radić Vojnović

Iza brojki i računa

Razgovor s našom računovotkinjom Anđelkom

Za život škole nisu bitni samo učitelji, učenici, spremačice, podvornici, stručna služba, nego tajnica i računovotkinja škole. Ove ljude koji se bave „papirima“ i računima, učenici i ne viđaju često. Samo otprilike znaju čime se bave. Sada ćemo porazgovarati s našom dugogodišnjom računovotkinjom Anđelkom Milinović koja ove godine odlazi u mirovinu.

Iako je posao računovotkinje često nepoznat, bez njezinog rada naši izleti, obroci i mnoge materijalne stvari ne bi bili mogući.

O čemu smo najviše razgovarali, pročitajte ovdje.

1. Sjećate li se svog prvog dana u ovoj školi, kad je i kako to bilo?

Kako ne. Prvi dan je bio 1. 9. 1998. Škola Kamen-Šine nastala je odvajanjem od nekadašnje škole Stobreč-Kamen te je to ujedno bio i prvi dan novonastale škole.

2. Zašto ste odabrali baš računovodstvo?

Brojke su mi se kroz cijeli život činile zanimljivima i rad s brojkama mi je uvijek predstavljao izazov.

3. Da niste računovotkinja, bili biste.....

Teta u vrtiću.

4. Možete li približiti učenicima što to posao računovotkinje u školi obuhvaća?

Posao računovotkinje obuhvaća kompletne financije neke institucije, u ovom slučaju škole. Jedan od kompleksnijih dijelova posla je svakako obračun plaća za svakog pojedinog zaposlenika škole. Posao između ostalih obuhvaća i plaćanje računa, financijske obračune itd.

5. Je li se posao računovotkinje mijenjao tijekom godina, od ručnog pisanja do današnjih digitalnih sustava?

Itekako se mijenjao. Vrlo često su se događale promjene u samom sustavu. Nije

svaka promjena bila na bolje, ali se protokom godina ipak dogodilo puno više promjena na bolje. Tijekom godina se, isto tako, i obujam posla računovotkinje proširivao, obuhvaćao više polja. Kao npr. - školska dvorana, pomoćnici u nastavi, produženi boravak u školi i slično.

6. Što mislite koje su osobine najvažnije za dobru školsku računovotkinju - je li to preciznost, strpljenje ili nešto treće?

Preciznost i strpljenje prije svega, ali tu je i poštivanje rokova kao iznimno bitna osobina.

7. Koji ćete događaj iz škole (možda izlet ili šaljivu zgodu iz škole, neki tužan događaj) uvijek pamtit?

Bilo je zaista puno lijepih događaja i šaljivih zgoda u vremenu provedenom u ovoj školi. Naravno da je puno više dobrih i lijepih događaja i uspomena te ću ih s radošću pamtit i nositi dalje u život.

8. Koji planove imate za umirovljeničke dane? Čemu se najviše radujete kad budete imali više vremena?

Prije svega očekujem da će me zdravlje poslužiti. Imam želju putovati, čitati knjige, obrezivati masline i naravno - najviše od svega - družiti se s unučadi.

9. Imate li neke hobije kojima se dosad niste stizali baviti, a sada hoćete?

To je odlazak u masline.

10. Što biste poručili novoj računovotkinji ili računovođi koja će Vas zamijeniti u ovoj školi?

Da se pripremi za naporan rad i da bude spremna na puno zadataka na svakodnevnoj bazi.

11. Imate li neku poruku za kraj učenicima i djelatnicima koji ostaju u školi?

Naravno da imam. Želim svim učenicima i djelatnicima da budu zdravi i veseli. Da na školskim hodnicima bude više smijeha!

Snježana Lukić umirovljuje svoju metlu i krpu

Nakon mnogo radnih godina, opranih hodnika, prozora i učionica, metlu i krpu zamijenit će zaslužnim odmorom naša spremačica Snježana Lukić. Ona školu poznaje odlično, a učenike još i bolje jer ono što učenici ne kažu učiteljima, često kažu spremačicama. Povodom njezina odlaska u mirovinu odlučili smo doznati ponešto o njoj, njezinome poslu, a i o tome što očekuje kad ode u mirovinu.

Možete li nam se ukratko predstaviti?

Zovem se Snježana Lukić. Rođena sam 4. lipnja 1961. u Splitu. Djetinjstvo i mladost provela sam na Žnjanu i Visokoj te završila srednju školu Mate Golem za galanterista. Majka sam troje djece i baka šestero unučadi (za sada, haha).

Što ste po zanimanju?

Po zanimanju sam galanterist. Galanteristi izrađuju torbe, novčanike, remenje, rokovnike i slične predmete.

Koliko dugo radite baš ovaj posao? Jeste li radili na nekim drugim radnim mjestima?

Posao spremačice radim od 2008. godine. Prvo sam radila kao zamjena, a zatim na neodređeno. Prije sam radila kao prodavačica u Dalme.

Koliko dugo radite u našoj školi?

U OŠ Kamen-Šine radim od 2008. godine.

Volite li svoj posao? Je li težak? Što Vam je lijepo u ovom poslu?

Volim svoj posao spremačice u školi, iako isti zna biti jako naporan. Naizgled je jednostavan posao, no za mene on ima posebnu vrijednost. Lijepo mi je znati kako svojim radom pomažem kako bi škola bila čista i uredna te ugodna za rad djeci i učiteljima. Posebno me vesele susreti s djecom u školi, njihovi osmjesi i lijepa riječ uljepšaju mi dan.

Koji dio škole Vam je najzahtjevniji za rad, koji najmanje zahtjevan? Što

volite, a što ne volite sređivati?

Najzahtjevnije mi je čišćenje prostora WC-a gdje se susrećem s raznim nestašlucima. Najmanje zahtjevno mi je bilo čistiti urede. Ne volim prati prozore, a ima ih mnogo u školi. Volim sređivati pitare s cvijećem i saditi nove biljke.

Imate li neki svoj poseban redoslijed rada ili pravilo kojeg ste se držali kako bi škola blistala?

Uvijek prvo ide čišćenje ureda. Zatim čistim razrede kako bi sve čisto dočekalo iduću smjenu učenika.

Imate li neke lijepe ili, pak, neke ružne uspomene iz vremena rada u našoj školi?

Imam samo lijepe uspomene, a to su srce ove škole; naši učenici. Najviše su mi ostali blizu srcu najnestašniji učenici naše škole koji bi često prošetali hodnikom, podijelili svoje probleme ili lijepe vijesti sa mnom.

Svakog dana ste s djecom i uređujete njihove radne prostore. Kakva su djeca danas, a kakva su bila prije, što Vam se čini, iz Vaše perspektive?

Nažalost, moram reći kako su prijašnje generacije djece imale više poštovanja prema odraslima, svojim učiteljima, prema spremačicama u školi i dr. Više su se družili, komunicirali i igrali, dok su današnje generacije samo na mobitelima te ne vide svijet oko sebe.

Što je najčudnije što ste ikada pronašli dok ste čistili prostore u školi?

U prostorima škole bilo je raznih pronalazaka. Od onih neprimjerenih pronalazaka do slatkih kao što su ljubavna pisma naših najmlađih.

Možete li štogod poručiti, savjetovati našim današnjim učenicima?

Učenicima bih poručila da budu vrijedni, radoznali i vjeruju u sebe jer znanje je moć. Voljela bih da znaju kako male stvari puno znače; baciti smeće u koš, paziti na učionicu i poštivati ljude koji rade u školi. Želim im da više stvaraju prijateljstva uživo i budu dobri jedni prema drugima.

Kakve ćete uspomene nositi o Vašim radnim kolegicama i kolegama, djelatnicima ove škole?

Sjećat ću se zajedničkih šala, toplih riječi i trenutaka kada smo jedni drugima uljepšali dan. Te male stvari ostaju u srcu i čine posao posebnim.

Što ili tko će Vam najviše nedostajati kada odete u mirovinu?

Najviše će mi nedostajati djeca i njihovi svakodnevni nestašluci.

Veselite li se uopće odlasku u mirovinu?

Jedva čekam.

Kako planirate provoditi vrijeme u mirovini? Imate li kakve hobije?

Planiram uživati sa svojom unučadi. Hobi mi je vrtlarjenje i briga oko cvijeća.

Što biste za kraj poručili svojim radnim kolegicama i kolegama?

Svojim radnim kolegama bih poručila da budu složni, pomažu međusobno jedni drugima i čuvaju dobru atmosferu na radnom mjestu.

Snježana Lukić

Mnogo generacija – jedna, ista, velika ljubav

Biti učiteljica je više od posla jer kažu da učitelj ne piše samo po ploči, već po srcima svojih učenika. Naša Anđelka Terze imala je desetljećima priliku upravo to činiti – na kraju radnoga vijeka, sada kada odlazi u mirovinu, najponosnija je na dio sebe koji je ostavila u učenicima, a i na ogroman dio nje koji su izgradili učenici dok je bila s njima.

U nadolazećim rečenicama saznajte štogod o učiteljici koja je cijeli radni vijek provela u našoj školi i ostavila traga u brojnim generacijama djece – bila im je i ostala kao majka. Uostalom, ona je tako i doživljavala svoj poziv.

1. Kada ste odlučili postati učiteljica i zašto baš učiteljica?

Od malih nogu nekako je to uvijek bilo u meni... Taj poziv, taj osjećaj brige o drugima i prenošenje svoga znanja, a najviše ljubavi prema djeci. Kad smo bili djeca, u igri je svatko imao neku ulogu, a moja je uvijek bila uloga učiteljice. Ta uloga je na kraju postala moj životni poziv.

Da niste učiteljica, bili biste....

Da nisam učiteljica, bila bih pedagoginja.

2. Sjećate li se što ste pomislili nakon svojeg prvog radnog dana u školi?

Nakon prvog odrađenog radnog dana pomislila sam u sebi: „Bože, hvala Ti, ostvario se moj san.” Rijetkost je da radiš baš ono što voliš, a ako je tako, onda se raduješ svakom radnom danu.

ste voljeli

3. Koliko ste godina radili u našoj školi?

Počela sam raditi 24. 09. 1990. u PŠ Sirobuja, radila sam i u glavnoj školi Kamen-Šine, a sa Sirobujom i završavam svoj radni vijek.

Možete li u jednoj rečenici opisati našu školu?

Mislim da puno toga govori to što sam toliko godina provela u jednoj školi.

To je mjesto prepuno razumijevanja, tolerancije i kolegijalnosti.

4. Koji Vam je predmet ili dio nastave bio najdraži - što predavati najviše, što najmanje?

Svi predmeti i svaki dio nastave su mi bili podjednako dragi. Kad te ispunjava ono što radiš i voliš, onda u svemu daješ cijelu sebe i uživaš u tome.

Što Vam je u učiteljskom poslu bilo najteže, a što najljepše?

Svaki posao nosi sa sobom lijepe trenutke i one ne baš tako lijepe, ali svaki taj trenutak me izgradio kao osobu i napunio moje srce. Iskustvo koje sam stekla kroz razne izazove koje su donosile nove generacije jest neprocjenjivo. Najteži dio je uvijek bio rastanak od djece koja vam se nakon 4 godine uvuku ne samo u srce nego i u cijeli život. Te četiri godine nisi samo učiteljica, već i majka i prijateljica. Sve to bude potpuno kad vidim u kakve su osobe ta djeca danas izrasla. Taj ponos i sreća kada te pozdrave ne može se mjeriti ni s čim. Znati da si u nekome ostavio trag i barem dijelom pridonio njegovom uspjehu, za mene znači da sam ostvarila sve ono što jedna učiteljica može poželjeti.

5. Postoji li neka smiješna ili posebna situaciju iz razreda koju pamтите?

Rad s djecom je nepresušni izvor smjeha. Pogotovo u prvom razredu jer su još uvijek zaigrani i teško prihvaćaju pravila ponašanja pa svaka njihova reakcija na moje upozorenje izaziva smijeh.

6. Kako ste rješavali teškoće ili probleme s učenicima?

Sve ono što sam na fakultetu naučila s psihološke i pedagoške strane mogla sam mogla primijeniti u rješavanju stvarnih teškoća, ali uz beskonačno, ogromno razumijevanje i stalni kompromis.

7. Kako ste se nosili sa stresnim situacijama na poslu? Jeste li ikada pomislili odustati od učiteljskog posla?

Bez obzira na stres nikad nisam pomislila odustati od ovog poziva. Svaka situacija na poslu me oblikovala i izgradila u osobu kakva sam sad i na tome sam zahvalna.

8. Susrećete li često učenike koje ste učili?

Živim i radim na Kamenu. Svakodnevno susrećem bivše učenike iz naše škole. Uvijek mi se jave s osmijehom na licu, bez obzira jesam li ih ja učila ili netko drugi. Lijepo je vidjeti ih kao odrasle ljude sa svojom djecom. U toj maloj djeci prepoznajem njih.

9. Je li teško živjeti i raditi u istom mjestu?

Za mene je to bio veliki izazov. Trebalo se znati postaviti i odvojiti privatno od poslovnog. Učiteljica u školi, a kod kuće mama, ujna, teta, susjeda... Nije lako učiti susjedovu djecu, rodbinu i djecu bliskih prijatelja. Pogotovo kad učite djecu svojih bivših učenika.

10. Na što ste u svom radu najponosniji?

Na generacije koje sam učila i naučila, odnosno postavila dobre temelje za daljnji rast i ostvarenje njihovog uspjeha. Pogotovo kad roditelji koje sam ja učila na upisu traže da njihovu djecu uči ista učiteljica kao i njih, to ipak nešto znači.

11. Postoji li neki trenutak iz školske karijere koji vam je bio posebno dirljiv?

Svaki rastanak nakon četiri godine posebno je dirljiv. Dobijemo mališe, a u trenu postanu ozbiljni učenici koji svoj put nastavljaju bez mene. Ali to tako mora biti i svaku generaciju pamtim i nosim u srcu.

12. Što mislite, kakav treba biti dobar učitelj? Što mislite da učenici najviše pamte od svojih učitelja?

Kažu da je dobar učitelj kao svijeća, troši se da bi osvijetlila put drugima.

Prije svega treba postojati osjećaj za djecu i razumijevanje. Mislim da učenici pamte one osnovne vrijednosti koje im mi usadimo kao učitelji. A to je da imaju obzira jedni prema drugima, da dijele i bezuvjetno pomažu.

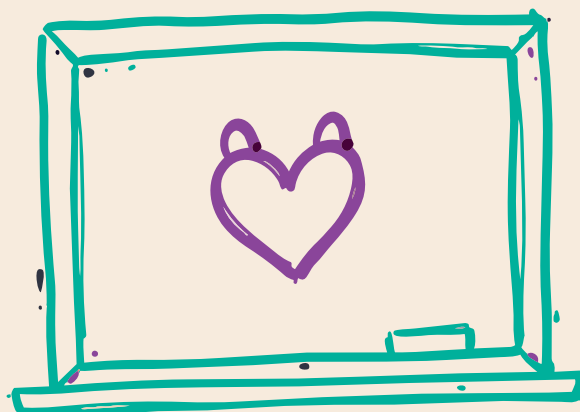
13. Što će Vam najviše nedostajati kad odete u mirovinu?

Naravno, djeca. Djeca koja mi trče ususret dok ulazim u školsko dvorište. Kod njih nema tajni, sve vam žele povjeriti, iskreni su i neiskvareni, a to je ono čega danas ima sve manje čak i među tako malom djecom.

14. Postoji li neka poruka koju biste htjeli uputiti učenicima, djeci?

Djeci bih poručila da ne zaborave sve vrijednosti koje smo zajedno utkali tijekom zajedničkih godina: ljubav, prijateljstvo, empatiju i razumijevanje. Kroz život i odrastanje najbitnije je sačuvati dijete u sebi.

Anđelka Terze, učiteljica

Ljilja k'o Ljilja!

Naša učiteljica Ljilja odlazi u mirovinu nakon više od 40 godina rada u školi. Ovdje nam je ispričala neka od svojih iskustava, podijelila mišljenja o pojedinim temama i otvorila dušu na način na koji to samo ona zna – iskreno, neposredno i bez uvijanja. Nema potrebe pisati dalje, čitajte ove retke – činit će vam se da slušate i vidite Ljilju pred sobom.

1. Kada ste odlučili postati učiteljica i zašto baš učiteljica?

U drugom osnovne... kad mi je učiteljica izvukla uši, jer sam se okretala i gledala kroz prozor. To joj nije bilo dosta, nego mi je još napisala poruku roditeljima pa sam dobila i doma svoje. E, tu sam sebi rekla: „Jednog dana ja ću skroz drugačije!”

A da na koncu ne postadoh učiteljica, bila bih – policajka.

2. Sjećate li se što ste pomislili nakon svojeg prvog radnog dana u školi?

Ne. Bila sam skroz paralizirana od straha. To je trajalo tjednima. Dječje oči procjenjuju kao najjači rendgen, zapažaju svaki detalj, i onaj dobar i onaj manje dobar. Nema ti olakšanja ni nakon zvona, tada si još i više na pozornici.

Lako je bilo na fakultetu držati nastavu! Ako što zezneš, tu je mentor, ali u učionici si sam, odgovornost je neizmijerna. A djeca te čekaju opet sutra... i opet sutra... i opet...

4. a na rastanku s učiteljicom

3. Koliko ste godina radili u našoj školi?

Radila sam 41 godinu. Ja je zovem naša škola i onu na Kamenu. Od nje je nastala 1993. ova lijepa - „Kamen Šine”.

4. Možete li u jednoj rečenici opisati našu školu?

Možda jest na samom kraju grada,
možda jest i stara i mala,
a, mom srcu je uspomena draga.

4. Koji Vam je predmet ili dio nastave bio najdraži ?

Sat razrednika. Tu se nije trebalo slijediti stroge metodičke propise, zapise, napise. Voljela sam lepršavost i spontanost koja se tada odvijala...Taj sat su, uz moj početni impuls, često djeca kreirala sama. To nije bio ni strogo određeni sat jer je u razrednoj nastavi svaki dan „Sat razrednika”, samo što ga ne smiješ zapisati svaki dan. Nakupilo bi se, onda, prekovremenih, a Ministarstvo to nikako ne voli, he he...

Što Vam je u učiteljskom poslu bilo najteže?

Najteži mi je dio – opet, Sat razrednika! Dijete ti povjeri svoju muku, s punim povjerenjem i uvjerenjem da ćeš mu ti, „velika učiteljica”, pomoći...

Obračaš se mnogim adresama, ispočetka uljudno, a onda sve nestrpljivije, na koncu i žestoko i bezobrazno... ali ne postižeš ništa.

5. Postoji li neka smiješna ili posebna situaciju iz razreda koju pamtite?

Uh, da postoji li... Milijun!

Pitam ja prirodu za veću ocjenu: „Navedi mi, Luka, podjelu morskih riba!”
„Mužjaci i ženke!” odgovara k'o iz topa Luka!

Evo i jedna zgoda koju često pričam.

Stiglo je proljeće, a s njim i trešnje u nekadašnjem voćnjaku kod naše škole. Mislim da je to bilo početkom 21. stoljeća, uglavnom, u vrijeme prethodnog ravnatelja, koji je posebno „meračio” trešnje.

Moji tadašnji četvrtaši nabraše punu vrećicu slatkih plodova i odnesoše prvo njemu u kancelariju, zatim pomalo svima u zbornicu, a ostatak – meni.

Sutradan bijesni, sad već spokojni, vlasnik voćnjaka, uleti u školu prijeteći policijom. Moji četvrtaši bijahu prozvani i već im se smišljala i kazna, ali oni se izvu-koše riječima: „Ej, svi vi ste jeli trešnje!”

6. Kako ste rješavali teškoće ili probleme s učenicima?

Nažalost, nema nikakvog recepta, to i jest najteže. Samo budi veći mangup od nje

Ljilja zadnjega radnoga dana

- kilometri raznolikih planova, programa, kurikula, vremenika i kriterija;
- udžbenici, koje sam svakodnevno prekrajala i dopunjavala, dok je netko drugi dizao „masnu lovu” za njih;
- mnoštvo nazovi preventivnih novotarija na brzinu prepisanih s drugog govornog područja, nanovo serviranih svakih nekoliko mjeseci;
- trčanje za nekim datumima i „važnim” poslovima koji imaju malo veze s dječjim napretkom;
- konstantno zaostajanje u birokratskim poslovima koje u svakoj drugoj profesiji obavlja čitav tim;...

Godine čine svoje, postajala sam sve sporija i umornija, ostajalo mi je sve

ili njega!

7. Kako ste se nosili sa stresnim situacijama na poslu?

Nisam bila niti prosječna u mnogim stresnim situacijama. S godinama sam bivala sve lošija... Olakšanje su mi donosili jedino tjelesni naponi, nekoć treninzi aikida, a onda s dolaskom „mudrijih” godina, duge, duge šetnje.

Naš posao koji nosi toliko vedrine, igre i zadovoljstva posljednjih me godina počeo pretvarati u nešto što mi se nikako nije sviđalo: staro gundalo!

Kao ocjenjivač, s dugim iskustvom od nekoliko desetljeća, ocijenila sam se: jedva 2!

- E- dnevnik i njegove beskrajne rubrike od kojih mi je uvijek poneka ostajala prazna;
- neprekidna proizvodnja ocjena: i sumativnih i formativnih, kako se danas nazivaju;
- manje ili više dosadno i nerazumljivo gradivo;

manje vremena za ono što je i meni i djeci nekoć bivalo čisto zadovoljstvo: igra i razgovor.

Procijenila sam da je dosta, da moja djeca zaslužuju novo, mlado biće, koje će ih pripremati dalje za život.

8. Jeste li ikada pomislili odustati od učiteljskog posla?

Na početku. Izgledalo mi je nemoguće odraditi sve uloge koje je okolina očekivala od mene: biti i učiteljica i socijalni radnik i pedagog i psiholog i psihoterapeut i logoped i psihijatar i ispovjednik i policajac i ono najiscrpljujuće...birokrat!

Iza mene je i previše godina kad se radilo bez ijednog stručnog suradnika, bez ijednog nastavničkog priručnika.

9. Smatrate li da je učiteljski poziv danas dovoljno cijenjen u društvu?

Sigurno nije cijenjen, ali nisu ni mnogi drugi. Ne treba se opterećivati mišljenjima okoline. Treba jedino i samo jedino oslušivati cijene li te tvoja djeca.

10. Što Vas je tijekom karijere najviše motiviralo u radu s djecom?

Ono kad smisliš neku igru za teško gradivo, a djeca s veseljem i razigranošću savladaju sve prepreke.

11. Je li važna suradnja s roditeljima tijekom godina i kako se razlikuju nekadašnji roditelji od današnjih?

E, to je nešto bez čega se ne može. To su učitelji najvažniji pomagači, asistenti...

Čini mi se da je najveća razlika između roditelja nekad i sad to što su danas ti mladi roditelji preopterećeni. Briga da se zadrži posao, dobije stan, otplati kredit... I onda ne ostane vremena ni snage za razgovor. Dijete se vrlo rano prepusti ekranima. Većina se roditelja osjeća krivom zbog toga. Zbog toga rade mnoge nepotrebne stvari koje djeca mogu i trebaju sama. Na taj način postaju sve nespremnija uhvatiti se sa životnim problemima. Sakupljanje igračaka, veživanje „špigeta”, sklanjanje od kiše, sukobi, ali i prijateljstva s vršnjacima, domaći radovi, napisani i nenapisani, lektire pročitane i nepročitane... sve te dječje stvari prepustimo djeci!

Ponekad roditelji ne odgajaju dijete, već provode neki svoj projekt.

12. Postoji li neki trenutak iz školske karijere koji vam je bio posebno dirljiv?

Uh, onaj zadnji dan... Emocionalno sam se raspala... Sve ono...

13. Što mislite, kakav treba biti dobar učitelj? Što mislite da učenici najviše pamte od svojih učitelja?

Odgovorit ću riječima učitelja svih učitelja - Aristotela:

„Ako je dijete stalno neuspješno, a učitelj stalno podučava na isti način, tko li od njih dvoje sporije uči?!”

14. Što biste željeli da učenici kažu o Vama kada se sjete školskih dana?

„Ljilja k o Ljilja!”

15. Jeste li Vi naučili štogod od svojih učenika?

Najmudriju stvar: ma kakav bio današnji dan, vjeruj da će biti bolje sutradan!

16. Što će Vam najviše nedostajati kad odete u mirovinu?

Razgovori i šale s mojim velikim i malim „Ljiljićima”.

17. Čime ćete se baviti u mirovini, čemu se najviše veselite?

Prvo moram svome unuku ispričati mnoge neispričane priče, zatim pročitati knjige koje mi leže predugo neotvorene u Kindlu (e-čitaču). Raduju me i neka buduća putovanja u mnogo jeftinijim terminima, nego tijekom onih naših triju fantomskih mjeseci godišnjeg odmora.

18. Koju biste poruku poslali mladim učiteljima, a i ostalima koji ostaju raditi?

Puno godina i napora uložili ste u svoje obrazovanje.

Imate samo tu jednu profesiju: biti učitelj! Za to ste jedino plaćeni!

Ne i za sve one ostale uloge koje vam rado nameću, a koje vas iscrpljuju i razbolijevaju.

Ne nasjedajte na patetiku i priče o „učiteljskom pozivu”.

Ljudi, vi ste profesionalci!

Učiteljica Ljiljana Katinac

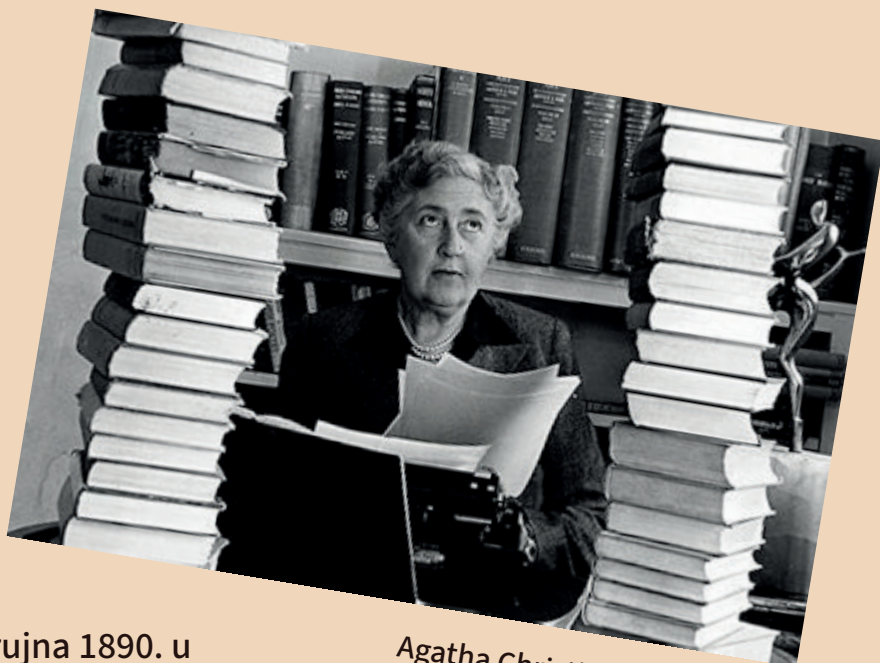
50 godina od smrti Agathe Christie

Ove se godine navršava 50 godina od smrti Agathe Christie, jedne od najpopularnijih autorica kriminalističkih romana na svijetu.

Agatha Christie rođena je 15. rujna 1890. u engleskom gradu Torquayu, a umrla je 1976. godine. Tijekom života napisala je čak 66 detektivskih romana, puno kratkih priča i nekoliko kazališnih djela.

Najpoznatija je po svojim legendarnim likovima – detektivu Herculeu Poirotu i gospođici Marple koji rješavaju najkompliciranije slučajeve i uvijek uspiju otkriti istinu na neočekivan način. Njezini romani, poput Ubojstva u Orient Expressu i Smrti na Nilu, nakon njezine smrti ostali su iznimno popularni i čitaju se širom svijeta.

Zanimljivo je da je tijekom Prvog svjetskog rata radila kao medicinska sestra u ljekarni. Upravo tada naučila je mnogo o otrovima, što joj je kasnije pomoglo da

Agatha Christie i njezina djela

Agatha Christie u mladim danima

njezine priče budu još uvjerljivije i napetije. Njezina prva knjiga objavljena je 1920. godine i od tada je postajala sve poznatija. Djela Agathe Christie prodana su u više od dvije milijarde primjeraka, što je čini jednom od najčitanijih autorica u povijesti. Osim toga, napisala je predstavu Mišolovka koja se u Londonu izvodi već jako dugo i smatra se najdugovječnijom kazališnom predstavom na svijetu.

Agatha Christie često se naziva „kraljicom zločina”, a njezine priče i danas privlače čitatelje svih generacija jer su napete, zanimljive i pune iznenađenja. Njena sposobnost da stvori složene zagonetke, neočekivane

obrate i zanimljive likove pokazuje koliko je maštovita i

talentirana. Čak i danas - pedeset godina nakon njezine smrti - romani Agathe Christie i dalje nadahnjuju pisce i ljubitelje kriminalističkih priča, a mnogi ih i gledaju u filmovima i serijama. Agatha Christie je prava legenda književnog svijeta i dokaz da dobar misterij nikada ne izlazi iz mode.

Gabriela Akrap 8. a

800. godina od smrti sv. Franje Asiškoga

Franjo Asiški bio je talijanski katolički redovnik, propovjednik i svetac Katoličke Crkve, utemeljitelj franjevačkog reda te suutemeljitelj reda klarisa. Poznat je pod nadimcima „Siromašak iz Asiza” i „Glasnik Velikoga Kralja”.

Njegov život

Rođen je kao sin bogatog trgovca, a mladost je proveo u bezbrižnom životu. Sudjelovao je u ratu i bio zarobljen, što je snažno utjecalo na njegov pogled na život. Nakon povratka doživljava duhovno obraćenje i odlučuje napustiti bogatstvo te živjeti u siromaštvu.

Godine 1209. osniva red Male braće (franjevce), koji ubrzo privlači mnoge sljedbenike. Unatoč njegovoj svetosti i utjecaju, njegov život bio je obilježen fizičkom patnjom i bolešću.

Pred kraj života zadobio je stigme – rane nalik Kristovim, što ga je učinilo još većim simbolom vjere i predanosti. Njegovo zdravlje se postupno pogoršavalo. Umro je 1226. godine, a pokopan je u Asizu, gdje se i danas nalazi njegovo svetište.

Franjevci

Nakon viđenja u crkvici svetog Damjana u Asizu, u kojem mu Krist s križa kaže: „Franjo, idi i obnovi moju Crkvu”, počinje popravljati tu ruševnu crkvu. Sugrađani su ga ispočetka smatrali čudakom, pa i luđakom, ali njegovo propovijedanje o evanđeoskom siromaštvu nalazi pristalice među narodom i siromašnim slojevima građanstva.

Broj Franjine pokorničke braće s vremenom je sve više rastao te se pokret svetog siromaštva širi velikom brzinom. Papa Inocent III. potvrđuje 1209. osnivanje

franjevačkog reda čiji službeni naziv glasi Ordo fratrum minorum (Red manje braće).

Zanimljivosti

Volio je zabave

Prije obraćenja, sv. Franjo, tad bogat i naočit, vodio je život ispunjen zabavama. Njegovi prijatelji su ga čak zvali „dominus” (lat. gospodar; netko kraljevske krvi), jer je plaćao i organizirao raskošne zabave uz obilje hrane, vina i žena te su ga zbog toga smatrali „kraljem zabave”.

Započeo je tradiciju božićnih jaslca

Iz želje da svijetu pokaže Isusa, sv. Franjo je od crkve dobio dopuštenje za izradu božićne izložbe koja bi vizualno predstavljala mjesto Kristova skromnog rođenja. U špilji u Grecciu, u Italiji, Franjo je 1223. godine postavio prve jaslce, a tradicija izrade božićnih jaslca zadržala se do danas.

Nije se znalo gdje je sahranjen

Sv. Franjo je umro 3. listopada 1226. Njegovo je tijelo prvobitno bilo položeno u bazilici, ali nedugo zatim, iz straha da će biti izgubljeno u napadima Saracena, tijelo je sakriveno. Tajna lokacija je zaboravljena i ponovno otkrivena tek 1818. godine.

Vita Jukić 8. a

LEGENDA: Kako je sveti Franjo ukrotio divljeg vuka

U talijanskom gradu Gubbio, 200 kilometara sjeverno od Rima, nalazi se crkva svetog Franje od Mira. Crkva je velika i stara, a njezina bijela kamena vanjska strana je neugledna. Unutar crkve nalazi se natpis uklesan u kamenu iznad glavnog ulaza. Piše “posvećeno Bogu i Franji, djelitelju mira”. Uz natpis je uklesan lik vuka. Crkva je sagrađena na mjestu gdje je, prema legendi, sveti Franjo Asiški († 1226.) sklopio mir s vukom koji je terorizirao grad Gubbio.

Franjo je primjer blagosti s kojom bi današnji kršćani trebali postupati sa životinjama.

On je zapravo toliko blisko povezan sa životinjama da ga čak i Katekizam Katoličke Crkve nudi — po imenu — kao primjer blagosti s kojom bi današnji kršćani trebali postupati sa životinjama, uz svetog Filipa Nerija, Talijana iz 16. stoljeća svećenika i mistika koji je volio brojne mačke i pse.

Prijateljstvo Franje i vuka

Početakom 13. stoljeća, vuk je počeo vrebati krajolik oko grada. Bio je gladan. Lovio je stoku. Zbog gladi se sve više približavao gradu. Počeo je napadati svakoga tko bi izašao izvan zidina Gubbija.

Među građanima Gubbija zavladao je strah. Na kraju je postalo toliko loše da se nitko nije usudio kročiti izvan gradskih zidina.

Fratar po imenu Franjo iz susjednog grada Asiza čuo je za napade. Otputovao je u Gubbio kako bi se sastao s vukom.

Legenda kaže da je vuk jurnuo na Franju i spreman za napad razjapio očnjake. Franjo se prekrižio, a vuk je odjednom usporio i postao pitom. Položio je glavu u Franjine ruke.

Franjo je nježno govorio vuku. Zvao ga je „brat vuk”. Grdio je vuka što je terorizirao grad i što je pobio toliko ljudi.

Tada mu je ponudio nagodbu: ako vuk obeća da više nikada neće napasti nijednu osobu ili životinju, stanovnici Gubbija će ga nahraniti i pobrinuti se da više nikada ne bude gladan.

I vuk je pristao. Legenda kaže da je vuk živio u blizini Gubbija još dvije godine. Mirno bi išao od vrata do vrata, a građani bi ga hranili. A kad je umro od starosti, građani su ga oplakivali.

Crkva Svetog Franje od Mira sagrađena je na mjestu gdje je Franjo pripitomio vuka. U kripti crkve izložen je kameni sarkofag koji je, prema predaji, donesen iz vučjeg groba.

Sveti Franjo je pisao i molitve i pjesme u kojima je veličao Stvoritelja i sve stvoreno. Evo jedne njegove najpoznatije takve pjesme:

PJESMA STVOROVA

Svevišnji, svemožni, Gospodine dobri,
tvoja je hvala i slava i čast
i blagoslov svaki.

Tebi to jedinom pripada,
dok čovjek nijedan dostojan nije
ni da ti sveto spominje ime.

Hvaljen budi, Gospodine moj,
sa svim stvorenjima svojim,
napose s bratom, gospodinom Suncem:
od njega nam dolazi dan
i svojim nas zrakama grije.
Ono je lijepo i sjajne je svjetlosti puno,
slika je, Svevišnji, tvoga božanskoga sjaja.

Hvalite i blagoslivljajte
Gospodina moga,
zahvaljujte njemu, služite njemu svi
u poniznosti velikoj.

Hvaljen budi, Gospodine moj,
po bratu našem Mjesecu i sestrama Zvijezdama.
Njih si sjajne i drage i lijepe
po nebu prosuo svojem.

Hvaljen budi, Gospodine moj,
po bratu našem Vjetru,
po Zraku, Oblaku, po jasnoj Vedrini,

• i po svakom vremenu tvojem,
kojim uzdržavaš stvorove svoje.

Hvaljen budi, Gospodine moj,
po sestrici Vodi,
ona je korisna, ponizna, draga i čista.

Hvaljen budi, Gospodine moj,
po bratu našem Ognju, koji nam tamnu rasvjetljuje noć.
On je lijep i ugodan, silan i jak.

Hvaljen budi, Gospodine moj,
po sestri i majci nam Zemlji.
Ona nas hrani i nosi, slatke nam plodove,
cvijeće šareno i bilje donosi.

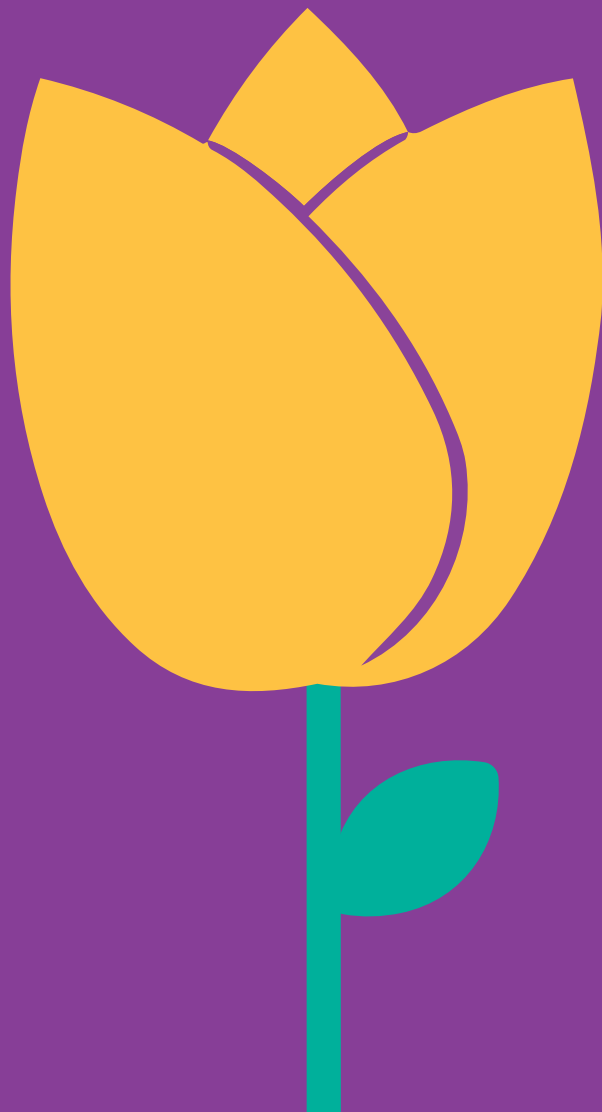
Hvaljen budi, Gospodine moj,
po onima koji opraštaju iz ljubavi tvoje
i podnose rado bijede života;
blaženi koji sve podnose s mirom,
jer ćeš ih vječnom okruniti krunom.

Hvaljen budi, Gospodine moj,
po sestri nam tjelesnoj smrti,
kojoj nijedan smrtnik umaći neće.
Jao onima koji u smrtnom umiru grijehu;
a blaženi koje ti nađeš po volji presvetoj svojoj,
jer druga im smrt nauditi neće.

sv. Franjo Asiški

CVITOVÍ
PUPOVCI

Klavir ne govori, ali zna reći sve što riječi ne mogu

Talentirana učenica 7. b razreda Marta Đonlić sviranje klavira pretvara u čaroliju. Njene ruke oživljavaju note, a svaka melodija koju svira priča vlastitu priču. Otkrijte što je inspirira, kako izgleda njezin glazbeni svijet i koje su joj glazbene želje.

1. Marta, saznali smo da sviraš klavir. Opiši nam kako se to dogodilo.

Počela sam svirati klavir jer sam kao mala željela biti pjevačica, a kako dosta pjevača uz pjevanje svira neki instrument, tako sam ja odlučila da će to biti klavir. Klavir mi se učinio posebnim i zanimljivim.

2. Koliko dugo već sviraš klavir?

Klavir sviram više od dvije godine.

3. Kad ti je omiljeno vrijeme za sviranje klavira?

Ne postoji omiljeno vrijeme. Sviram u slobodno vrijeme. Osim sviranja klasičnih skladbi, volim improvizirati s glazbom koju sviram, ali i s glazbom koju slušam.

4. Želiš li jednoga dana postati poznata po sviranju klavira?

Da, voljela bih to. No, kako sam na početku rekla, voljela bih i pjevati i postati poznata i po tome.

5. Je li teško naučiti svirati klavir?

Pa, to ovisi o težini skladbe koju sviraš. Ako je skladba duga i

zahtjevna, onda je i učenje takvo.

6. Koju vrstu glazbe najviše voliš svirati?

Najviše volim svirati klasičnu glazbu, a odmah iza nje je pop glazba.

7. Tko ti je omiljeni skladatelj?

Omiljeni skladatelj mi njemački skladatelj Johann Sebastian Bach, jedan od najvećih skladatelja svih vremena. Njegova glazba poznata je po složenosti, ljepoti i savršenoj strukturi.

8. Ideš li redovno na sate klavira?

Da, Na sate klavira dolazim redovno, ali moram priznati da ponekad dolazim nespremna.

9. Nastupaš li pred publikom?

Nastupam kad imam koncerte i nastupe. Obično to bude u prosincu ili u siječnju.

10. Kako se osjećaš dok sviraš klavir?

Dok sviram klavir, osjećam se kao klavirski virtuoz. Ipak, moram priznati da mi je neugodno svirati pred publikom. Nadam se da ću se osloboditi tog osjećaja i treme koja me obuzme kad vidim ljude u publici.

„Za trening sam uvijek motiviran“

Zaboravite na priče da škola i vrhunski sport ne idu skupa jer Filip iz 8. c pokazuje drugačije. Dok na terenu postiže uspjehe, u školskim klupama niže i petice, on je odlikaš. U narednim crtama saznajte kako to radi naš Filip.

1. Možeš li se predstaviti i reći što treniraš? U kojem klubu igraš i koju poziciju?

Ja sam Filip Topić imam 14 godina i idem u 8. c razred. Treniram rukomet u Hrvatskom drago-voljcu, a igram na poziciji desnog vanjskog napadača.

2. Otkad treniraš? Sjećaš li se trenutka kada si poželio trenirati? Što te je privuklo tome?

Krenuo sam trenirati 2018. godine na poticaj

moga prijatelja Dominika.

3. Možeš li nabrojati neke od svojih uspjeha?

Osvojio sam nagradu za najboljeg strijelca rukometne završnice te još 3 nagrade na turniru koji se održava svake godine te sam bio 2 puta na državnom natjecanju iz badmintona.

4. Kako izgleda tvoj uobičajeni radni dan? U koliko sati počinje i kada završava tvoja zadnja obveza?

Moj dan počinje u 8 ujutro i završava oko 23 sata kada dođem s treninga kući.

5. Kako preživljavaš dane kada si jako umoran, a znaš da te čekaju i trening i učenje?

Kada sam umoran pokušam odspavati popodne da mogu učiti, a za trening i nije potrebna posebna motivacija i odmor jer volim trenirati.

6. Znamo da je teško biti odlikaš i dobar sportaš istovremeno, a ti to jesi. Koja je tvoja „tajna uspjeha“ za organizaciju vremena? Kako i kada učiš (npr. učiš li kasno navečer ili rano ujutro)?

Učim većinom u popodnevnim i večernjim satima prije odlaska na trening.

7. Koliko puta si morao reći: „Ne mogu van, imam trening.“? Je li ti nekad teško zbog toga?

Puno puta moram reći da ne mogu vani jer imam trening ali nemam neki problem s tim jer je trening meni važan.

8. Je li te sport naučio nečemu što ti pomaže i u životu?

Sport me naučio timskom radu i strpljenju.

9. Tko je tvoj sportski uzor?

Moj sportski uzor je danski rukometaš Mathias Gidse.

10. Koji predmet najviše moraš učiti? Koji ti je predmet omiljen?

Najviše moram učiti fiziku, a najdraži predmet mi je kemija.

11. Koju bi školu volio upisati?

Volio bih upisati jezičnu gimnaziju.

12. Vidiš li se kao profesionalnog sportaša ili te zanima neka druga karijera?

Ako je moguće, želio bih biti profesionalni sportaš.

12. Imaš li neki hobi van sporta kojim se baviš?

Nemam neki posebni hobi.

13. Kako bi izgledao tvoj jedan npr. ponedjeljak bez škole i treninga?

Kada ne bih imao školu i trening, spavao bih duže i proveo bih više vremena vani.

Kratki odgovori:

Najveću tremu imam prije ispita iz fizike.

Omiljena nastavnica mi je... ma sve su mi dobre.

Volim jesti *pizzu* i *lasanje*.

Da mi zlatna ribica može ispuniti jednu želju, bila bi to da igram profesionalno rukomet.

Omiljena serija mi je Prison Break.

Omiljeni pjevač mi je Grše.

Nisam zaljubljen.

Omiljena lektira mi je Duh iz močvare.

Ni odbojkaška mreža nije granica

Dok njezini vršnjaci slobodna popodnevna često provode uz ekrane, Lara Smoljo svoje provodi na parketu odbojkaškog terena. Ova osmašica uspjela je pronaći ravnotežu između učenja i odbojkaške mreže – i na obama područjima niže samo uspjehe.

1. Možeš li se predstaviti i reći što treniraš?

Ja sam Lara Smoljo. Imam 14 godina, idem u 8. b razred i treniram odbojku.

2. Otkad treniraš? Sjećaš li se trenutka kada si poželjela trenirati? Što te je

privuklo tome?

Odbojku treniram 5 godina. Za vrijeme COVID-a prestala sam trenirati gimnastiku. Kad je epidemija završila, saznala sam za treninge odbojke OK Brda u mojoj školi što mi je bilo vrlo praktično zbog blizine. Uz maminu podršku odlučila sam se za promjenu sporta kojim sam se do tada bavila. Pokazalo se da nisam pogriješila.

3. Možeš li nabrojati neke od svojih uspjeha?

2024. godine osvojili smo 1. mjesto na Regionalnom natjecanju i 2. mjesto na Državnom prvenstvu. Godinu kasnije osvojili smo 1. mjesto u ligi i 3. na Regionalnom natjecanju. Ove godine smo osvojili 1. mjesto na Međunarodnom turniru u Dubrovniku i 1. mjesto na Regionalnom prvenstvu čime smo se kvalificirali na Državno prvenstvo u kategoriji mlađih kadetkinja.

4. Kako izgleda tvoj uobičajeni radni dan? U koliko sati počinje i kada završava tvoja zadnja obveza?

Prva obveza dana je, naravno, škola ujutro u 8 sati. Nakon škole učim i pišem domaću zadaću, a zadnja obveza dana završava treningom u 21.30 sati.

5. Kako preživljavaš dane kada si jako umorna, a znaš da te čekaju i trening i učenje?

Sada sam se već navikla na to. Ako sam jako umorna, dio učenja odradim prije treninga, a nakon treninga drugi dio. Najteže mi je, zapravo, doći na trening, no kad dođem, onda mi je lakše.

6. Znamo da je teško biti odlikašica i dobra sportašica istovremeno, a ti to jesi. Koja je tvoja „tajna uspjeha“ za organizaciju vremena? Kako i kada učiš (npr. učiš li kasno navečer ili rano ujutro)?

Učim nakon škole, naravno, kada se odmorim. Ne volim učiti noću jer mi je tada slaba koncentracija, pogotovo nakon treninga. Vikendom imam utakmice i sve odradim prije ili nakon - ovisi kada je utakmica.

7. Koliko puta si morala reći: „Ne mogu van, imam trening.“? Je li ti nekada teško zbog toga?

U početku mi je bilo teško i dosta sam puta morala odbiti druženje zbog treninga, ali sada sam se naviknula.

8. Je li te sport naučio nečemu što ti pomaže i u životu?

Odbojka me je naučila da ako nešto voliš i želiš uspjeti u nečemu, moraš se odreći nekih stvari. U mom slučaju su to druženje, izlasci i slično, iako sam u ovom sportu našla prijatelje koji su mi sada najbolji prijatelji. Uz dobru organizaciju vremena pronade se vremena i za druženje s prijateljima.

9. Tko je tvoj sportski uzor?

Moj sportski uzor je brazilska reprezentativka Gabriela Guimaraes koja igra poziciju primača pucača kao i ja.

10. A sad malo o školi.... Koji predmet najviše moraš učiti? Koji ti je predmet omiljen?

Biologija i kemija su mi predmeti koje najviše moram učiti. Nisu oni toliko teški predmeti, već mi uzmu dosta vremena. Geografija mi je najdraži predmet.

11. Koju bi školu voljela upisati?

Voljela bih upisati V. gimnaziju Vladimir Nator.

12. Vidiš li se kao profesionalnu sportašicu ili te zanima neka druga karijera?

Mogu se vidjeti kao profesionalnu sportašicu, ali me također zanima i neka druga karijera. Trenutno nisam sigurna koja bi to karijera mogla biti, no nadam se da ću shvatiti s vremenom.

13. Imaš li neki hobi van sporta kojim se baviš?

Nemam hobi van sporta.

14. Kako bi izgledao tvoj jedan npr. ponedjeljak bez škole i treninga?

Dan bez škole i treninga iskoristila bih za odmor i izlazak.

Dopuni:

Najveću tremu imam prije ispita ili ispitivanja iz... matematike

Omiljeni nastavnik mi je... nemam

Volim jesti... svašta

Da mi zlatna ribica može ispuniti jednu želju, bila bi to... da uvijek budem sigurna u sebe.

Omiljena serija ili film... nemam

Omiljeni pjevač/pjevačica... nemam

Jesi zaljubljena? Ne.

Omiljena lektira (ako takvih ima)... Pale sam na svijetu

Nema predaje!

U našoj školi svakodnevno susrećemo mnogu djecu, neke bolje znamo, neke slabije, ali svi znaju našeg Marija. Često dolazi svojim vozilom, ulazi na stražnji ulaz prilagođen njemu, vozi se liftom. Vidite ga sa štapom koji mu više smeta nego treba, (ali koji nama ulijeva sigurnost pa neka ga), možda ste i koji put primijetili njegovu pomoćnicu Zrinku, ali sigurno niste mogli ne zamijetiti radosno lice i vječan osmijeh na njegovom licu – njegov osmijeh živi vječno (za Hajduk ćemo vidit!).

Sestre i Mario dok su bili mlađi

Naš Mario Družijanić učenik je 8. a razreda i posebnost mu je bila suđena. Na svaki način. Od rođenja se bori s fizičkom teškoćom, ali način na koji to radi je naprosto začuđujući – s osmijehom, vedrinom i čak nekom neopisivom lakoćom.

Mario je uza sve ovo i mnogo više, on je odgovoran i jako, jako dobar učenik, dječak koji često sve nas može posramiti svojim radom, upornošću i uspjehom. Nećemo se zavaravati, možda bi nekad i zabušavao da nema one iza sebe koji ga organiziraju, potiču i ne daju da ga se mnogo štedi (jer kao da će ga život štedjeti!) – neumorne roditelje Magdalenu i Nenu. Ima i dvije mlađe sestre (od kojih rado pobjegne u školu), a uvijek su mu pri ruci bake i djedovi, posebice oni s kojima živi. Vole njega svi (ujko, susjedi, rođaci, prijatelji, poznanici), a posebno ga volimo svi mi koji s njime dijelimo školske prostore – njegovi suučenic i učitelji.

Dakle, odlučili smo porazgovarati s njim jer bi bila prava šteta da završi osmi razred, a da ne ostane u našem listu pisani trag o ovoj volji, snazi. Od Marija možemo mnogo naučiti o upornosti, optimizmu i načinu na koji se suočava s izazovima koje mi ostali često ne primjećujemo.

1. Možeš li se predstaviti?

Ja sam Mario. Imam 15 godina i idem u osmi razred.

2. Koga od obitelji imaš?

Imam mamu, tatu i dvije sestre: Petru i Katarinu.

3. Možeš li reći kako izgleda, recimo, tvoj jedan uobičajeni dan, kad ti je škola ujutro?

Idem ujutro u školu, nakon škole uglavnom imam instrukcije, fizikalnu terapiju i boćanje.

4. Voliš li ići u školu? S koliko prolaziš?

Pa volim. Do sada sam bio odlikaš. A osmi je malo teži, to će bit četvorka.

5. Koje predmete voliš, a koji ti baš i nisu dragi?

Hrvatski i tehnički volim. A malo manje, ha, ha, kemiju, fiziku i engleski.

6. Koji su ti predmeti najteži?

A kemija mi je ajme.

7. Imaš li omiljenog učitelja ili učiteljicu?

A svi su mi dobri.

8. Što bi volio upisati? Čime bi se volio baviti u budućnosti?

Volio bih ići za stolara. U tome se vidim. Malo ja u dimnoj kužini već brusim, pilam drvo, poliram..... Nađem ja sebi posla uvijek.

9. S kim se najviše voliš družiti u razredu?

S Gabrijelom Stepanovićem.

10. Osjećaš li se dobro u razredu i pomognu li ti kako vršnjaci ako ti je ponekad potrebno?

Osjećam se dobro u razredu. Jesu, jesu, pomognu mi. Masu puta.

11. A kakav ti je razred? Imaš li neku anegdotu iz razreda koju pamtiš?

Dobri su svi. Ajme, stalno nešto u nas, ha ha. A kad je Marko Jurić u četvrtome razredu uletio u učionicu i prepao me, a ja imao jogurt u ruci. A kad je jogurt počeo letjeti okolo, završio na meni – po licu i odjeći, a i na Martinovoj pernici iza mene.

12. Kako surađuješ sa Zrinkom, svojom pomoćnicom?

Odlično, ekstra.

13. Koji ti je najdraži dio dana, a što ti zadaje najviše muka?

Najviše volim kad je boćanje.

Najviše mi muka zadaje nekad učenje i repeticije (instrukcije). A ne da mi se nekad.

14. Čime se baviš u slobodno vrijeme? Imaš li neki hobi ili talent?

Često sam u dimnoj kužini, tamo svašta radim s drvom. Igram plejić također. Idem na boćanje, obožavam to.

15. Provodiš li vrijeme na mobitelu? Zašto?

Pa onako, pratim malo rezultate, malo utakmice, pjesme slušam i tu i tamo koja igrice se odigra. Al' rijetko.

Radimo intervju s tobom jer si dobar, drag, vedar i nasmijan, ali si nam i uzor i inspiracija jer si primjer dječaka kojega njegove poteškoće s kretanjem ne ograničavaju mnogo, dapače, bili smo svjedocima kako uporno i hrabro hodaš svim mjestima koja smo tijekom izleta posjećivali. Za tebe kao da nema granica. A opet, ima li nešto što bi možda u školi promijenio, ili negdje drugdje, u gradu, a što možda ograničava tvoju pokretljivost..

16. Suočavaš li se sa situacijama da drugi misle da manje možeš nego ti sam?

Pa jesu. Iznenade se kad vide što sve mogu. Prvo se, recimo, uvijek boje da ću pasti kad hodam. A neću. Tako i s drugim stvarima.

17. Ima li dana kad se osjećaš preumorno ili neraspoloženo? Kako ih preživiš?

Pa normalno, nekad mi se ne da ništa. A nikako, preživim. Odem leć jer sutra je novi dan.

18. Da možeš odabrati jednu supermoć na jedan dan, koja bi to bila i zašto?

Pa da, recimo, poletim.

19. Što bi, po tvom mišljenju, naša škola ili grad mogli učiniti da budu još bolje mjesto za mlade s invaliditetom?

Više treninga svakakvih u kvartu, živimo skoro pa na selu. Nikakvog sadržaja ovdje nema. Pa nemamo ni kafića, a kamoli išta drugo.

20. Postoji li neko mjesto na svijetu koje bi volio posjetiti i zašto baš to?

Ja bi u Perth. Imamo tamo rođake.

21. Imaš li uzore, one koji tebe inspiriraju (poznatu ili nepoznatu osobu) svojim životom?

Dida Milan. Thompson. Bog i Hrvati!

Kratki odgovori

Najviše volim jesti... janjetinu.

Nervozan sam kad... mi ne daju da dođem motorinom u školu. I kad sam gladan.

Najdraža serija mi je... Kumovi

Omiljeni pjevač: Marko Perković Thompson

Omiljeni sport i klub: boćanje, klub Hajduk

U kući uvijek slušam (koga): sve, najviše mater

U obitelji mi najviše popušta: možda ujak Bruno

Najviše me gnjavi: sestre

Zaljubio sam se: da

Moja simpatija je: lijepa

U životu ne volim: ...
puno učiti

**Snagu u životu mi daje/
daju:** ...roditelji

**Mjesto koje bih volio
posjetiti je...** Australija

Zahvalan sam na...
obitelji koja me ovako
podize i odgaja

**Najveća želja trenutno
u životu mi je:** da se
moja simpatija zaljubi u
mene – hahaaaa

**Razgovarala Mia
Ribičić 8. a**

Druga školska zadaća

Pismo Bogu

Split, 8.5.2026.

Dragi Bože,
odlučio sam ti napisati pismo zahvalnosti.
Moja je majka, kada me je rađala, imala
poteškoća i zamalo sam umro pri porodu.

Ti si odlučio da ostanem živ. Imam poteškoće
pri hodanju. Moji roditelji su me prihvatili
takvog i posvetili svoj život meni kako bi
danas bio ovakav kakav jesam. Često mi
bude teško što ne mogu biti kao ostala dje-
ca, što ne mogu šetati normalno, trčati,
igrati nogomet s prijateljima.
Ponekad pomislim: „Pa zašto, Bože, baš
ja!”

Znam da to nije u redu, ali nekad si ne
mogu pomoći. Tada uzmem svoj molitvenik i
molim svoje molitve i bude mi lakše. Shva-
tim da si Ti tako odredio, moram se pomiriti
s tim. Dok sam bio manji, teže sam to pri-

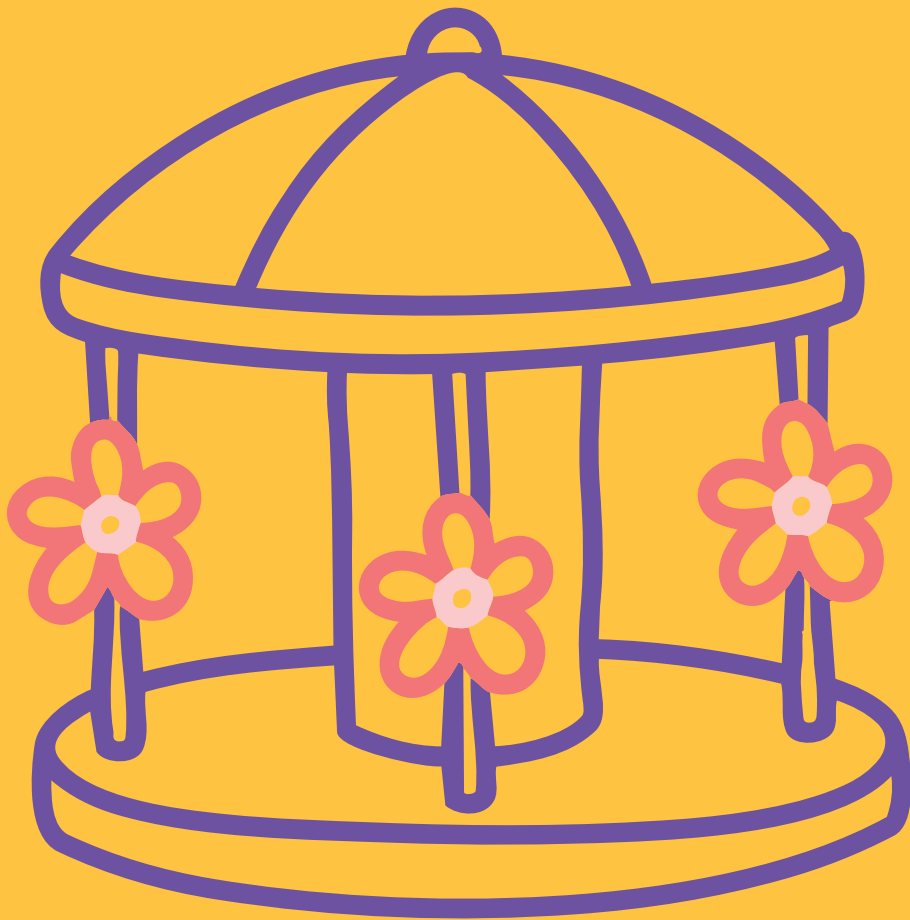
hvaćao, ali sada se puno lakše nosim s tim.
Zato sam Ti htio napisati pismo zahvale.
Želim Ti zahvaliti za svoje roditelje što im
daješ snagu da to sve izdrže. Hvala Ti što si
me stvorio ovakvog kakav jesam i što mi po-
mažeš da savladam sve poteškoće.

Budi, molim te, uz mene i ostatak mog živo-
ta! Pomaži mi, uzdiži me, a ja Ti obećajem
da ću živjeti život onako kako si Ti zamislio.

Tvoj Mario!

Mario Družijanić, 8.a

ZABAVNI

VRT(CULJAK)

Put Europom: 5 dana - 5 država

(pripremila Ankica Marić, prof.)

Austrija - Njemačka - Francuska - Švicarska - Lihtenštajn

Österreich – Deutschland – Frankreich – die Schweiz – Liechtenstein

Autriche – Allemagne – France – Suisse- Liechtenstein

Zabavne činjenice

1. SALZBURG - Salzwelten / les mines de sel – rudnici soli / Salzburg, AUSTRIJA

- prije 7000 godina počelo je iskopavanje soli;
- najdublja točka u rudniku je 210 m ispod površine, a dužina rudnika je 1.150 m od ulaza;
- na njemačkom se sol kaže der Salz po čemu je grad Salzburg i dobio ime;
- Salzburg je i Mozartov rodni grad;
- originalne Mozartkugel su srebrno-plave i jedino ih smije prodavati slastičarnica Fürst u Salzburgu.

Slika 1: Salzwelten- rudnik sol

2. Slika 2: Ulazak u rudnik soli

Slika 3: Granica Njemačke i Austrije unutar rudnika soli.

NJEMAČKA: Chimsee – dvorac Herrenchimsee – das Schloß / le château

- Kralj Ludwig II. dao ga je izgraditi po uzoru na francuski Versailles;
- nazvan „bavarski Versailles”
- dvorac nije završen, od 90 planiranih prostorija završeno ih je 20
- Soba ogledala – Spiegelgalerie - La galerie des Glaces je duga 98 metara što znači da je duža od sobe ogledala u Versailles-u (73 m)

- kralj Ludwig II. je za svoga života boravio u dvorcu svega 9 dana

Slika 4: Raskošno stubište unutar dvorca

Slika 5: Radna soba kralja Ludwiga II

ULM - NJEMAČKA

- grad u Njemačkoj koji se proteže na dvije pokrajine: Baden-Württemberg i Bayern (Bavarska)
- rodni grad Alberta Einsteina, a koji ima nešto zajedničko s dijelom imena naše škole: ein Stein = Kamen
- u Ulmu se nalazi, još uvijek, najviši crkveni zvonik na svijetu (161,52 m)
- „Schiefes Haus” ili Kosa kuća, danas hotel, jedna je od najstariji kuća u Ulmu, datira iz, otprilike, 1500. godine

Slika 6: Ulmer
Münster /
Katedrala u Ulmu

Slika 7: Schiefes
Haus in Ulm

STRASBOURG - FRANCUSKA

- Glavni grad pokrajine Alsace, sjedište Europskog Parlamenta, Vijeća Europe te Suda za ljudska prava
- „Prijestolnica Božića” (Capitale de Noël), dom jednog od najstarijih i najljepših božićnih sajmovâ u Europi koji datira iz 1570. godine.
- rodni grad Johanna Gutenberga
- Grande Île, tj. veliki otok, prvo središte grada u svijetu stavljeno pod zaštitu UNESCO-a
- jedan od najljepših dijelova Strasbourga je četvrt La Petite France (Mala Francuska)
- Cathédrale Notre-Dame-de-Strasbourg, građena gotovo 400 godina, sve do kraja 19. stoljeća bila je najviša crkva na svijetu, dok je danas na 5. mjestu.
- U Strasbourgu je nastala i francuska himna La Marseillaise

Slika 9: La cathédrale Notre Dame

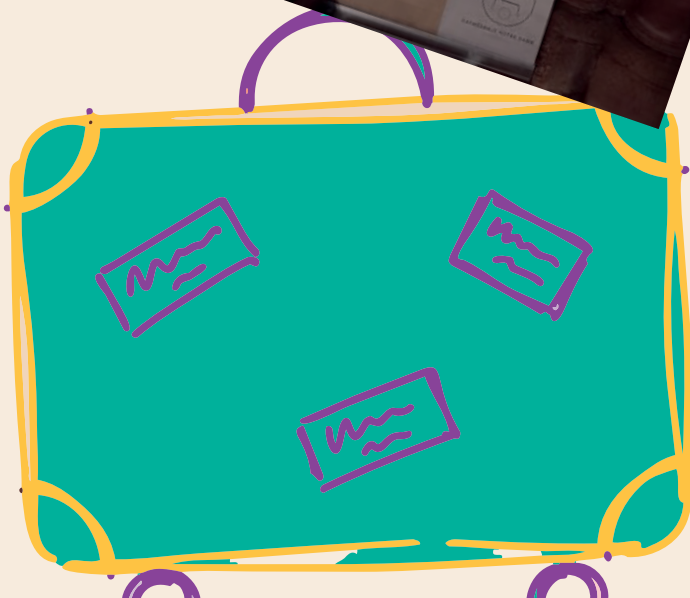
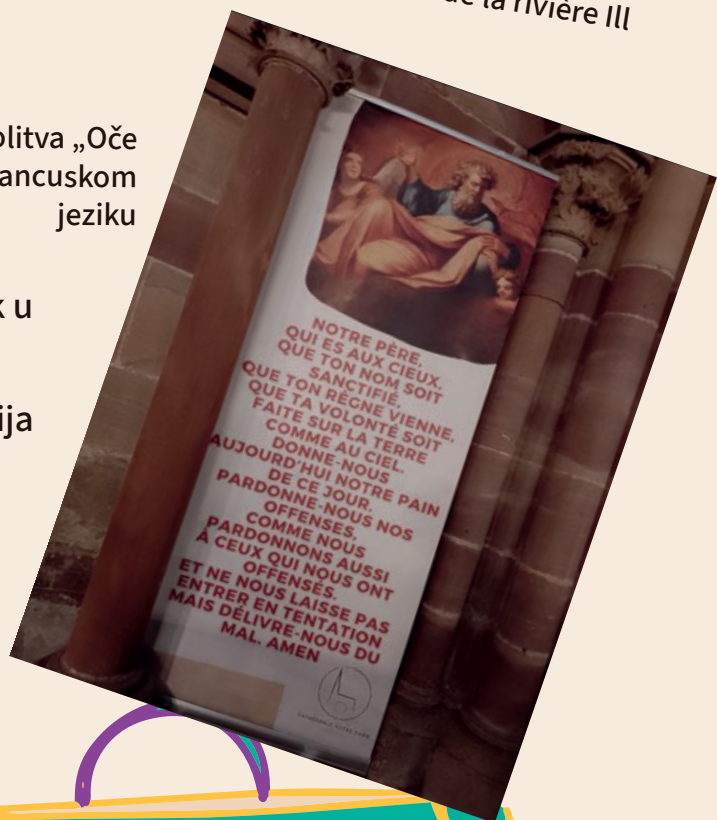

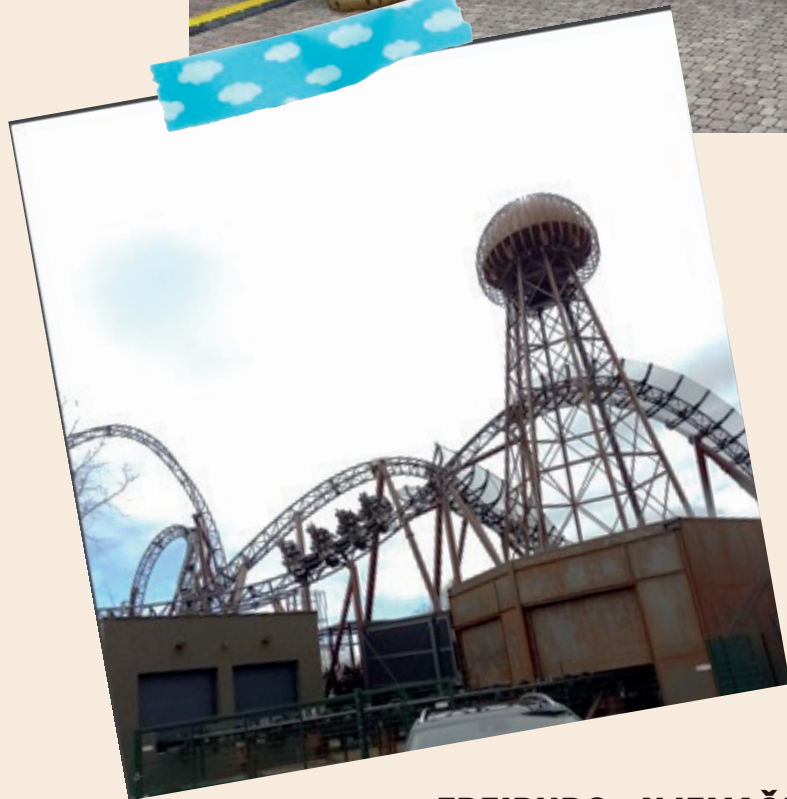
Slika 8: La Petite France – sur le pont de la rivière Ill

EUROPA PARK, RUST – NJEMAČKA

- Europa-Park u Rustu je najveći zabavni park u Njemačkoj i drugi najposjećeniji u Europi;
- prostire se na 95 hektara s preko 100 atrakcija i 18 tematskih cjelina
- cjeline su tematski posvećene europskim zemljama, s pažnjom na detalje – od arhitekture
- do uređenja okoliša.
- hrvatska tematska cjelina: Od 2023./2024., uzbudljivi je rollercoaster „Voltron Nevera”.
- proizveo je Mack Rides u svojoj tvornici u Waldkirchu, Baden-Württemberg, a sponzorirao je Mate Rimac

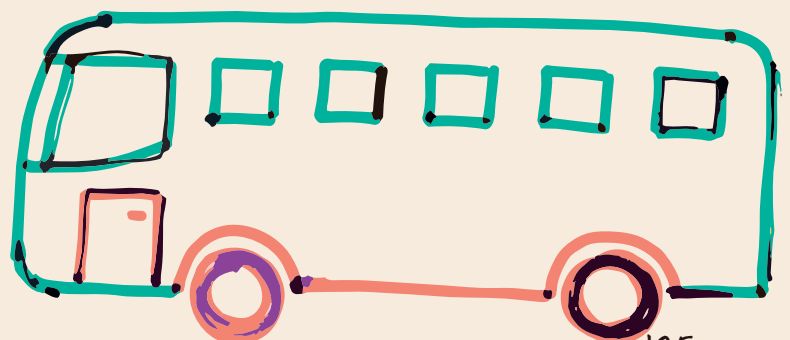
Slika 10: Molitva „Oče naš“ na francuskom jeziku

FREIBURG - NJEMAČA

- hrvatski grb: Na povijesnoj trgovačkoj kući (Historisches Kaufhaus) iz 1532. godine na Münsterplatzu nalaze se grbovi zemalja pod vlašću dinastije Habsburg uključujući grbove Hrvatske i Dalmacije.
- Freiburger Bächle: Mali, plitki vodeni kanali prolaze kroz većinu ulica u starom gradu.
- služili su za opskrbu vodom i gašenje požara.
- legenda kaže da će se svatko tko slučajno upadne u njih udati/ oženiti za osobu iz Freiburga.

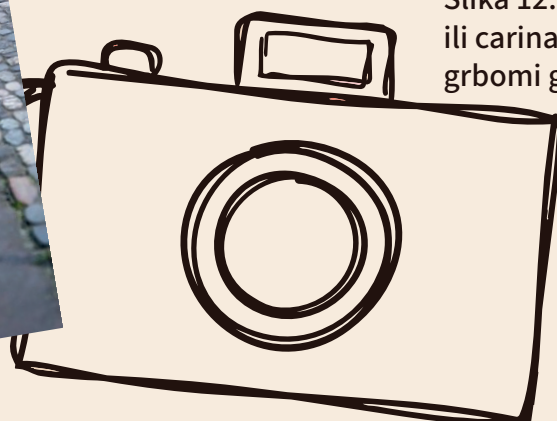
Slika 11: Trgovačka kuća-
Historisches Kaufhaus
– carina

Slika 13:
Freiburger Bächle

Slika 12: Trgovačka kuća
ili carina sa hrvatskim
grbom grbom Dalmacije

Slika 14: Rijeka Rajna

BASEL – ŠVICARSKA

- grad na tromeđi: Švicarska - Francuska - Njemačka
- grad s najviše zelenih krovova u Europi
- grad s najviše muzeja - oko 40 muzeja
- plivanje u Rajni: lokalno stanovništvo često pliva od posla do kuće, noseći svoje stvari u vodootpornim torbama u obliku ribe
- jedinstvena zračna luka: EuroAirport Basel-Mulhouse-Freiburg nalazi se na francuskom teritoriju, ali njime upravljaju obje države (Francuska i Švicarska), a povezan je i s Njemačkom

Slika 15: Katedrala u Baselu

VADUZ - LIECHTENSTEIN

- Kneževina Lihtenštajn je 4. je najmanja država u Europi te 6. najmanja na svijetu. I nema svoj vlastiti aerodrom
- autooznaka države je FL – Fürstentum Liechtenstein (Kneževina Lihtenštajn), a registarske tablice su crne boje
- Lihtenštajn ima samo 1 grad i to glavni grad Vaduz i 11 općina
- Vaduz ima 5500 stanovnika
- u dvorcu Vaduz stanuje kneževska obitelj

Slika 16: Vaduz- pogled sa šetnice prema dvorcu Vaduz (slika ispod)

INNSBRUCK – AUSTRIJA

- Innsbruck doslovno znači „Brücke über den Inn” – Most na rijeci In.
- poznat je i kao glavni grad Alpa: Capital of the Alps („Hauptstadt der Alpen”, „La capitale des Alpes”).
- U Innsbrucku se nalazi zoološki vrt smješten na najvišoj nadmorskoj visini u Europi – 750m iznad površine mora
- Zlatni krov - Goldenes Dachl izgrađen još u vrijeme cara Maksimilijana I., s 2.657 pozlaćenih bakrenih šindri

Zucker zu letzt / La cerie sur le gâteau ili Šećer na kraju:

Apfelstrudel mit Sahne

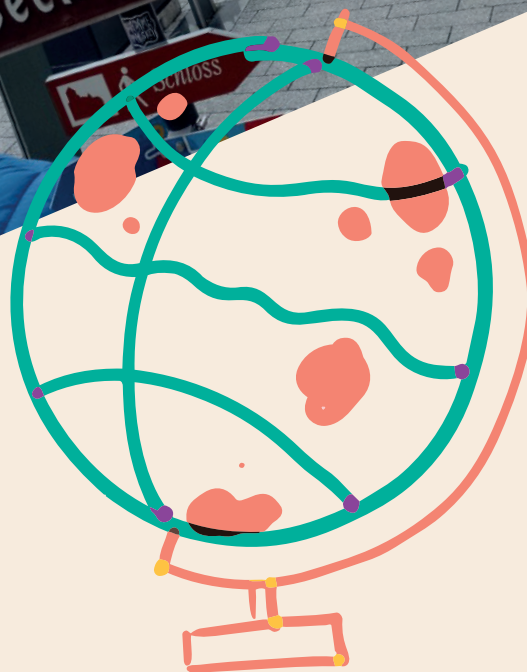
Guten Appetit !

Bon appétit !

Auf Wiedersehen ! Bis zur nächsten Reise !

Au revoir ! Au prochain voyage !

Doviđenja i do sljedećeg putovanja !

Televizijska preporuka: Duh feniksa (Rising Phoenix)

Duh feniksa ili Rising Phoenix (2020.) je izuzetno hvaljeni Netflixov dokumentarni film koji govori o paraolimpijskim igrama i njihovom utjecaju na razumijevanje invaliditeta, različitosti i ljudskog potencijala.

Dokumentarac prati devet vrhunskih paraolimpijaca iz cijelog svijeta te prikazuje njihove životne priče, borbe i put prema vrhunskim sportskim rezultatima.

Istražuje povijest paraolimpijskih igara do trenutka kada su postale treći najveći sportski događaj na svijetu. U filmu se pojavljuju sportaši kao što su Bebe Vio (talijanska mačevalica, čiji je nadimak inspirirao naslov filma), Tatyana McFadden (američka atletičarka), Jonnie Peacock (britanski sprinter), Matt Stutzman („strijelac bez ruku”), Jean-Baptiste Alaize (Francuska, skok u dalj) – čija priča uključuje preživljavanje građanskog rata u Burundiju i drugi.

Film želi promijeniti način na koji svijet gleda na osobe s invaliditetom i prikazuje sport kao sredstvo za savladavanje najtežih prepreka. Dokumentarac je osvojio i Sports Emmy nagradu 2021. godine.

Književna preporuka Zeleni pas

Knjiga Zeleni pas autorice Nade Mihelčić zanimljiv je i poučan roman koji govori o problemu ovisnosti o drogama. U knjizi se prikazuje kako ovisnost ne utječe samo na osobu koja ima problem, nego i na cijelu obitelj. Priča je ispričana iz perspektive mlađe sestre što je čini posebnom jer prikazuje osjećaje i razmišljanja nekoga tko promatra takvu situaciju.

Knjiga je napisana jednostavnim jezikom pa se lako čita. Iako govori o

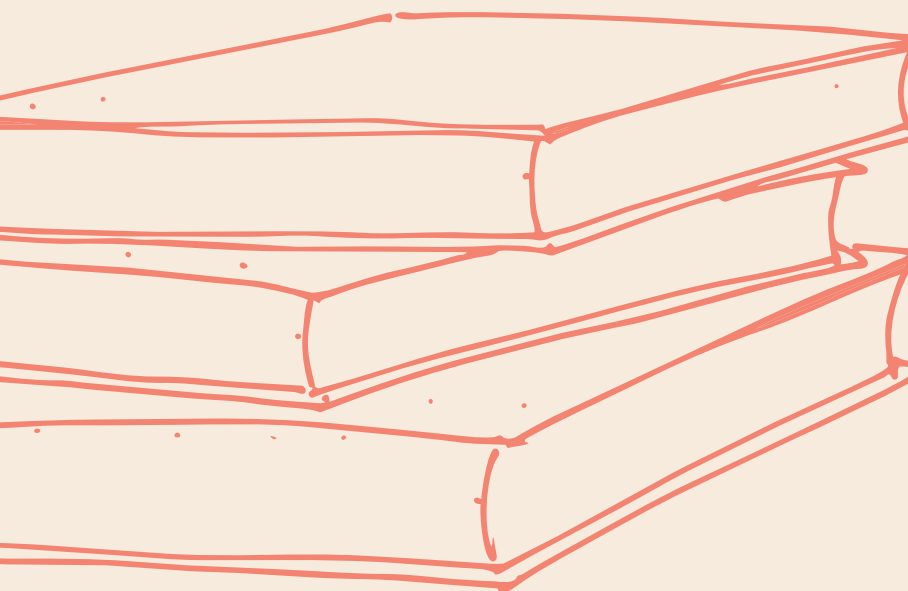
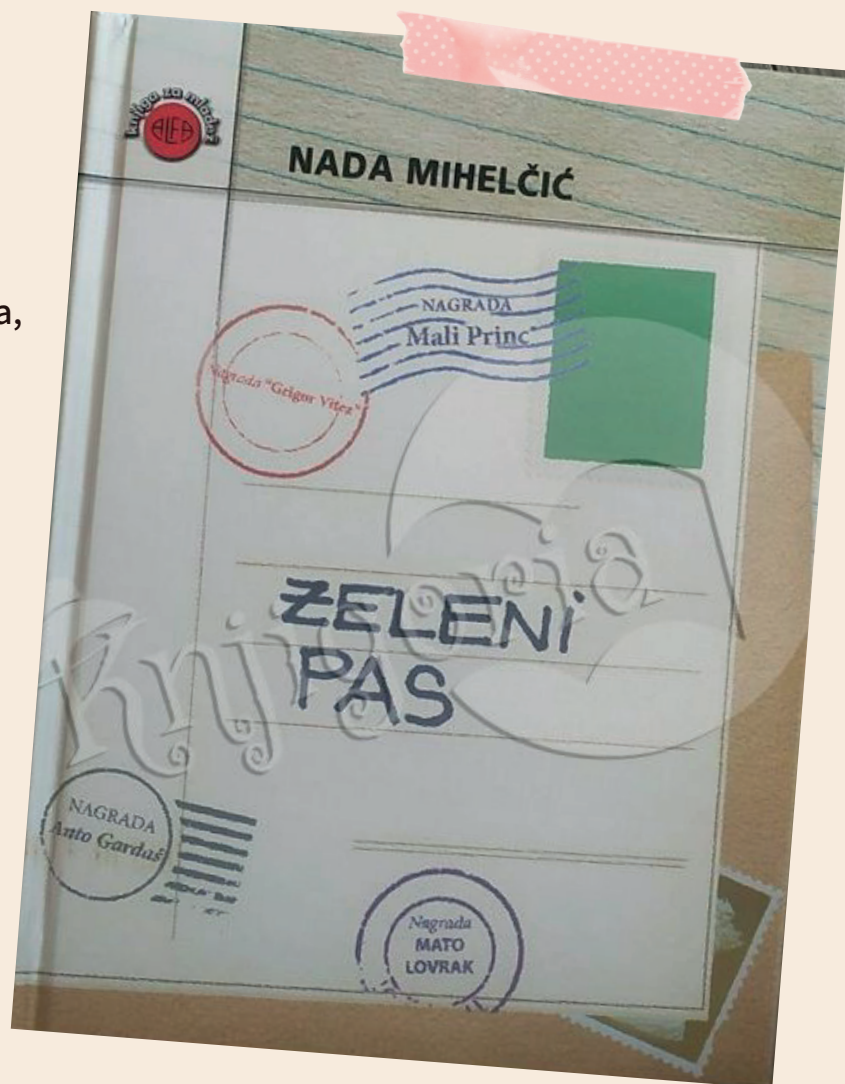

ozbiljnoj temi, priča je vrlo realna i emotivna te potiče na razmišljanje. Kroz radnju se može vidjeti koliko su važni obitelj, podrška i donošenje dobrih odluka.

Ova knjiga nije samo zanimljiva, nego je i poučna jer prikazuje stvarne probleme s kojima se neki mladi susreću. Zato se može preporučiti svima, posebno mladima jer nosi važnu poruku i ostavlja snažan dojam.

P. S. Ovu knjigu možete posuditi i u našoj školskoj knjižnici.

Sara Prkić 8. a

Koje su bile tvoje
najljepše uspomene od
ove godine?

Uredništvo

Za izdavača: Bože Ujević, prof. – ravnatelj škole

Glavna i odgovorna urednica: Kristina Samardžić, prof.

Likovno oblikovanje: Ante Blažević, prof., Katarina Kokan, prof. te učenici Likovne kulture

Uredništvo – učenice: Gabriela Akrap 8. a, Vita Jukić 8. a, Mia Ribičić 8. a, Sara Prkić 8. a, Nina Sesar 8. a

Stručni suradnici: prof. Ante Blažević, prof. Ivana Grabić, prof. Nataša Kelava, knjižničarka Marija Lončar

Fotografije: Novinarska grupa, prof. Ivana Grabić

Lektorica: Kristina Samardžić, prof.

Grafička priprema: Dora Derado Giljanović (DLightful Services)

NASLOVNICA ŠKOLSKOGA LISTA:

rad učenice Luciane Šimundić 7. a - Gitara po uzoru na Picassa (mentorica Katarina Kokan, prof.)

ZADNJA STRANICA ŠKOLSKOGA LISTA:

rad učenice Emanuele Balić 6. b – Slikam svog kućnog ljubimca kao Roy Lichtenstein (mentor prof. Ante Blažević)

NASLOVNICA KAMENKA (litrerarno-likovnog podlistka):

rad učenika Maria Družijanića 8. a – Maska – moj alter-ego (mentor Ante Blažević, prof.)

ZADNJA STRANICA KAMENKA:

učenica Ella Balotin 5. a - Proljeće (mentorica Katarina Kokan, prof.)

...ali to nije kraj!

KAMENKO

Prva ljubav

Kao latica malog cvijeta
Kao komad velikog svijeta
Kao ptica u jatu
Kao vojnik u ratu.

Kao kap u moru
Kao iglica u boru
Kao pahulja snijega
Osjećam se kada vidim nju.

Ante Janković, 7. c

Emanuela Balić 6. b, Sviram, plešem i zabavljam se, kolaž i fotokolaž

Tri nonice

Baka Milica, Julijana i Željka okupile su se u Miličinom vrtu i počele razgovarati. Milica je ogovala sina Veljka i ljutila se na vremensku prognozu. Julijana se žalila na pelene za starije i lošu kvalitetu Franck crne kave, a Željka je jela šipak i gundala kako treba novu zubnu protezu.

Ante Janković, 7. c

Bajka o divu

Jednom davno živio div Petar u ogromnom dvorcu. Bio je jako usamljen jer nikoga nije imao. Ali, sve se to promijenilo kada je div vidio jednog malog patuljka. Kada je patuljak vidio da div živi u dvorcu, prestravio se jer je div izgledao jako strašno. Imao je crne oči i crnu kosu, a uši kao vilenjak i ogroman nos. Bio je jako velik i debeo.

Patuljak krene bježati, ali div mu kaže: „Stani! Neću te ozlijediti!“ Patuljak kaže: „Očekuješ da ti vjerujem?“ Div i patuljak porazgovaraju i div ga uspije uvjeriti da se pazi jer diva često napadaju zmajevi. Patuljak se svejedno osjeća sigurno s Petrom, ali sigurnost nije dugo trajala kada su zmajevi došli.

Natali Trška 8. b, Ritam jeseni, kolaž

Postojala su tri zmaja: Luka, Noa i Charles Treći. Charles Treći bio je kralj zmajeva. Najbolji borac među svim zmajevima. Imao je zlatni plašt, tamno zelenu kožu, plave oči i ogromna krila. Odlučiše napasti.

Div Petar se pokušao boriti, ali ovaj put nije uspio. Zmajeви su oteli patuljka, a div je ostao na tlu i sjedio. No div je odlučio da neće odustati. Ustao je, uzeo oružje i krenuo prema zmajevom dvorcu. Došao je i uletio u dvorac. Koristeći novo oružje Petar je pobijedio sve zmajeve i spasio patuljka.

Div od tog trenutka više nikada nije bio sam jer su on i patuljak sretno živjeli do kraja života.

Luka Jurčević 6. a

BAKINO DJETINJSVO

Moja se baka zove Jadranka Kusić i rođena je 1959. godine. Ona je išla u Osnovnu školu Studenci u mjestu Studenci u Dalmaciji.

Baka i njena cijela generacija nisu imali nikakva digitalna pomagala.

Imali su običnu zelenu ploču s kredom i spužvom koju su redari morali održavati čistom i urednom.

Nastavnici i učitelji bili su strogi i pravedni. Od njih su tražili da redovno uče i da dobro savladaju gradivo.

Pisani i usmeni ispiti nikada im nisu bili najavljeni tako da su u svakom trenutku morali biti spremni. Učenici su poštivali svoje nastavnike i učitelje. Ako bi nešto loše napravili, dobili bi šibe po rukama, a tu bi šibu učenik sam otišao ubrati i donijeti. Moja baka je zahvalna svojim nastavnicima jer su joj dali temelje za daljnje školovanje i usadili osjećaj kako biti odgovoran i izvršavati svoje obaveze.

Na velikom odmoru igrali su se lovice, školice (cingarela), skrivača i pitonjaka.

U ono doba djeca na selu imala su obaveza izvan škole. To je bilo pomaganje roditeljima, čuvanje stoke, čuvanje braće i sestara te obavezno slušanje bake i djeda.

Dok su roditelji radili u polju ili šumi, morali su paziti na kuću, pisati svoj domaći rad i skuhati ručak.

Ako bi im netko iz sela nešto naredio, morali su to napraviti i prema svakome biti pristojni. Oni su kao djeca su bili mnogo kolegijalniji nego mi danas. Svatko je svakome pomagao, tko je bio slabiji učenik s njim bi se radilo i učilo. Natjecali su se tko će više knjiga pročitati. Moja je baka je u šestom razredu posudila Gričku vješticu i čitala je, a njena je mama bila ljuta što nije završila posao koji joj je zadala pa joj je uzela knjigu i htjela je zapaliti u peći. Baka je počela plakati da ostavi knjigu jer to je knjiga iz školske knjižnice. A nama je danas teško pročitati i obaveznu lekturu.

Moja baka kaže da svoje djetinjstvo ne bi mijenjala za ovo koje mi danas živimo. Ako ovako nastavimo kao ovisnici o mobitelima, računalima, igricama... postat ćemo sve gluplja i gluplja generacija.

Klea Babič 6. a

Andrijana Tomičić 6 c, Sviram, plešem i zabavljam se, kolaž i fotokolaž

Andrea Botica 8. b, Redefinicija krajolika, flomasteri u boji

Cvrčak i mravi (basna)

Jednog ljetnog dana cvrčak svojim cvrčanjem unese veselje među životinjice. Mravi ga pogledaju i u prolazu mu kažu da bi trebao raditi. On zane-mari savjet i nastavi cvrčati.

Zima se bliži, a cvrčak je bez hrane. Vjetar počne puhati, a ni jednog mrava nema. Samo on u grmu stoji bez hrane. Ode do neke kućice u kojoj toplina iz prozora izlazi.

Kuc-Kuc!!

Tko je? - nježno će mravica.

Molim vas, otvorite mi. - potišteno će cvrčak.

Reci, što ti treba? – upita glas iz kuće.

Jako sam gladan, a nemam hrane. - tužno će on.

Pa što si radio sve vrijeme pa sada gladiješ? – upita mravica.

Cvrčao sam, pokušavao sam vam uljepšati atmosferu dok radite.

Sve je u redu, slobodno uđi, ima toploga kruha unutra.

Tada cvrčak uđe. Dok se večera kuhala, cvrčak se igrao s malim mravićima.

Moramo zapamtiti da svi rade pogreške i da svima treba pomoći.

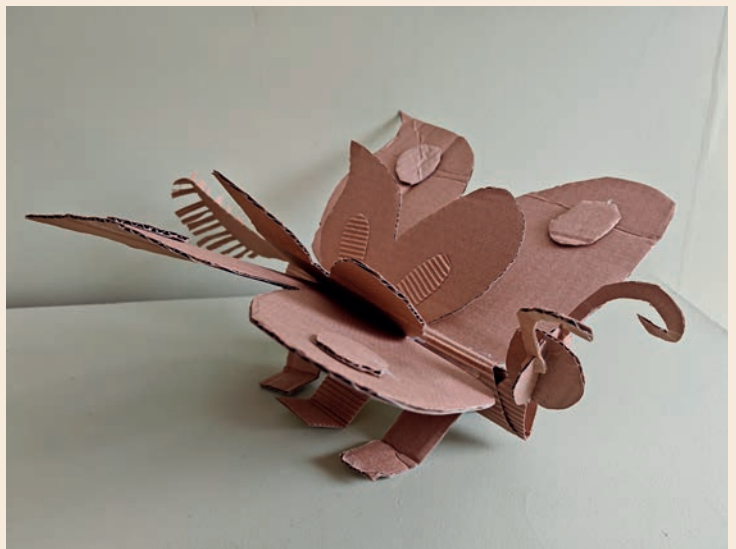
Ani Pavić, 6. a

Dan kada su sve stvari krenule naopako

Čim sam se probudila, znala sam da će mi dan biti užasan.

Glava mi je gorjela, oči su me pekle, a grlo mi je bilo suho i bolno – kao da sam tjedan dana provela u pustinji bez vode. Baš je danas nastavnica iz Geografije odlučila usmeno ispitivati. Predivno! Išla sam uzeti knjige, a na putu sam zgazila sestrinu igračku. Još bolje, nakon toga mi je želja za učenjem potpuno isparila.

Nakon vrlo dugog i neugodnog jutra punog suza i mrgudanja došlo je vrijeme za školu. Nezadovoljno sam se spremila i krenula prema školi. Od brzopletosti sam zaboravila ponijeti dodatne tenisice za tjelesni pa sam provela cijeli sat na klupi u dvorani. Nakon tjelesnog je počeo sat rata i meke. Baš je mene prvu

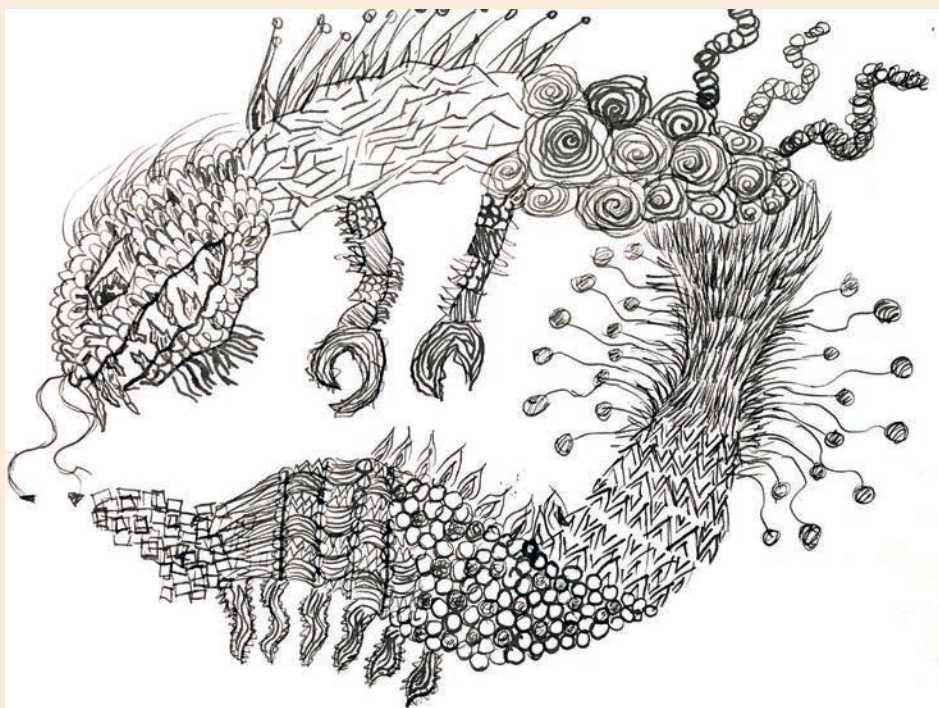

6. r, Kukac, karton plastika

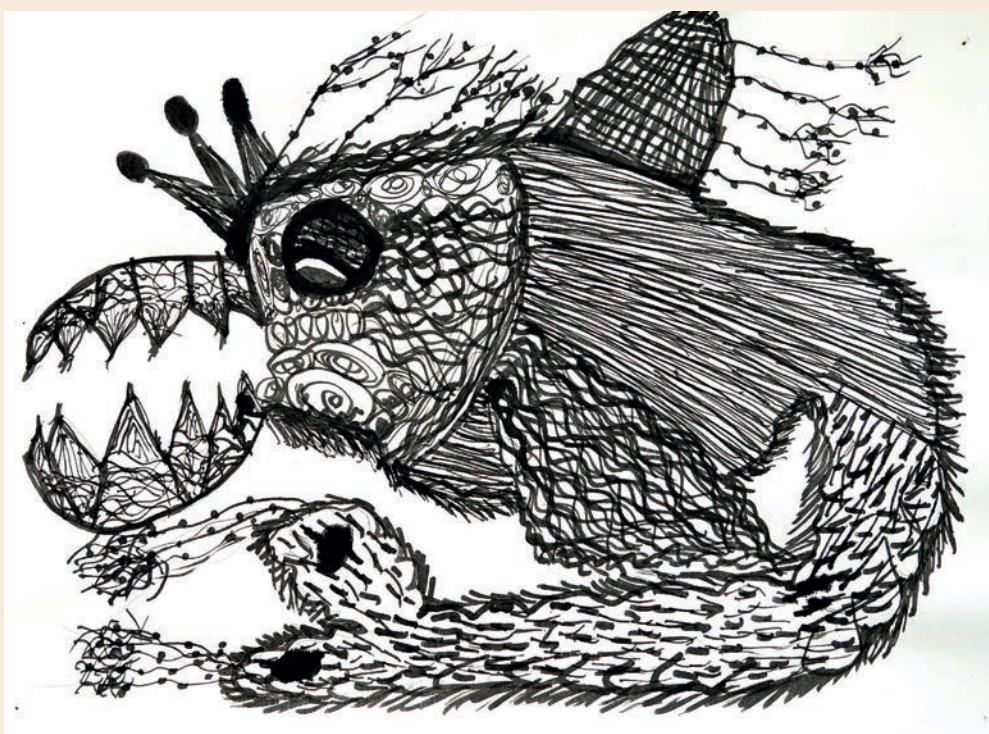
izabrao moj dragi slučajni odabir. Od stresa nisam točno rekla ni ono što sam znala. Kao u najvećim noćnim morama nastavnica mi je e-Dnevnik upisala dva asa. U tom trenutku sam skoro počela cmizdriti, a kosu sam gotovo počupala od muke. Roditelji će mi biti oduševljeni. Na ostalim satima sam jedva bila prisutna. Jedina stvar o kojoj sam razmišljala bio je moj mobitel koji vjerojatno neću vidjeti stoljećima.

Kao šećer na kraju, ili u mom slučaju propast, zagazila sam u lokvu novim bijelim tenisicama. Bila sam toliko ljuta i umorna da sam se izvalila na krevet kad sam došla kući. Roditelji neka se ljute sutra, dovoljno je nezgoda za jedan dan.

Sara Doboš, 7. b

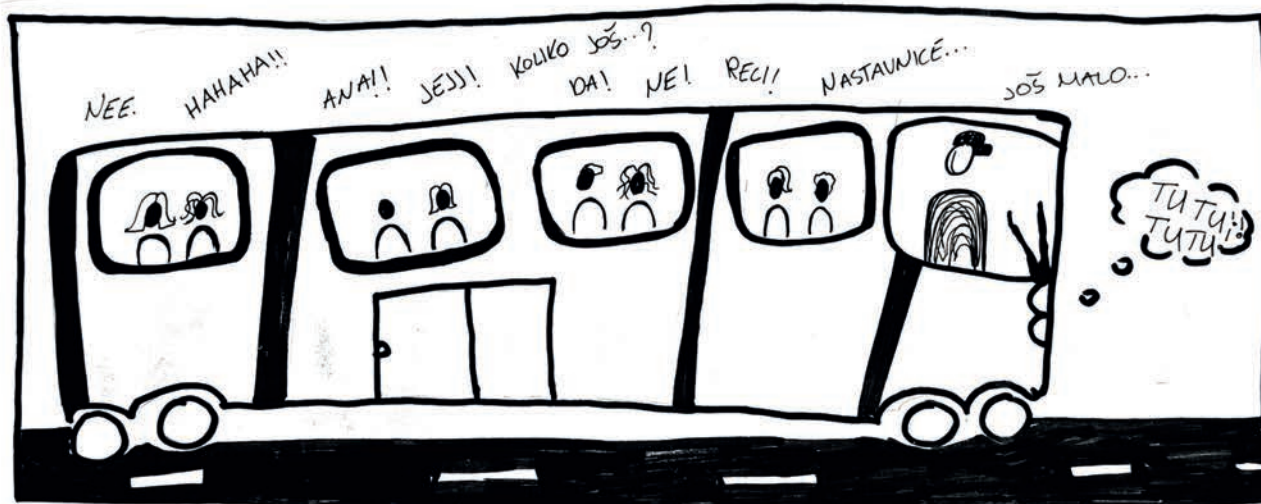

Marta Bonković
6. c, Biće iz
morskih dubina,
tuš i pero

Klea Babić 6. a,
Biće iz morskih
dubina, tuš i
pero

Ekskurzija...

Luljete Bajraj 8. c, Strip, crni flomaster

Snježne radosti moje obitelji

TATA: »Kad sam trenira u Stobreču za Primorac, išli smo na turnir u Belišće. Ovi s treninga i ja smo našli zaleđeno jezero. Tu smo se kasnije grudali i klizali dok nas trener nije makao da se ne ozlijedimo prije utakmice.«

BAKA 1: »Od drveta smo radili sanjke, pravili smo snjegoviće, grudali se i lizali mosure kao sladoled.«

BAKA 2: »Izrađivala sam od drva sanjke, a skijati nisam volila. Grudali smo se i radili snješke.«

Daniel Ante Čotić, 5. d

Osmi razred, Rotirajuća svemirska letjelica, karton plastika

Ana Jurčević 8. c, Redefinicija krajolika, flomasteri u boji

Prva ljubav

Prva je ljubav smijeh i sram,
ali najljepši film koji ja znam.

Prva je ljubav mala,
ti u sebi znaš da je šala.

Ljubav je kao najsretniji trenutak u životu tvom,
mali svijet što zasja od sreće u srcu tvom.

Ona je tajanstvena kao mačka,
ali uznemiri srca naša.

Likovna grupa, Valentinovo i
maškare

Daniel Ante Čotić, 5. d

Prva ljubav

Ti si kao sunce mome danu,
daješ svjetlo.

Kada se pojaviš sve
brige nestanu u trenu.

Ti si moja zvijezda koja
mi po noći pokazuje put.
Tvoj smijeh je kao lijek,
sve brige i boli nestaju u tren.

Drago Grljušić, 7. c

Petra Bakula 6. a, Jesenski ornament,
reljef od kartona i flomasteri

Tri nonice

Ispred ljekarne tri bake stoje i razgovaraju. Prva baka se žali kako joj je zdravlje narušeno i da treba kupiti jako skupe lijekove, ali nema dovoljno novca. Druga baka se žali kako joj se mašina za posuđe pokvarila i da je nema kome dati da je popravi. Treća baka govori kako je sin više ne voli.

Drago Grljušić, 7. c

Snježne radosti moje obitelji

Kada je moja mama bila dijete, u Dicmu, gdje je ona živjela, snijeg je zimi puno češće padao. Sva djeca iz ulice bi se penjala na brežuljak pokraj kuća i tamo bi provodili vrijeme. Uzeli stare željezne poklopce od štednjaka, punili plastične vreće sa slamom, sjeli na to i spuštali se. Radili su snjegoviće kojima su nos radili od mrkve, oči i usta od žeravice, ruke od grana, a lonac im je bio umjesto kape. Natjecali su se tko će napraviti i podignuti s poda najveću grudu, utrkivali se na snijegu, pravili anđele i izmišljali različite igre. Nisu imali odijela za snijeg, već bi bili mokri, ali sretni.

Ena Zanki 5. d

Sara Perić 8. b, Redefinicija krajolika, flomasteri u boji

Mora li žena biti dama

Gotovo svaka žena u svom životu suočila se s rečenicom da mora biti dama. Ženama se to najčešće govori kao savjet, ali iza tog savjeta stoje brojna očekivanja.

Pod nazivom dama krije se žena koja je tiha, suzdržana i ona koja uvijek pazi na svoje ponašanje i riječi. Sve je to lijepo ako je žena sama odlučila biti takva. Od onog trenutka kada takvo ponašanje postane pravilo, žena gubi sebe. Žena koja je svoja, glasna, ambiciozna i odlučna smatra se neprimjerenom, dok se takav muškarac smatra samouvjerenim i uspješnim. Od žena se traži da ne budu previše glasne ili odlučne, da kontroliraju sebe i svoje snove dok se kod muškaraca sve to čini normalnim. Takva razmišljanja pokazuju kako diskriminacija još uvijek postoji. Zato se postavlja pitanje: Mora li žena biti dama, kako bi bila uvažena? Biti svoja znači biti onakva kakva ti želiš biti. Imati mišljenje, snove i ambicije koje ti želiš. Izreći ono što ti misliš i želiš bez osuđivanja i straha. Biti dama ne bi trebalo značiti uklapanje u nametnute kalupe.

Jer vrijednost žene ne bi smjela ovisiti o stereotipima već njezinom karakteru i djelima.

Luljete Bajraj 8. c

Ani Pavić 6. a,
Različite teksture
i kompozicije,
kombinirana t

Dea Čavrlj 8. c, Maska-moj alter ego,
kombinirana tehnika

Neostvarena želja

Svaki dan ja samo mislim,
mislim na nju i samo na nju.
Ona mi je kao Sunce,
koje stalno pratim i pratim.

Ja samo želim nešto reći,
ali Sunce samo bježi.
Svaki dan pokušavam stalno,
ali joj ne mogu prići.

Tako je mjesec prošao
i godina i više, a da
Sunce ni pogledalo nije
Planet koji je za njim hodao.

Ivano Škarica, 7. c

Iz Julijinog dnevnika

25. veljače 1585.

Dragi dnevniče,

danas opet razmišljam o Romeu. Ne mogu vjerovati koliko mi se život promijenio otkad sam ga upoznala. Prije sam mislila da je ljubav nešto što postoji samo u pričama, a sada osjećam kao da mi srce svaki put jače zakuca kad se sjetim njegovog pogleda.

Ipak, sve je to jako teško i komplicirano. Znam da se naše obitelji mrze i stalno me strah da će netko saznati za nas. Ponekad se pitam je li sve ovo previše opasno, ali onda se sjetim koliko sam sretna kad sam s njim i shvatim da ne mogu samo tako odustati.

On je drugačiji od svih koje sam upoznala. Uz njega se osjećam hrabrije, kao da mogu protiv cijelog svijeta. Samo želim da jednog dana možemo biti zajedno bez skrivanja i straha.

Lana Bekavac 8. b,
Ritam jeseni, kolaž

Nadam se da će se sve nekako riješiti.
Do tada, on će ostati moja najljepša, ali
i najteža tajna.

Julija

Natali Trška 8. b

14. 2. 1595.

Dragi dnevniče,

danas sam na balkonu razgovarala s Romeom. Srce mi je bilo puno i morala sam mu reći ono što me muči. Upitala sam ga zašto mora biti Romeo, zašto mora nositi ime koje je meni neprijateljsko? Rekla sam mu da ime nije dio čovjeka, da nije dio tijela, da bi on ostao isti čak i da se drukčije zove, jer ipak, da ružu ne zovemo ružom, svejedno bi isto mirisala, zar ne? Htjela sam da se odrekne svog imena ako je ono prepreka našoj ljubavi. On mi je odgovorio nježno i odlučno da je spreman odbaciti svoje prezime samo da bude moj. Ipak, u meni se miješala radost i strah. Znala sam da je opasno što je tu kad bi ga netko od mojih rođaka pronašao, ubili bi ga. Pitala sam ga kako je došao i zašto riskira život zbog mene. Rekao je da ga je dovela ljubav i da zidovi ne mogu zaustaviti ono što osjeća. U njegovim riječima bilo je toliko hrabrosti da sam na trenutak zaboravila svu opasnost.

Julija

Sara Malbaša 8. b

14. veljače 1595.

Dragi dnevniče,

Kad sam večeras pod prozorom začula glas, nisam mogla vjerovati da je to Romeo. Montecchi stoji u vrtu moje obitelji i riskira život samo da bi me vidio. U prvi tren osjetila sam strah jer ako ga netko otkrije, ubit će ga. A ipak, kad sam ga ugledala u tami, obasjanog mjesečinom, sav moj strah pretvorio se u toplinu.

Pitala sam se je li lud ili hrabar. Možda oboje. Zbog mene je preskočio zid koji dijeli naše prezime i cijeli naš svijet. Dok je govorio da me voli, činilo mi se da

Petra Bakula 6. a, Slikam svog kućnog ljubimca kao Roy Lichenstein, tempere

prezime više ništa ne znači. Ali duboko u sebi znam koliko je opasno to što činimo. Ljubav bi trebala donositi mir, a ne prijetnju smrti.

Ipak, kad izgovorim njegovo ime, sve drugo nestaje. Ako je ovo pogrešno, zašto se onda čini tako ispravno?

Julija

Lana Bekavac 8. b

Verona 1595.

Dragi dnevniče,

noćas sam izašla na balkon, a on je stajao ispod njega. Romeo. Šaputao je ime moje kao da je najveća tajna. Rekao mi je kako bi se odrekao svog prezimena, samo da može biti sa mnom. Bez mržnje i svađe koja razdvaja naše obitelji, a i nas. Pričao mi je o svojoj ljubavi, o tome kako mu ime moje ne znači ništa i kako bi se odrekao svega, samo da me smije zvati svojom. Zapitala sam se govori li to njegovo srce ili samo noć pod kojoj se skrivamo. Pitala sam i njega, a on se zakleo da je to srce. Srce mi drhti i od sreće i od straha. Ne mogu zaspati. Ipak, ako je ovo samo san, neka me ne probude. Ako je samo noć, neka jutro nikad više ne svane.

Luljete Bajraj 8. c

Petra Kovačević 6. a, Slikam svog kućnog ljubimca kao Roy Lichenstein, tempere

Tri nonice

Anica: »Ej, Dinka i Marice, kako ste?«

Dinka: »Oj! Super smo, taman smo ozdravile pa smo išle prošetat.«

Anica: »Joj, pa šta vam je bilo? Baš vas dugo nisam vidila. Evo ja malo u šetnju zbog kolina.«

Marica: »Ma Anice, ništa nam nemoj govorit.. Čistile smo i razbile zube, a sve su to krivi oni naši divljaci.«

Anica: »Ajde, bitno da ste sada nabavile protezu pa možete šta oćete.«

Dinka i Marica: »Istina Anice, ajde vidimo se i uzdravlje!«

Anica: »Vidimo se!«

Karla Jerčić, 7. c

Marija Bakota 7. b

Prva ljubav

Prva je ljubav k'o nenajavljeni test iz matematike,

u glavi zbrka, a noge postaju kratke.

Kad se sretnemo, pocrvenim k'o rak,
srce mi lupa k'o pokvareni vlak.

Gledam te kriomice dok popravljaš kosu,

a ja se spotičem k'o po skliskom rosu.

Baš je ta ljubav jedna čudna stvar,
za mozak totalni i potpuni kvar.

Luka Lovrinčević, 5. d

Zobnica - Toni Šolić 5. a

Prva ljubav

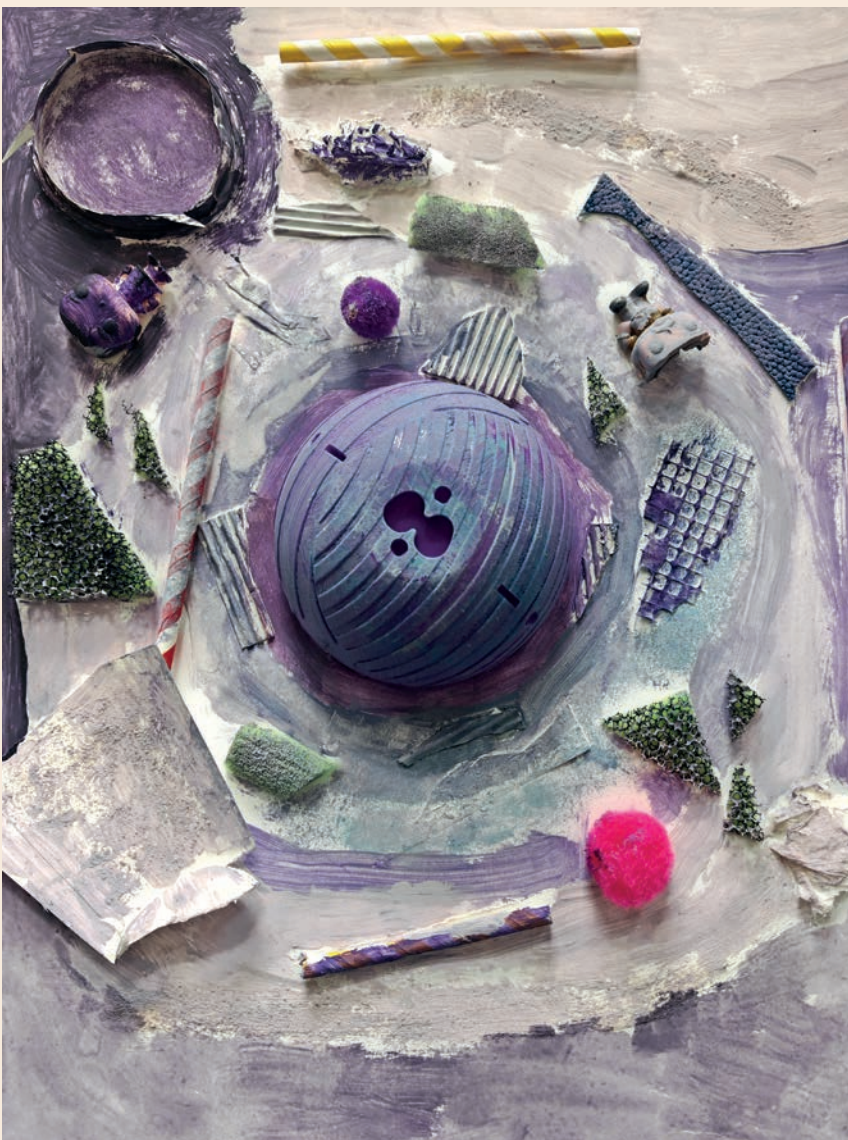
Kada uđeš u učionicu,
Dan procvjeta kao vrt u travnju,
a ti si moje tiho sunce što rastjera svaku sjenu.

Kada si blizu,
Vrijeme zastane na trenutak
I u meni sve zatreperi
Kao list na laganome vjetru.

Marta Bračić, 7. c

Proljeće, Antonio
Kovačević 5. c

Ana Jurčević 8. b, Različite
teksture i kompozicije,
kombinirana

Moja majka

Ti si moja snaga tiha,
kad me život ponekad slomi,
u tvom pogledu mir pronađem,
u tvom glasu sve me smiri.

Tvoje ruke uvijek znaju
kako bol pretvoriti u san,
u tvom srcu ima mjesta
za mene – svaki dan.

Kad padnem, ti me digneš,
kad plačem, suzu brišeš,
bez riječi sve razumiješ
i nikad ne odustaješ.

Marijaroža Tandara 6. b,
Jesenski ornament, reljef od
kartona o flomasteri u boji

Majko, brižnost tvoja traje
duže nego svaki dan,
u mom srcu zauvijek si
najveći i najljepši san.

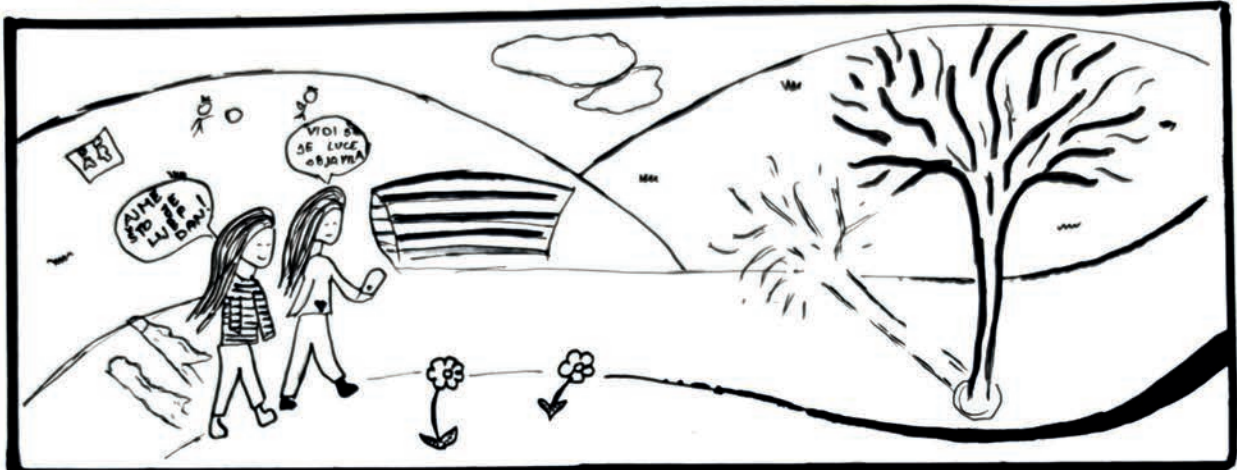
Marta Vujević, 7. c

Barbara Doder 6. c

STABLO

Tri nonice

Tri bake stoje na raskrižju i govore jedna drugoj najsočnije tračeve. Prva baka komentira kako se mala Tamara nije udala, a nije pozvala rođenog brata. Druga baka objašnjava kako ga nisu zvali jer je upropastio obitelj, a treća baka govori kako ona nije zadovoljna svojom kćeri i hoće da se što prije uda.

Marta Vujević, 7. c

Tri nonice

Prva baka: »Joj, cure moje kako su ove namirnice poskupile. Mislim da ćemo za nekoliko godina ostati bez para. Svaki put kada odem do dućana, vratim se s manje para i s još manje stvari. Ne znam kako ćemo...«

Druga baka: »Upravo tako. Otišla sam u petak po ribu i povrće na pazar, kad ono jedna orada 6.5 eura. Kilo blitve 5 eura. Mislim da u Hrvatskoj cijene samo rastu, a kvaliteta postaje sve niža...«

Treća baka: »Slažem se. Najbolji izbor bi nam bija da krenemo u prosvjed. Nadajmo se da ćemo barem tako nešto prominit.«

Matea Gabelica, 7. c

Moj hrvatski

hrvatski jezik svatko zna
govoriš ga ti govorim ga ja
u svakoj knjizi slovo sja k'o zlato
iz udžbenika hrvatskog jezika
njime govorim svaki dan
i u školi pišem
i znam čak bi i stranac znao reći
to h što na početku sja
hrvatski volim ja

Rita Jukić, 5. b

Likovna grupa, Marko
Marulić, akril

Portret drage osobe – Moja baka

Ani Pavić 6. a, Slikam svog kućnog ljubimca kao Roy Lichenstein, tempere

Ova osoba je uvijek tu za mene. Pomaže mi u teškim situacijama i uvijek nađe rješenja.

Moja se baka zove Nada. Ima šezdeset godina. Kosa joj je kratka, smeđa i mekana kao pamuk. Kao dijete stalno sam ju dirala koliko je mekana i svilena. Lice joj je okruglo s blistavim zelenim očima. U njima se može vidjeti njezina sreća. Nosić joj je mali poput mrvica. Taj mali nosić slađi je od šećera.

Na njezinom licu stoji predivan osmijeh koji mi uvijek uljepša dan. Koža joj je nježna i pomalo ružičasta. Na sebi uvijek nosi zelenu kapicu i ljubičasti šal. Najviše voli udobnu odjeću, a uvijek ima svoje zlatno-roze naočale.

Moja baka nije samo lijepa izvana, već i iznutra. Njezino srce nosi puno ljubavi i sreće. Vrlo je draga i samouvjerena jer su po njoj svi ljudi koji ogovaraju samo ljubomorni.

Kada je boli noga, svejedno će doći do mene jer me puno voli. Uvijek se zauzima za mene i nikada me ne osuđuje, već pronade rješenje sa mnom. Njezina jedina mana je što lako oprašta drugima.

Ima dvije mačke koje nikada nisu gladne. Baka jako voli prirodu te se u njoj osjeća sigurno.

Nju volim najviše na svijetu. Ona je moj oslonac u bilo kojem trenutku. Svaki trenutak provodim s njom jer me strah da će otići. Baka je osoba koja nikad neće izgubiti moje povjerenje.

Ani Pavić 6. a

Emanuela Balić 6. b , S one strane vidljivoga, uljane pastele

Snježne radosti moje obitelji

Kada je moja baka bila mala, često bi padao snijeg. Ona i njeni prijatelji nisu imali baš toplu odjeću, već su im njihove majke plele džempere i tople hlače. Izišli bi,

uzeli tvrdi, veći karton i popeli se na malo brdo pa se svi zajedno spuštali na kartonu, glumeći da su to prave sanjke. Zatim, radili bi snješka pa bi mu stavili lončić na glavu, trčali i grudali se. Moja baka tvrdi da su to bile lude i zabavne igre njene mladosti.

Nensi Jurić, 5. d

Zimska bajka

Jednom davno, iza sedam mora i sedam gora živjela je kraljica Zime. Njeno kraljevstvo bilo je najljepše i najmoćnije mjesto na svijetu.

Ljudi su mislili da je to legenda sve dok se jedna djevojčica i dječak nisu zaputili u avanturu. Put je bio težak i naporan, no nakon nekog vremena, djevojčica je naišla na dječaka. On je isto išao na Sjeverni pol. Ubrzo su stigli na Sjeverni pol i iznenadili se. Vidjeli su brojne čudne stvari: kugle snijega koje govore, kocke leda koje šetaju i još mnogo ledenih bića. Mjesto je bilo predivno. Napokon su došli do kraljičine ledene palače. Kraljica Zime je imala čarobno žezlo s kojim je štitila svijet i čarobnu kuglu koja joj je stalno govorila o nevoljama. Djeca su je zamolila da im ispuni jednu želju. Oni su zaželjeli čarobne moći. Kraljica im je obećala dati moći samo ako joj djeca pomognu otključati vrata s moćima. Šifra je glasila: „Što to sjaji na nebu i obasjava Zemlju?“ Djeca su odmah znala da je to Sunce. Ubrzo su shvatili kako zimi nema Sunca te da zato ledena bića ne znaju taj pojam. Trezor je otključao vrata s moćima, a kraljica je bila presretna. Dječak je za svoju moć izabrao teleportaciju, a djevojčica ledene ruke. Pozdravili su kraljicu i teleportirali su se doma. Djeca su postala superheroji i svi su živjeli sretno do kraja života.

Nikolina Đonlić, 5. c

Odjelo ne čini čovjeka

U društvu u kojem je prvi dojam često presudan, odjeća je postala način na koji brzo procjenjujemo druge. Na temelju marke tenisica ili skupe jakne mnogi odmah stvaraju mišljenje o nečijim osobinama. No, je li to u redu?

Problem nastaje kada vanjski izgled postane važniji od same osobe i onoga iznutra. Osobe koje su skupo i moderno odjevene mogu ostaviti dojam uspješnosti i samopouzdanja, iako to možda nije tako. A s druge strane, osobe koje su odjevene jednostavno i ne toliko skupo mogu biti osuđivane, iako su možda pametne, vrijedne i uspješne.

Naravno, odjeća može pokazati nečiju kreativnost, kulturu ili osjećaje. Međutim, ona ne može pokazati nečiju pravu vrijednost, karakter, dobrotu ili ljudskost. Jer prava vrijednost čovjeka nije u njegovom izgledu niti odjeci, već u njegovim djelima, riječima i odnosu prema drugima.

Luljete Bajraj 8. c

Mateo Kortizija 6. a, Slikam svog kućnog ljubimca kao Roy Lichenstein, tempere

Likovna grupa, Doklecija - palača, karton i plastikaljubimca kao Roy Lichtenstein, tempere

Likovna grupa, Sv Duje, akril

Pismo baki

Draga bako Jasenko!

Tvoj ti unuk piše ovo pismo da ti kaže koliko te voli. Hvala ti što si uvijek bila uz mene, što si me uvijek nasmijavala, što si pravila najbolje kolače i što si me branila kada bi roditelji nešto prigovarali. Volio sam kad smo pričali, posebno o tome kako je bilo kad si bila mala. Tvoje su priče bile najljepše, a tvoj zagrljaj je bio najtopliji na svijetu. Bako, ti si moja najdraža baka na svijetu i iako više nisi s nama, uvijek ću biti ponosan što sam tvoj unuk.

Tvoj unuk

Lucian

Lucian Barišić 6. a

Pismo djedu

Dragi moj djede,

nismo proveli puno vremena zajedno, ali imamo puno uspomena. Uvijek bi me utješio u teškim situacijama. U tvojim najtežim situacijama držao si osmjech na licu. Još imam igračke koje si mi kupovao, no sam tvoj osmjech mi je najljepša uspomena. Često razmišljam o tebi, često mi suze poteku, no osmijeh je uvijek tu.

Uvijek ću se sjećati naših slatkih i lijepih trenutaka. Ne znam čuješ li me ili vidiš od gore - s neba, ali svaku večer razgovaram s tobom. Puno mi nedostaješ, no sad se ne mučiš i sigurno si na ljepšem mjestu.

Tvoja Lana Maria

(Lana Maria Gruica, 6. a)

PORTRET MOJE MAME

Moja se mama zove Maja i ima 42 godine. Radi kao medicinska sestra i ima jedno dijete, mene.

Ima dugu crnu kosu. Lice joj je ovalno i nježno, a oči smeđe i sjajne.

Usne su joj široke i pune, nos duguljast i izražen. Čelo joj je usko i na njemu se ističe pokoja bora - moja mama kaže da su to crte njezinoga života. Vitka je i uspravna, a najviše voli nositi jeans odjeću. Ona ima mnogo vrlina: odgovorna je, ljubazna, dobra, osjećajna, darežljiva...

Ima i manu, a to je prigovaranje. Kada joj nešto nije po volji, zna negodovati, zamjerati i gundati. Mama najviše na svijetu voli svoju obitelj, a što se tiče onoga što kod drugih cijeni to su ljubaznost, dobrota, pristojnost i odgovornost.

Ona ne voli bezobrazluk, neodgovornost, nepristojnost, ogovaranje i ponižavanje drugih osoba, a osobito ne voli laž. S drugim ljudima ljubazno i pristojno razgovara te se prema njima odnosi s poštovanjem. Sa životinjama je jako pažljiva, nježna i oprezna.

Kući imamo psa Rudija kojeg mi je ona kupila za rođendan i svi ga jako volimo.

U teškim situacijama moja mama ostaje smirena i odlučna. Nikad nije dozvoljavala da je netko nagovara na nešto ili ucjenjuje. Moja se mama o meni u potpunosti brine i sve mi kupuje: odjeću, obuću, sve za higijenu, hranu, pribor za školu... Uvijek me je učila svemu što zna, bilo za školu ili za život. Ponekad zna biti stroga kada me nešto važno treba naučiti.

Ja svoju majku volim najviše na svijetu i nikada je ne bih mijenjala ni za jednu

drugu. Volim je baš onakvu kakva je.

Klea Babič, 6. a

Petra Kovačević 6.
a, Inicijal životinja,
flomasteri u boji

Portret moje sestre

Moja sestra Ema ima 18 godina. Ima dugu, smeđu i gustu kosu koju najčešće nosi puštenu. Na njezinom licu gotovo se uvijek vidi osmijeh koji joj nikad ne silazi s lica. Ima plave oči koje joj daju vedrinu i toplinu, mali nos i malo čelo. Vitke je građe i prilično visoka. Oblači se moderno i s puno stila.

No, ono što je čini posebnom nisu samo vanjske osobine, nego i njezin karakter. Vrlo je ljubazna i druželjubiva osoba koja voli pomagati drugima i često se šali. Lijepo i osjećajno piše, voli pjevati i kuhati, a posebno uživa u pričanju zanimljivih priča. Ne podnosi neiskrenost i dvoličnost jer vjeruje da su iskreni odnosi najvrjedniji. Veliku ljubav pokazuje prema životinjama, posebno mačkama, kao i prema prirodi u kojoj pronalazi mir. U teškim se situacijama zna uplašiti, ali ne odustaje. Uvijek pronade snagu da se snađe i krene dalje.

Za mene ona nije samo sestra, već i prijateljica, oslonac i osoba koja me svakodnevno uči što znači biti čovjek.

Ani Pavić 6. a

Disko kugla - Marta Vujević 7. c

Portret drage osobe – Portret moje mame

Moja mama predivna je osoba. Zove se Ivana, ali ja ju uvijek zovem mama, a ostali Iva.

Oči su joj smeđe i tople, a kada me pogleda, toplo mi je oko srca. Nosić joj je malen, usne roze poput malina i uši uvijek pune šarenih naušnica. Kosa joj je prirodno smeđa, ali ja sam sa fotografija iz njezina djetinjstva vidjela da ju je bojala u jako puno boja. Od početka srednje škole boji se u plavu, pomalo sivkastu plavu.

Moja mama trenira svaki dan i, iako ima troje djece i preko 40 godina, mršava je,

jako lijepo građena i ima izražene trbušne mišiće. Uvijek se drži uspravno i nasmi-
jana je čak i kada joj je teško. Jako je draga prema svima i uvijek svima donosi
osmijeh na lice. Važno je reći da joj je osmijeh predivan, velik, nikad lažan i uvijek
jako zarazan.

Jako je zanimljiva, svaki dan ima nove priče za ispričati mi, a ja ih obožavam
slušati. S njom je lako razgovarati, razumije me, podržava me u većini slučajeva,
ali ponekad se i svađamo. Ipak mi je to mama. Svađamo se oko gluposti koje su
njoj, nažalost, bitne. To su većinom ocjene, bilješke ili neuredna soba. No, moja
mama voli opraštati pa se uvijek jako brzo pomirimo.

Volim svoju mamu najviše na svijetu i ne bih ju nikada mijenjala. Volim sve
vezano uz nju i sve što ona voli. Moja mama najbolja je na svijetu i to mišljenje
nikada neću promijeniti.

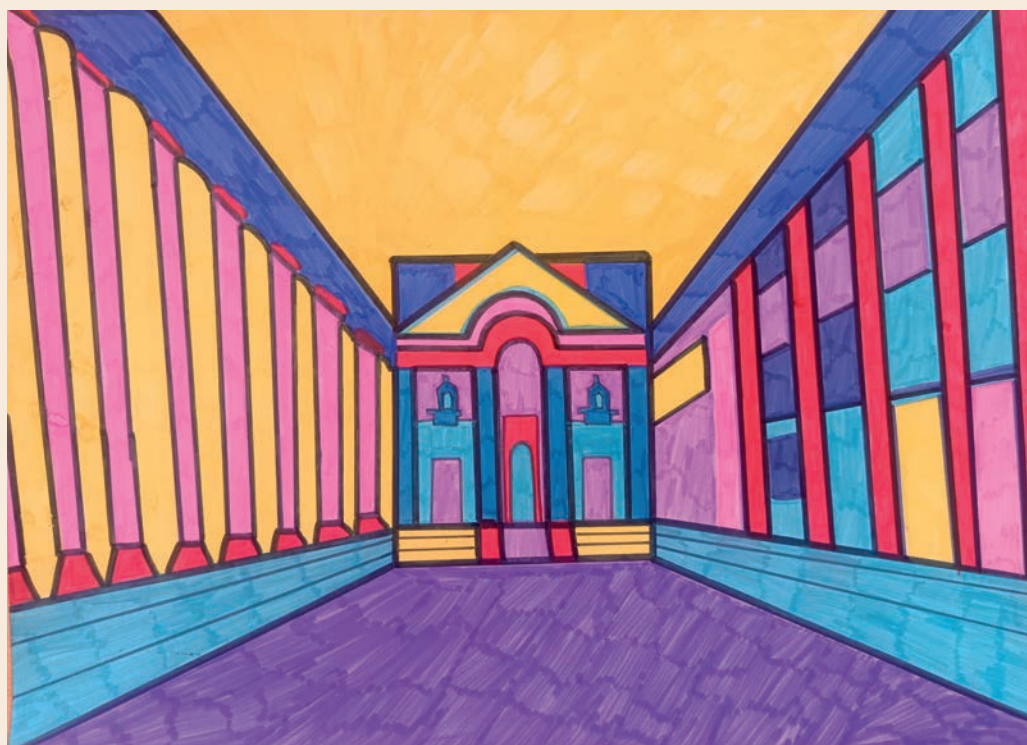
Petra Bakula 6. a

Portret drage osobe: Moj ujak Mario

Jedna od meni dražih osoba je moj ujak Mario. On je odlična osoba i pun je
humora i zabave.

Mario ima 19 godina, u šestom mjesecu puni dvadeset. Prije je vozio, kako on
kaže, profesionalni Piaggio Trimer od 50 ccm. Sada je, ima možda mjesec dana,
kupio CF Moto SR 300 cc i već je imao prometnu nesreću.

Mario je visok oko 180 cm i prosječne je tjelesne građe. On je oduvijek bio humo-
rističan, a kao malog me pokušao nasmijati tako da je objesio među
za plafon i uspio je. Jedini je problem nastao kada je moja baka
na to polu-
djela. Zvala je

Peristil - Sara
Doboš 7. b

policiju i na kraju je i nedužni medo završio na policiji.

Mario ima smeđu kosu, ali se šiša na ćelavo pa kose zapravo ni nema. On sa mnom provodi vrijeme tako da radimo na motoru, jedemo ili samo ležimo. Često ide spajati glazbenu opremu u kafiće pa mu i ja često pomognem.

Meni je najdraže kad nađemo neki meme na Instagramu i onda se dobro nasmijemo.

Mislim da svatko treba u životu osobu poput mog ujaka Marija.

Josip Vuković 6. a

Priča tužne djevojčice

Jednog sunčanog dana izašla sam vani s prijateljima. Na školskom igralištu ugledala sam uplakanu djevojčicu i potrčala prema njoj. Odmah sam ju zagrlila, a ona mi je ispričala što se dogodilo.

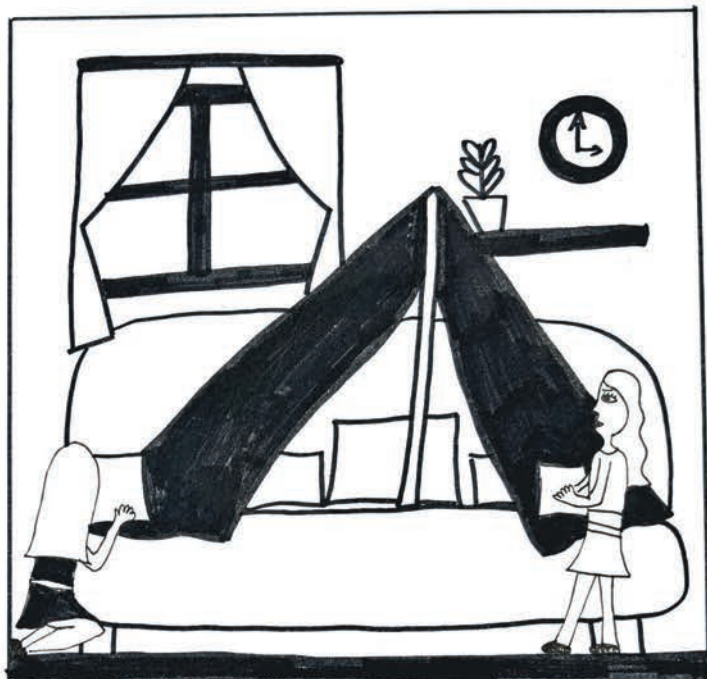
Čim sam došla do nje i zagrlila ju, kada se smirila, ispričala mi je razlog njezine tuge. Roditelji su joj tragično poginuli, a njezina najbolja prijateljica ju je ostavila zato što nakon te nesreće više neće biti radosna kao prije. Prvo sam joj izrazila sućut te sam ušla u duboki razgovor s djevojčicom. Roditelji su joj bili sve što je imala. Nije imala braće ni sestara. Bake i djedovi poginuli su u Domovinskom ratu. U sebi sam cijelo vrijeme razmišljala koliko težak život ta djevojčica ima. Nakon razgovora shvatila sam kako život može biti okrutan.

Pričale smo dugo vremena, a moji prijatelji su došli na školsko igralište i krenuli ju zadirkivati. Djevojčica je briznula u plač dok sam ju branila i tjerala ih s igrališta. Kada su otišli, silno sam se ispričavala u ime svih svojih prijatelja. Plakala je još dugo vremena, a onda se iza nje pojavila njezina prijateljica iz razreda. Pozvala ju je van te joj predložila da ostane u njezinoj kući dok se situacija ne riješi. Iako je djevojčica plakala zbog svoje tužne sudbine, već ju je u prijateljičinom dvorištu dočekalo veliko iznenađenje. Dobila je novu odjeću, obuću te novi telefon. Zahvaljivala se dugo vremena njoj, njezinoj obitelji i meni za potporu i suosjećanje. Na djevojčici se vidjela sreća, no duboko u njoj krila se tuga koja je s vremenom prolazila.

Na kraju tog potresnog događaja shvatila sam kako u bilo kojem trenutku, kada netko traži pomoć, trebaš pomoći. Osjećat ćeš se zadovoljno, sretno i ponosno jer si nekome popravio dan.

Lana Maria Gruica, 6. a

STRAŠNE PRICE

Natali Trška 8. b, Strip, crni flomaster(1)

Recept za prijateljstvo

Sastojci:

60 g dobrote

36 g darežljivosti

150 g dobrih djela

8. 5 ml lijepih snova

15 ml mašte

Postupak:

U veliku posudi dodajte 36 g darežljivosti i 150 g dobrih djela. Pomiješajte ih leptir-žlicom. Dodajte 85 ml lijepih snova i 60 g dobrote. Dobro promiješajte i dodajte 15 ml mašte. Ostavite petnaestak minuta da odstoji pa smjesu stavite u kalup i u pećnicu. Peći jedan sat. I, ETO! Uživajte u super prijateljskom kolaču. Vjerujte, kad ga pojedete, nećete imati nuspojave kao što su svađe i nesporazumi s prijateljima.

Marija Čulo, 5. a

Peristol po uzoru na Josipa Botterija Dinija (linearna perspektiva) - Klara Lerotić 7. a

Zvijezda (tonskom modelacijom do iluzije) - 7. razredi

Recept za prijateljstvo

Za dobro prijateljstvo potrebno je:

10 tona sreće

prstovohvat ljutnje

mrvice svađe

100 kg zabave

Postupak:

U jednoj zdjeli pomiješati sreću i zabavu, a u drugoj ljutnju i malo svađe. Spojiti sve zajedno i dobro protresti.

Uporaba:

Hodaj po ulici i dijeli svima!

Ante Tabak, 5. a

Perla Cokarić 7. b

PRVA LJUBAV

Prva ljubav je kao pizza

Bez gljiva je super, bez šunke je u redu,
a bez sira nema smisla.

Prva ljubav je poput Ferrarija,
srce ti u njemu brzo lupa,
ono polako priđe, a brzo prođe.

Prva ljubav je nalik testu iz matematike;
sve znaš, a pred njime sve zaboraviš,
Mislio da si naučio, ali zapravo krivo misliš.

Misliš da je lako, a za vrijeme testa
uhvati te trema.

Tu bude problema.

Prva ljubav je kao knjiga,
Trebaš je pročitati da je razumiješ
I da je zavoliš.

Prva ljubav je nalik jakni;
Treba ti zimi, na ljeto ti nije tako važna.
Prva ljubav nije tako snažna,
Ali u djetinjstvu je jako puno važna.

Roko Raos, 5. d

Snježne radosti moje obitelji

Baka: »Pravila sam snješka pa bi se grudali i imali bačve s vodom. Njih bi zaledili i onda skakali po tom ledu. Jednom je moja rodica upala u tu bačvu. Led se probio, a ona je upala u ledenu vodu. Klizali smo se. Bilo je sniga. Rijetko je pada, ali bi uvijek našli neku zabavu. Klizali bi se na kartonima gdje je bila uzbrdica. Bia je onaj vlažni snig, nije ga bilo puno.«

Djed: »Snjegovića smo radili, onda bi se grudali. Borili smo se ekipa protiv ekipe i klizali po ledu. Učili smo skijati na drvenim skijama. Nekad nisu bile skije kao šta su danas. Kad se zaledilo igralište, onda bi se klizali. Eto, to smo ti radili. Dok smo učili skijati, gledali bi starije, nije nas niko posebno učio. Bilo je svačega, padanja na glavu i na stranu. Ispočetka smo se više valjali nego skijali. Imali smo drvene sanjke. Nogomet smo igrali čak i po zimi šta je onda bilo smišno jer ne možeš kontrolirati pokrete ka u normalnim uvjetima. Znali smo od štapova napraviti palice za hokej. Sve smo posuđivali jedni od drugih. Neko bi imao sanjke, neko skije pa bi dijelili. Nekad ne bi bilo opreme za navuč, nego bi došli kući nakon par sati mokri ko miševi i smrznuti. To je bilo najveselije kad bi se dobro premrzli i onda dočepali doma, tople sobe.«

Mama: »Ispred kuće u dvorištu uvijek bi radila snjegovića. Grudali bi se brat i ja, ali to ne bi bilo normalno grudanje, već bi mi on stavljao snijeg u majicu. Preko puta naše ulice bio je park Stara Trešnjevka i tu je bio nekakav mali nagib gdje su stepenice. Tu bi napadalo dosta snijega pa bi se tamo sanjkali. Neki su išli na klizanje, ali ja nisam voljela klizati. Išli bi na Sljeme na skijanje. Putem do škole bi se znali poskliznuti i pasti. Najdraže bi mi bilo kada bi padale velike pahulje, tada bih jako otvorila usta tako da ih pojedem.«

Tata: »Utabali bi neku nizbrdicu, uzeli bi limeni pleh i s time se klizali. Čak bi znali plastične vrećice napuniti slamom i onda s njima klizati. Kad bi pao snig, mi smo ti to polivali vodom da se zamrzne u led i onda se sklizali i utrkivali. Nekad bi uzeli madrac i ciloga ga obložili folijom da bude sklizak, namazali malo sa svinjskom masti, onda sili i nizbrdo se spuštali. Natjecali smo ko će s veće uzvisine skočit na

glavu ili prsa. Uglavnom, naša bi nešto sklisko kao npr. staru haubu od auta, plastičnu vrećicu ili lim i po tom letiš ko strila. Vidili bi neko stablo ili stup od struje i napravili grude pa ko će prije pogoditi taj stup. To su bile naše zimske radosti.«

Roko Raos, 5. d

Ani Pavić 6. a, Jesenski ornament, reljef od kartona i flomasteri

Prva ljubav

Moja prva ljubav
slatka mi muka.

Želim da me primijeti,
a srce k'o ludo lupa.

Kad prođe pored mene,
ja se zapetljam k'o štene.

Crven sam k'o ljuta paprika,
izgubljen k'o čarapa bez drugog
para.

I tako je počela ta ljubav luda,
ja se crvenim, a ona osmijeh do
uha!

Gitara po uzoru na Picassa - Luciana Šimundić 7. a

Roko Vlahović, 5. d

Život jednoga Vite

Zovem se Vito, a u daljnim rečenicama reći ću nešto više o sebi.

Imam dugu, smeđu kosu, smeđe oči, lijep osmijeh i visok sam. Jako sam duhovit (kažu), suosjećajan, druželjubiv, pričljiv, većinom sramežljiv, pogotovo u ženskom društvu, a lako me nasmijati i razveseliti. Učenik sam OŠ-Kamen Šine, prolazim odličnim uspjehom, ali ne volim učiti. Živim na Kamenu u Zvonimirovoj ulici u kući na tri kata. Sva tri kata su nastanjena i uz baku, djeda i tetu te podstanare, na jednome katu živimo brat Kristian, tata Ivan, mama Božena i ja. Ispred kuće imamo livadu gdje volim provoditi vrijeme igrajući nogomet. Usto, treniram nogomet u klubu Primorac, no mislim da ću sljedeće godine prijeći u klub Mosor. Evo onoga što volim: volim voziti bicikl i to je ono što trenutno najviše volim raditi, također, kada kiši, volim igrati video-igre, volim slagati lego kocke (znam

da je to malo čudno za četrnaestogodišnjaka, no to radim od djetinjstva). Ono što ne volim jest učenje, domaći rad i uglavnom sve što ima veze sa školom. Često moram pomagati djedu u vrtu, a to volim jer djeda boli pa mu ja pomognem. Nedjeljom redovno idem na svetu misu i ministriram. Nova godina i dani prije nje su mi omiljeni dani, onda sam strašno sretan jer volim pirotehniku. S roditeljima se volim družiti, a najviše volim putovati i ići na selo. Moram spomenuti i svoje prijatelje s kojima se redovno družim i tako mi uljepšavaju život.

Sve u svemu, ja volim svoj život i uživam u njemu, a zanima me, nakon čitanja, što vi mislite o meni.

Vito Jelača 8. a

Proljeće, redefinicija plohe, Marko Balić 5. c

Luka Doder 6. c, Slikam svog kućnog ljubimca kao Roy Lichtenstein, tempere

Andrijana Tomičić 6. c, Inicijal životinja, flomasteri u boji

Uprizorili su cme filomastere različitih
de jedinastveno i izradeno u različitim obliku.
Raznostrukim strukturama i različitom obliku.
Mariano Taruggia, Autoportret, 1917.1920
Novi i ih, kojim se bojama
Anoni, slična su putera likas i dio miske narodne

stivica
se hrvatskom tradicijske
Kromatika
tamnija. Ko
ste da do
i kako je slikar
ih tonova iste
nena u prikazu
spješno dočat
bdje se u Hr
ska čipka? Z
i UNESCO
baštinu? Z
boje.

Na jednoj od sljedećih kazališnih predstava
obradi pozornost na način osvjetljenja
pozornice. Zapiši svoja opažanja.

Prema svom karakteru,
otvorena, zatvorena ita.
možu biti debele, frakke
o ravnosti crta koje je

Obilježje
katal
Pogled
da izd
do tr
biti
svoje

Sibenska puceta
NOVES
KATAKS
vate
NOVES
KATAKS

Pablo Picasso
konj

Obilježje
katal
Pogled

Sibenska puceta
NOVES
KATAKS
vate
NOVES
KATAKS